ſuper rebus amiſſis. ⁊ licet quidam tenuerunt cõ
trariũ. vt h refert Inno. Hoſti. tamen ſequit̃ ꝑmã
opi. Inn. vt ſubueniat̃ ꝓbatõibꝰ. ⁊ puniat̃ male
ficiũ. qḋ eſt no. dignũ. Idẽ dicit Inn. ſi cõuentus
redargueretur de dolo vt in odiũ doloſi ⁊ ꝓpter
difficultatẽ ꝓbandi ſtetur iuramẽto ptis. Ex h
fert ꝙ ſi ego depoſui penes te ſaccũ ſigillatũ. ⁊ tu
mihi reſtituiſti ſine ſigillo ꝙ ſi ↄqueror de ꝑditõne
aliquarũ rex̃ debet ſtari iuramento meo. qꝛ ĩ actio
ne depoſiti venit dolus. vt no. in. c. j. de depoſi. ⁊ ĩ
l. j. ff. eo. vñ doloſe fuiſti verſatus tollendo ſigillũ.
Et hanc opi. Inn. reꝑio tenuiſſe Bar. ĩ. d. l. ĩ actio
nibus. Do. An. conſiderat duplex iuramentũ. qḋ-
dam pſtat̃ ſup quãtitate rex̃ amiſſax̃. qḋdam pſtat̃
ſup eſtimatione rex̃. in ꝑmo caſu dicit ꝙ ſolũ in in-
terdicto vñ vi. vel vi bo. rap. dꝫ verificari iſte tex. ⁊
ſic ſentit ꝙ ſoluꝫ in vi expulſiua vel ablatiua debet
ſtari iuramẽto ptis ſup quãtitate rex̃ amiſſax̃. ſed
vbi ↄſtaret de re amiſſa tũc ſup eſtimatõne ſtat̃ iu-
ramento ptis etiã in alijs caſibꝰ exq̃ concurrit deli
ctũ ↄuenti. ſed h reſtrictio mihi nõ placet. nec vt ar
bitror ſeruaret̃ in iudicio cũ cõis opi. ſit in oppoſi-
tuꝫ. ⁊ videt̃ ꝓbari ↄtraria opi. in. d. l. ſi qñ. vbi tex.
loquit̃ generalit̃ de vi. facit tex. ibi duꝫ dicit ſuper
rebus tpe impetus arreptis ⁊c̃. Itẽ in furto videt̃
tex. iuncta glo. in. d. l. videamus. ⁊ in. l. cum furto.
eo. ti. Hinc ẽ ꝙ gl. iuris ciuilis nõ reſtrinxerunt ſe
ad violentiã. ſ dicũt ꝙ vbi ↄcurrit difficultas ꝓbã-
di maleficiũ cõuenti debet ſtari iuramẽto ptis. ita
notauit glo. in. d. aut̃. ſed hodie nouo iure. ⁊ in. d.
l. videamus. ⁊ idem ſentit Bar. in. d. l. in actõibꝰ
Itẽ ſi iura deficerẽt h eſſet aſſerendũ rõne natura
li. nam exq̃ delictũ tuũ fuit cauſa difficultandi pro
bationẽ dꝫ ſtari iuramento meo. nã rõne naturali
deficiẽte lege arguendũ ẽ. vt. l. ſcire oportet. §. ſuffi
cit. ff. excu. tu. facit. c. ſcḋo requiris. in fi. de ap. no.
glo. quã tenebis menti. j. di. ↄſuetudo. ⁊ p̃dicta be
ne notabis qꝛ ſunt q̃tidiana. Sed qꝛ ſupra dixi ꝙ
dꝫ ꝓbari furtuꝫ ſeu maleficiũ quõ ꝓbabit̃. dic ꝙ ꝓ
pter difficultatẽ ꝓbandi admittunt̃ teſtes q̃ als nõ
admitterẽt̃. vñ ꝑ ſocios ⁊ familiares ꝓbabo ꝙ fur
intrauit domũ. Iteꝫ oſtiũ videt̃ fractũ vel q̃d ſile.
nam cũ de nocte vel regulariter in die nõ ſint ĩ do
mo niſi ſocij ⁊ domeſtici ſeu familiares oportet ne
ceſſario ꝙ illi admittant̃ in teſtes. ꝑ h bo. tex. in ſi
mili in. l. ↄſenſu. C. ḋ repu. ⁊ in. c. veniens. ij. in fi.
ḋ teſti. dic etiã ꝙ vbi opꝰ eẽt ꝓbare res amiſſas p̃t
fieri ꝓbatio ꝑ domeſticos ⁊ familiares mõ p̃dicto
q̃ viderunt illas res p̃cedenti die. ⁊ de nocte ſenſe
runt furem ⁊ ſurgentes non repererũt illas res. ⁊
hoc notanter dicit Bar. in. d. l. ſi qñ. ⁊ habetis ma
teriã ſatis clare collectã. ⁊ videbitis ꝙ docto. intri
cate loquunt̃ ſparſim h. ⁊ ſparſim ibi. ¶ In gl. pe.
in fi. no. glo. ⁊ idẽ tenet Inno. dicẽs nõ valere ſen
tentiam ſi iudex cõdemnaret in minori quãtitate
q̃ fuerit ꝑ eum taxatum ⁊ partẽ iuratũ. ⁊ h ꝑ tex.
in. §. oportet. ⁊ in. d. l. ſi qñ. vbi dicit̃ ꝙ exq̃ iudex ta
xauit ⁊ detulit iuramentũ parti nõ debet in mino
ri quãtitate cõdemnare. ⁊ h dicit ver̃ niſi iudex de
prehendat ſe erraſſe in taxatione. qꝛ tunc poterit
reuocare taxationẽ. ⁊ cõdẽnare in minori quãtita
te. ⁊ eſt ſingularis limitatio ad iura p̃allegata. Sꝫ
ego dubito an h ſit verũ. qꝛ illa iura neceſſitant iu-
dicem ad cõdemnandũ ſm taxationẽ ⁊ iuramẽtũ.
nã ibi ponit̃ verbũ oportet. qḋ eſt neceſſitatiuũ. vt
no. in. l. in bonefidei. C. ḋ re. credi. ⁊ in. l. admonẽ
di. ff. de iureiur. Item h ẽ notabile. quia vt. ſ. dixi
quando fuit iuramẽtũ de veritate nõ poteſt iudex
poſtmodum taxare minorẽ quantitatẽ. quia nota
ret iurãteꝫ de ꝑiurio. vt no. glo. in. d. aut̃. ſed ho-
die nouo iure. ⁊ ibi ꝑ Bar. ĩ fi. ¶ In gl. fi. ibi ſi pau
per vel diues. vnde ſm doc. ſi mulercula diceret
ſe habuiſſe cyphos aureos argenteos. vel vilis
mercator margaritas p̃cioſas non eſt eis credẽdũ
Sed aduerte qꝛ tex. h ſimpliciter dixit vt ſup quã-
titate rex̃ amiſſax̃ ſtet̃ iuramento. ſed in eſtimatio
ne rex̃ dꝫ ꝓcedere iudicis taxatio. ⁊ ſic in taxatio-
ne ſeu in eſtimatione loquit̃ tex. in. d. l. ſi qñ. dicit
etiã Hoſti. ꝙ debet conſiderari ꝑſona conuenti an
ſit veriſile ꝙ talia ſurripuerit. ⁊ ꝑ h tex. ibi ꝑſonax̃

¶ De reſtitutione in integrũ. RV̄ica.

¶ Hec rubrica cõtinuat̃ ad p̃cedentia hoc ordine.
Supra viſum eſt de quadã reſtitutione ſpeciali q̃
ſcꝫ datur occaſione metus. ſed quia quedam eſt re
ſtitutio generalis ꝑ quã ſubuenit̃ eccleſijs ⁊ mino-
ribus iure ſpeciali. maioribus vero ex clauſula ge-
nerali iuſta. ſ. cauſa ſuggerente. merito poſt rubri
cã p̃cedentẽ ſubijcit̃ iſta in qua tractat̃ generaliter
de reſtitutione in integrũ. ⁊ dic ꝙ reſtituere in in-
tegrũ eſt idem qḋ in priſtinũ ſtatũ reponere. ij. q.
iij. in fi. ⁊ in. l. j. C. de ſen. paſ.

REquiſiuit. Hoc dicit in ſumma. Cõ-
tra cõtractũ als legitime celebratũ
reſtituit̃ eccleſia ſi manifeſte appa-
ret ipſius detrimẽtũ. vel ſumat̃ cla-
rius ſic. Si in cõtractu venditõis
vel locatõnis eccl̃ia fuit enormiter leſa põt aduer-
ſus talem contractũ petere reſtitutionẽ in integrũ
emptor tñ ſeu cõductor non debet fraudari in pre
cio ſuo. vel in ſumptibꝰ ꝑ eũ factis. h dicit. cõis di-
uiſio. ſcḋa ibi noueris. ¶ No. ꝑmo ex tex. iũcta gl.
j. ꝙ eccleſia reſtituit̃ nõ ſolũ aduerſus cõtractũ lo-
cationis ſi ꝑ talem contractũ paſſa eſt leſionẽ. ſ dic
generaliter ꝙ aduerſus omnẽ ↄtractũ põt eccleſia
petere reſtitutionẽ ſi põt ꝓbare leſionẽ. vt in. c. j. e.
ti. li. vj. ¶ No. ſcḋo duo requiſita in tex. ad h vt ec
cleſia cõſequat̃ reſtitutionẽ aduerſus ↄtractũ. naꝫ
primo requirit̃ ꝙ fuerit leſa occaſione illius cõtra
ctus. Scḋo ꝙ manifeſte appareat ḋ leſiõe. nõ tñ in-
telligas ꝙ leſio dꝫ eſſe notoria ſed requirit̃ ꝙ ſit ma
nifeſta h eſt ꝙ ꝑ teſtes vel alia legitima documẽta
ꝓbet̃ de leſione. qꝛ intereſſe ꝓueniens ex cõtractu
debet ꝓbari ꝑ teſtes. vt no. glo. in. c. dilecti. de fo.
cõpe. quã vide. facit tex. ⁊ qḋ ibi no. inſti. de v̈. ob.
in fi nõ eñ dꝫ ſtari iuramẽto p̃lati ſup leſione. ar.
huius tex. ⁊ per id quod ſtatim dixi. ſecus vbi in
tereſſe proueniret ex maleficio aduerſarij. quia

tunc ſtat iuramento damnū paſſi. de quo dicēduꝫ
vt le. ⁊ no. j. c. ꝑxi. ⁊ in. l. ſi qñ. C. vñ vi. Adde ⁊ ter
tiū requiſitū. nā debet eſſe leſio enormis. nā ꝓ mo-
dico damno nō dat eccl'ie ſeu minori reſtitutio. vt
in. c. pe. de re. ec. nō alie. ⁊ in. l. ſcio. ff. de in inte. re-
ſti. ⁊ no. ħ glo. ij. Adde ⁊ quartū. nā oportet ꝙ ec-
cleſia ſit infra tp̄s reſtitutionis petende ſcꝫ infra q̄
driennium a tp̄e leſionis. vt in. c. j. e. ti. li. vj. niſi ſub-
ſit aliqua legitima cā ꝑ quā debeat audiri etiā vltra
quadriennium. puta qꝛ leſio fuit enormiſſima. vt ē
glo. ſing. quā tenebis ſꝑ menti. in. d. c. j. in fi. vel ſi
vixit p̄latus q̄ male alienauit. nā tūc ñ currit iſtud
quadrienniū vt ibidē no. ¶ Tertio no. ꝙ ꝑ reſtitu
tionem in inte. eccl'ie cōceſſam dꝫ etiā laicus q̄ ſecū
cōtraxit pariter ꝯſequi reſtitutōnē. vñ ſicut ⁊ eccle
ſia reducit in ſtatū priſtinū in eo ꝙ ſibi reſtituit res
diſtracta vl' locata. ita dꝫ reſtitui ſecū ꝯtrahens. qꝛ
dꝫ ſibi reddi p̄ciū. Itē dñt ſibi reddi ſumptus q̄s
fecit circa iſtam rem. Itē dꝫ haberi reſpectus ad la
borē quē ꝑſonaliter ſuſtinuit i reddendo iſtā rem
meliorē. vtputa erat ruſticus q̄ ꝑſonaliter colendo
agrū reddidit illū p̄cioſiorē. puta in. x. dñt eiī iſta
x. ſibi reſtitui. ⁊ i ħ no. bñ tex. ⁊ dicit ħ notāter In-
no. ꝙ nō tenet iſte q̄ ꝯtraxit cū eccl'ia reddere rem
niſi p̄mo ſatiſfiat ſibi de p̄cio ſumptibꝰ ⁊ labore. q̄
ſi ſentiat. ⁊ bñ ꝙ pōt vti retentione rei etiā poſt con
ceſſam reſtitutōnē ꝓ p̄cio ſumptibꝰ ⁊ labore. Et ꝓ
ħ facit q̄d le. ⁊ no. in ſili in. l. in fundo. ⁊ in. l. ſum-
ptus. ff. de rei ven. ſicut in ſili dicimꝰ i ſcriptore vt
poſſit retinere quinternos donec fuerit ſibi ſatiſfa
ctum de mercede. vt no. in. l. ſi nō ſortē. §. ſi aūt. ff.
de ꝯdi. inde. Sed circa iſtos ſumptus q̄ro. pone ꝙ
emptor ſeu locator expendit centū. ſ; facit rem me-
liorē in ducentis vtrū teneat eccl'ia reſtituere cen-
tum an ducēta. dic ꝙ centū tm̄ ꝑ iſtū tex. in eo ꝙ dic
ꝙ dꝫ reſtituere ſumptus nō aūt valorē melioratio
nis. ⁊ optie facit. l. in fundo. p̄alle. ⁊ q̄d ibi no. vbi
idem diſponit in poſſeſſorē bonefidei q̄ fecit ſum-
ptus bona fide in re aliena. ſ; dubiū maius ē q̄d ſi
expendit centū ſed nō fecit rem meliorē niſi in q̄n-
quaginta nūquid eccl'ia teneat reſtituere centum
an q̄nquaginta. puto ꝙ q̄nq̄ginta tm̄. qꝛ iſte tex.
mandat ſumptus reſtitui ꝓpter meliorationē. ſi ḡ
melioratio nō eſt facta niſi in q̄nq̄ginta tm̄. iſta q̄n
quaginta dūtaxat dñt reſtitui. ⁊ imputanduꝫ ē illi
q̄ imprudenter fecit ſumptus al's eccl'ia poſſet pati
dānū. ⁊ nōnūq̄ꝫ deſiſtere a petitione reſtitutōnis
et ꝓ ħ bene facit q̄d le. ⁊ no. in. d. l. in fundo. Item
do aliā limitationē circa iſtos ſumptus ⁊ laboreꝫ.
nam dico. ꝙ ſi iſte tantū ē lucratus in fructibꝰ ꝑce-
ptis ꝙ ſatiſfactū ē ſibi de ſumptibꝰ ⁊ labore nō de-
bet cōſequi aliquid aliud ab eccl'ia. ad ħ vide opti-
mū tex. i. d. c. pe. j. de re. eccle. nō alie. ⁊ in. d. l. ſum
ptꝰ. ff. ꝺ rei ven. ⁊ ħ notabis. ¶ In glo. j. in fi. ꝑ i-
tellectu glo. oppo. ꝯ tex. de cōtrarietate. nā in prin.
ibi ſub modico cenſu ⁊c. innuit ꝙ loquat de ꝯtu
locatōnis ⁊c. ⁊ nō venditōis qꝛ ſi loqueret de con-
tractu emptōnis dixiſſet ſub modico p̄cio. Sed cō-
trariū innuit tex. in ꝟ. que in damnū in eo ꝙ dicit
ꝙ iſta bona debēt ꝑ reſtitutōnē redire ad ius ⁊ ad
ꝓprietatē eccl'ie. ⁊ ſic ſentit ꝙ iſta bona fuerūt ven-
dita. qꝛ al's nō poſſent redire ad ꝓprietatē eccl'ie ni
ſi exiuiſſent de dñio eccl'. ar. in. c. ad diſſoluendum
de deſpon. impu. in fi. ꝟo tex. videt ſentire primū
dum loquit de colonis ⁊ nō de emptoribꝰ. So. gl.
iſta metu ꝯtrarij ponit duos intellectꝰ vt patet i ea
nam pōt intelligi in vtroq̄ꝫ ꝯtractu. ⁊ q̄tenꝰ tex. lo-
quit de ꝯtractu locatōnis intelligit glo. de ꝯtractu
ad longū tp̄s q̄ſi ſentiat ꝙ ſi eccl'ia locauit ad modi
cum tp̄s nō poſſit p̄textu leſionis petere reſtitutio-
nem. ſed ſi vis ſaluare gl. intellige qñ eccl'ia nō fuit
enormiter leſa. qꝛ veriſile ē ꝙ enormit nō ledat ec-
cleſia ex ꝯtractu ad modicū tp̄s. ſed dic ꝙ vbi ex ta
li ꝯtractu ad modicū tp̄s eccl'ia enormiter lederet
poſſet nihilominꝰ petere reſtitutionē. qꝛ reſtitutio
eſt fundata ſuper enormi leſione. qualitercunq̄ꝫ ḡ
cōtingat illa leſio ex ꝯtractu ſemꝑ pōt peti reſtitu-
tio. ꝓ ħ bo. tex. in. c. j. eo. ti. li. vj. vbi tex. generalit
dicit ꝙ aduerſus quēlibet ꝯtractū pōt petere eccle-
ſia reſtitutōnē ſi p̄tendit enormē leſionē. ⁊ tenēdo
intellectū ꝙ iſte tex. loquat de ꝯtractu locatōnis.
¶ No. iſtū tex. ad notabilē q̄ōnē quā ponit Inn.
in. c. ep̄i. de re. eccle. nō alie. li. vj. vbi querit nūq̄d
iudex datus vt reducat ad ius ⁊ ꝓprietatē bona ec
cleſiaſtica que fuerūt alienata iniuſte poſſit iſte co-
gnoſcere ꝺ poſſeſſionibus quaꝝ dominiū nō fuit
alienatū. ſed ſola poſſeſſio. ⁊ poſt multa ꝯcludit ꝙ
ſic. ꝓ quo facit optime tex. iſte. nam ħ mandat ꝙ
iſta bona debeant redire ad ius ⁊ ꝓprietatē eccl'ie
et tñ intelligit reſpectu poſſeſſionis. ⁊ nō reſpectu
dominij. Adde etiā tertiū intellectū ad iſtū tex. vt i
telligat in cōtractu ꝓprie cenſuali de cuiꝰ natura ē
vt tranſeat dominiū vtile ⁊ directū. ſed dño antiq̄
ſolū reſeruat ſolutō cenſus. nec redit ad dñm anti
quū lꝫ ceſſet magno tp̄e a ſolutione cenſus ſecꝰ eſt
in cōtractu emphiteotico. qꝛ ibi ſolū trāſit vtile do
miniū. ⁊ redit ad dominū ꝓprietatis ſi ceſſat ꝑ bi-
enniū in ſolutione canonis ſeu penſionis. vt in. c.
potuit. de loca. ⁊ ꝓ ħ vide glo. no. quā tenebis mē
ti. ꝓ differētia inter iſtos ꝯtractus in. c. cōſtitutus.
de reli. do. ⁊ idem ibi Inno. ⁊ vide ꝑ Spe. in ti. de
loca. in. §. nunc aliqua. Et ſm̄ iſtū intellectū no. ꝙ
res eccl'ie pñt cōcedi ſeu dari non ſolū in emphiteo
ſim ſ; etiam ad cenſum. ⁊ ſic tranſeat vtrūq̄ꝫ domi
niū. ⁊ vide q̄d le. ⁊ no. in. c. ij. ꝺ re. ec. nō alie. li. vj.
¶ In glo. ij. in fi. no. glo. ⁊ vt dixi. ꝓbat in. c. pe. ꝺ
re. eccle. nō alie. ¶ Sꝫ quero q̄ dicat magna leſio
vel parua. credo ꝙ in materia. c. nſi dꝫ inſpici con-
ditio eccleſie. ⁊ q̄litas ꝯtractus. nā ſi eccl'ia eſſet te-
nuis in redditibus modicā leſionē ſibi reputabo
enormē cuiꝰ ꝯtrariū eſſet dicēdū i eccl'ia multū ha-
bundanti. Itē finge ꝙ ꝯtractus fuit initus ſuꝑ mil
le florenos. deceptio fuit in. x. ſeu in. xx. certe nō re
putabo magnā leſionē. ſecus ſi ꝯtractus fuit factꝰ
ſuꝑ. xx. ⁊ eccl'ia fuiſſet decepta in. x. vel. viij. ꝓ ħ vi
de q̄d in ſili no. glo. in. c. fi. de re iudi. li. vj. ⁊ Bar.
in aut. niſi breuiores lites. C. de ſen. ex p̄icu. reci.
¶ In glo. in ꝟbo deteriorē. ibi fraternitatem. Io.
an. reſtringit iſtū tex. dicit eñ ꝙ p̄latus nō pōt fa-
cere cōditionē eccl'ie deteriorē in faciendo ſecus in

omittendo. nā videmus ꝙ ꝑ negligētiā ꝓlati ꝓſcri-
biť res eccľie vt ꝑ totū titulū de ꝓſcrip. Et habes ƀ
dictū Jo. an. in glo. in regula delictū de regu. iur.
li. vj. Sed tu adde ſingularē limitationē ꝙ Ʒ ꝓla-
tuʒ qui paſſus eſt ꝓſcriptionē ſeu ꝯtra eiꝰ heredes
ꝑt agere ad emēdationē dāni. vt ē glo. ſing. i. c. pla
cuit. el. ij. xvj. q. iij. facit tex. i. l. qcq̄d. C. arbi. tute.
Itē dicit ꝙ pōt facere ꝓlatus cōditionē eccľie dete-
rioꝛē in nō acq̄rendo vbi poterat acq̄rere. de quo
vide bo. glo. xvj. q. vj. c. vlti. ⁊ ſic ꝓlatꝰ nō agnoſcē
do legatū vel hereditatē delatā eccľie ꝑiudicat ec-
cleſie. qđ tenuit Frede. in q̄dā ꝯſilio ſuo. ⁊ vide qđ
dixi in. c. tua nos. de his q̄ fiūt a ꝓla. ⁊ latius tetigi
hāc materiā in. c. j. de do. ⁊ ꝯtu. Unum tamē tene
mēti ꝙ ꝯtra ꝓlatū qui neglexit eccľie acquirere vbi
potuit poterit agi ad intereſſe lucri ceſſantis. vt eſt
glo. notabilis. xij. q. iiij. in. c. fi. facit text. in. l. quic-
quid ꝓalť. vbi idē diſponiť Ʒ tutoꝛē. ‖ In glo. in
verbo iure mioꝛis. ibi etiā fungiť iure reipublice.
No. bñ iſtā ꝑiculā glo. ex qua habes ꝙ eccleſia in
fauoꝛabilibꝰ eq̄parať nō ſolū minoꝛi ſʒ etiā reipu-
blice. vt ſicut ſubueniť reipublice ita ſubueniēduʒ
eſt eccleſie. Inn. tñ ƀ nō facit differētiā inter mino
rem rempublicā ciuitatē ⁊ eccleſiā. dicēs ꝙ Ʒ mio-
rem etiā nō pupillū hodie nō currūt ꝓſcriptōes tē
poꝛales. vñ nō habet locū vſucapio q̄ currit trien-
nio in rebus mobilibus ꝯtra minoꝛē nec alia ꝓſcri
ptio tꝑalis. puta. x. vel. xx. an. nā iſta eſt regula ꝙ
ꝯtra pupillū nulla currit ꝓſcriptio. vt in. l. ſicut. C
de ꝓſcrip. xxx. vel. xl. an. ſʒ Ʒ adultuʒ minoꝛē. xxv.
an. nō ꝯcurrit hodie ꝓſcriptio tꝑalis. ⁊ diciť tꝑalis
iſta q̄ nō attigit. xxx. an. ⁊ vltra. vt habeť i. l. fi. C.
in quibꝰ cauſis in inte. reſti. nō eſt neceſ. ſʒ Ʒ eccľiaʒ
rēpublicā ⁊ ciuitatē currūt ꝓſcriptōes tꝑales. vt ꝓ
ſcriptio triēnij in rebꝰ mobilibꝰ ⁊ alie ꝓſcriptōnes
tꝑales. Et idē ꝯtra rēpublicā ſeu ciuitatē ſʒ dať re-
ſtitutio in integrū. dicit tñ ꝙ ciuitati nō datur reſti
tutio in integrū q꞉ lʒ reſpublica fungať iure mio
ris. ſecus tñ eſt in ciuitate. ar. in. l. nihil intereſt. ff.
ad maced. Ex dictis Inno. habes notare ꝑpetuo
duo. Primo ꝙ ꝯtra eccľiaʒ currit vſucapio queād-
modū cōtra priuatū. Scđo ꝙ ciuitas nō fungiť iu
re minoꝛis. ⁊ ſic ſi ē leſa in iudicio vel extra nō pōt
petere reſtitutōeʒ in integrū. ⁊ ſic ſentit ꝙ leges fa-
ciētes mentōeʒ de republica debēt intelli de repu
blica romanoꝝ nō aūt de republica inferioꝛis ciui
tatis vel alteriꝰ municipij. Tertio pōt notari ꝙ cō-
tra ꝓſcriptōeʒ dať eccleſie ſeu reipublice reſtitutio
in integꝝ. Circa primū aduerte q꞉ ſūt opi. nā Gof.
in ſūma in ti. de reſti. in inte. tenuit ibidē ꝙ Inno.
hic ⁊ glo. in auc. de ec. ti. in. §. ꝑ tꝑalibus. ⁊ glo. in
auc. de nō alie. in. §. ſi nimis. ſʒ Hoſti. lʒ in ſūma te-
nuerit opi. Inno. in ti. de in inte. reſtit. ƀ tñ tenuit
ꝯtriū firmās ꝙ vſucapio triēnalis nō hʒ locū cōtra
eccľiaʒ. Moueť q꞉ illa fuit inducta a lege ciuili que
non potuit trāſferre dominiū eccľie in aliū. vt. c. j.
iiij. di. vnde illa lex tanq̄ dānoſa eccleſijs nō eſt re
cipiēda. facit. c. fi. de re. eccle. nō alie. Glo. tñ. xvj.
q. iij. quas actōnes. dubitauit ⁊ poſuit opi. ꝯtrias.
Dy. tñ in regula poſſeſſoꝛ. đ re. iur. li. vj. tenuit cū

Inno. ⁊ apte hāc opi. ſentit glo. xij. q. ij. i. c. de red
ditibꝰ. Do. An. ſimpliciter trāſiuit aliquas opi. re
citādo. ſʒ do. Car. firmauit opi. Inn. motus. q꞉ ex
quo ius canonicū nō diſponit ꝯtriū ſtandū eſt iuri
ciuili. Cū ergo ius ciuile gnāliter ⁊ ſpecialiť i facto
eccleſie induxit vt bona mobilia ꝓſcribanť ſpatio
triēnali. vt in. l. fi. C. de vſucap. trāſfoꝛ. ⁊ no. i auc.
quas actiones. C. de ſac. ſan. ec. ꝗ ſtādū eſt iuri ci-
uili. ar. in. c. j. de no. ope. nūci. Mihi iſte caſus eſt
ſatis dubiꝰ. ⁊ ꝓ Hoſti. ꝯtra Inno. adduco. c. illud
j. de ꝓſcrip. vbi tex. nō reſtringēs ſe ad imobila di
cit gnāliť ꝙ aduerſus eccľias canones non appro-
bant niſi ꝓſcriptōeʒ q̄dragenariā. vñ cū loquať in
diſticte nec faciat dr̄iaʒ inť mobilia ⁊ imobiliaʒ fac
mētionē expſſam de canonibꝰ. ꝗ voluit excludere
reſpectu tꝑis oēm ꝓſcriptōeʒ legalē inductā cū mi
noꝛi tꝑe. ⁊ ꝓ hoc facit qđ no. Inn. in. c. fi. de re. ec.
nō alie. vbi dicit ꝙ vbicūq; canon in aliq̄ materia
ponit aliquā regulā ſpālem nō debemꝰ illā diſtin-
guere ꝑ ius ciuile. ideo in alienatōne rei eccleſiaſti
ce dicit ꝙ non debet ſeruari ſolēnitas auc. hoc ius
poꝛrectū. C. de ſa. ſan. eccle. q꞉ canon induxit ſolē-
nitatē ſuā in tali alienatōe. vñ non debet ſuppleri
ꝑ legē qđ verbū eſt mēti tenendū. Itē adduco ali-
ud bo. ar. a ſimili. nam ꝯtra fiſcū nō ꝓcedit vſuca-
pio. inſtit. de vſucap. in. §. res fiſci. ergo nec cōtra
eccleſiā q̄ nō debet gaudere minoꝛi priuilegio. ar.
coꝝ que no. doc. in. c. pe. de iudi. In ꝯtriuʒ tñ facit
q꞉ vbicunq; lex ciuilis pōt ſe habere ꝟſus eccľiaʒ
ad dānū ⁊ ad lucrū. iſta lex eſt ſeruāda etiā ꝯtra ec-
cleſiā maxime cū eā capit ꝓ ſe. Et ad ƀ quod no. i
c. eccleſia ſancte marie. vt lite pēdente. Exēplū in
legibus inducētibꝰ vitiū litigioſi. nam habet locū
etiā cōtra eccleſiā vt ibi. ⁊ idē dicēdū in actiōe redi
bitoꝛia ⁊ quāto minoꝛis ⁊ ſimilibꝰ. Et hanc cōcluſi
onē in iſtis legibꝰ pariter ſe habētibꝰ ad lucrū ⁊ ad
dānū firmaui in repetitiōe. c. eccleſia ſancte marie
de ꝯſti. ⁊ ibi vide. ſʒ lex loquēs de vſucapionibꝰ po
teſt ſe habere ad lucrū ⁊ ad dānū eccľie. Naʒ ſi lex
non eſſet nō poſſet eccleſia ꝓſcribere rem priuataʒ
ſpatio triēnali. ergo ſi vult accipere legē ꝓ ſe debʒ
accipere cōtra ſe. ex quo in hoc nō repeɼiť priuile-
giata motu ꝓprio ꝑncipis. facit quod in ſimili no.
glo. in auc. quas actiones. C. đ ſa. ſan. eccle. ⁊ Jo.
an. in regula poſſeſſoꝛ in merc. ⁊ gl. in. c. ij. đ mu.
peti. ⁊ tenendo iſtā opi. que videť cōioꝛ ⁊ verioꝛ đ
ſubtilitate iuris poſſet reſpōderi ad. c. illud. ꝙ loq̄
tur in ꝓſcribendis rebus imobilibꝰ. nā iſta decre.
non dat eccleſie facultatē ꝓſcribendi ꝯtra aliū ſpa-
tio triennij. opi. tamē ꝯtraria eſt equioꝛ. ⁊ q꞉ in fa-
uoꝛem eccleſie tendit pōt optime teneri ⁊ maxime
q꞉ nō repeɼiť aliquis canon qui in rebus eccleſie
approbet illā vſucapionē. ‖ Quo ad ſcđm in eo ꝙ
Inno. nō voluit ciuitatē nō fungi iure rei publice
vel minoꝛis. ⁊ ſic nō pōt petere reſtitutioneʒ in in-
tegrū aduerſus leſionē. vide tu glo. in. l. reſpubli-
ca. C. ex qui. ca. ma. que tenet apte ꝯtrariuʒ. Bar.
vero ibi poſt Ja. bu. cōcludit ꝙ ciuitas poſſet pete
re reſtitutionē ſaltē ex clauſula generali. q꞉ ex q̄ re
gitur ꝑ admiſtratoꝛes habet iuſtā cāʒ petēdi reſti-

tutionē in integrū. ⁊ hāc opi. tenet etiā ibi Bal. et
videt̃ verioꝛ. ⁊ ꝓ hoc facit. l. legatis. ff. de iudi. nã
ſi legati ciuitatis poſſunt ɔtēplatione ciuitatis pe-
tere reſtitutōez ī integrū aduerſ⁹ leſionē quā fue-
runt paſſi occaſione legatōnis. ergo fort⁹ h̄ pōt ci
uitas. ar. in auc. multomagis. C. de epiſ. ⁊ cle. Ad
idē tex. i. l. § ⁊ hi. ff. de publi. Sꝫ dubitat̃ q̄d ī caſtri
⁊ in villis vtꝝ pñt petere in integrū reſti. iure mio-
ris ſiue reipublice. Glo. i. l. reſpublica ꝙ nō. Bar.
ibi poſt Butri. diſtinguit inter vniuerſitatē caſtri
ſiue ville populoſam ⁊ modicā. vt ſi in caſtro ſiue ī
villa ſint multi habitatores tūc cōpetat eis benefici
um reſtitutionis q2 eſt eadē ratio q̄ in ciuitate. ſec⁹
ſi ſint pauci hoīes puta decē. q2 tūc iſti regunt vni
uerſitatē tanꝗ bona ꝓpria. ⁊ nō pñt petere reſtitu
tionem quaſi tūc nō poſſit p̄tendi negligētia ex fa-
cto adminiſtratoꝝ. Sꝫ Bal ibi poſt Ja. d̃ arc. ſim
plicit̃ dic̄ idē ī caſtri ⁊ villis qđ ī ciuitate q2 caſtrū
ſiue villa eſt pars reipublice ⁊ regit̃ ꝑ alios. vñ cū
ibi ſint minores ⁊ mulieres quib⁹ pōt p̄iudicari ex
factis adminiſtratorū equū eſt vt ɔcedat̃ reſtitutō
⁊ h̄ opi. mihi placet. ar. i. d. l. § ⁊ hi. vbi q̄libet mu
nicipiū appellat̃ reſpublica. ⁊ facit qđ le. ⁊ not̃. in. l.
in rēpublicā. C. d̃ iure reipublice. li. xj. vbi ciuitas
appellat̃ reſpublica. Et adduco ad p̄dicta plenā ad
ditōez quā fac̄ Jo. an. ī addi. ſpe. ī ti. d̃ in ītē. re. in
ſcđa pte in. §. j. ṽ. idē q̄ꝗ. vbi recitat mltas opini-
ones. ⁊ tandē videt̃ reſidere cū opi. odofre. qui te
nuit ꝙ nō ſolū ciuitas ſ etiā caſtrū et villa pñt pete-
re reſtitutōem in integrū cū ibi ſint mlte ꝑſone mi
ſerabiles. puta vidue pupilli ⁊ ſīles. idõ q̄nimo ibi
recitat Guido de zuzaria extēdiſſe h̄ dictū in. l. reſ-
publica p̄alle. ad oīe corp⁹. i. ad oīe collegiū ī pe
tenda reſtitutiōe ꝙ vtat̃ iure minoꝛis. ⁊ ſic recitan
do trāſit Jo. an. ibi qđ eſt valde notādū. Nã legi-
ſte moderni nō faciūt mētionē de his dictis in loc̄
p̄alle. Ego in h̄ vltimo dicerē ꝙ ſi collegiū eſt piū
tūc pōt petere reſtitutionem. vñ hoſpitalia et ſīlia
loca pia vtent̃ in hoc iure mioꝛis. De hoſpitalib⁹
et loc̄ pijs firmauit Jo. an. ī. c. ij. e. ti. li. vj. ar. c. re-
quiſiſti de teſta. Sꝫ ego allego tex. ſinglarē ⁊ nota
bilem in. l. oīa. C. de epi. ⁊ cleri. vbi ꝓbat̃ ꝙ oīa pri
uilegia tributa eccleſijs extēdunt̃ hodie ad hoſpi
talia ⁊ ad alia loca pia. et de illo tex. facit ibi feſtum
Bar. ⁊ ꝑ hoc infero ꝙ capitulū alicui⁹ eccl̃ie pōt pe
tere in bonis ſuis reſtitutōem in integrū qđ firma
uit Inno. in. c. niſi de p̄ben. ī fi. qđ intellige qñ ca
pitulū ledit̃ in iurib⁹ ſuis. ſecus ſi lederent̃ ꝑſone
ſingulares ipſi⁹ capli vel ep̄us in iurib⁹ cōpetenti-
bus ꝑſone ſue. vtputa q2 caplm non eligit infra tē
pus ſibi p̄fixū vel epiſcopus nō cōtulit. non enim
audiunt̃ reſtitutōez petētes q2 ceſſat fauoꝛ eccleſi
arum. Ad hoc allego glo. notabilē in cle. vnica in
ṽ. lapſum. co. ti. Et ex h̄ infero ꝙ ſi collegiū non ē
pium non pōt reſtitutōez petere in integrū. ⁊ ſic li
mitarē dictū Guido. p̄alle. quia ſpeciale eſt ī eccle-
ſia vel in collegijs pijs. ſecus in alijs. Ex his infer
tur ad queſtionē nunquid collegiū ſcholariū poſ
ſit petere reſtitutionē in integrū? ⁊ credo ꝙ ſic. q2 ī
eo ſunt multi minores. xxv. an. vnde reſpectu mi-
noris debet audiri. Quid aūt ſi p̄lat⁹ iurat ī facto
eccleſie non petere reſtitutionē. Dic ꝙ iuramētū
nō valet. ⁊ eo non obſtāte pōt petere reſtitutionē
ſecus in minoꝛe iurante. ad hoc vide glo. ſingula-
rem in. c. j. eo. ti. li. vj. ⁊ tene menti illam. ¶ Quo
ad vltimū tene menti dictū Inn. ꝙ aduerſus pre-
ſcriptionē cōpetit eccleſie minoꝛi ⁊ reipublice reſti
tutio. ſed hūc caſū plene examinaui ī. c. j. d̃ p̄ſcrip.
⁊ dic vt ibi. ¶ In eadē glo. ibi ⁊ dic de iure mino-
ris. hec gl. vſq3 ad finē eſt hodie determinata ꝑ. c.
j. eo. ti. li. vj. vbi decidit̃ ꝙ infra quadriēniū a tpe
leſionis debet eccleſia petere reſtitutionē in inte.
¶ In glo. pe. in fi. no. ſingulariter iſtā glo. ex qua
collige ꝙ ad hoc vt teneat alienatio rei eccleſie op⁹
eſt ꝙ fiat in caſu licito. Et q̄ttuoꝛ ſunt generalit̃ ca
ſus liciti. quos vide ꝑ gl. no. xij. q. ij. in ſūma. ¶ Itē
opoꝛtet ꝙ ſeruet̃ forma tradita in alienatōe. puta
ꝙ p̄cedat tractatus ⁊ interueniat auctas epiſcopi.
⁊c. put tradit̃. xij. q. ij. ſine exceptōe. in eo tñ ꝙ gl.
allegat. x. q. ij. hoc ius porrectū. dic ꝙ forma tradi
ta in illa auc̄. non eſt neceſſario ſeruāda. ſ ſatis eſt
ſeruare formā a canone traditā. de quo vide bo.
gl. in. cle. j. de re. eccle. nō ali. ⁊ ibi per Inno. De-
ceptio aūt in p2ecio nō inducit nullitatē ɔtractus.
vt hic habes tex. apertū. ſatis eñ eſt ꝙ eccleſia nō
eſt decepta in cauſa p2imaria ſuadēte alienationē
ſ aduerſus iſtā deceptionē que venit extrīſece ⁊
accidētaliter ſubuenit̃ eccleſie ꝑ reſtitutionē in in-
tegrū vt hic. Glo. tamē. xij. q. ij. in ſūma. ⁊ in. c. ſi-
ne exceptione. ea. cau. ⁊ q. tenet ꝙ valet alienatio
ſeruata forma licet nō fiat in caſu licito ſed compe
tit eccleſie remediū reſtitutionis. q2 forma eſt iſta
que dat eſſe rei ⁊ cōſeruat eā in eſſe. ḡ ad validita-
tem ɔ̄tus ſufficit obſeruare formā. et hanc opi. ſe
cutus eſt hic. Jo. de lig. ſ alij doct. cōiter ſequunt̃
iſtā glo. tā antiqui q̄ꝫ moderni. ⁊ adducit Jo. cal.
tex. exp̄ſſum in cle. j. de re. eccle. nō alie. vbi aperte
decidit̃ ꝙ nō valet alienatio niſi fiat in caſu licito ⁊
ſeruet̃ forma. ⁊ tene menti illū tex. quia bñ h̄ ꝓbat
Ad idē facit. c. ſine exceptiōe p̄all. vbi dicit̃ ꝙ p̄lat⁹
dabet eligere id qđ eſt ꝓfuturū ipſi eccleſie. ad idē
c. q̄ in eccleſiarū de ɔſti. ⁊. c. fi. de re. eccle nō alie.
vbi dicit̃ ꝙ in alienatione debet interuenire legiti
mus ɔſenſus ꝑſonarū eccl̃iaſticaꝝ. nō eñ dicit̃ le-
gitimus niſi interponat̃ in caſu licito. ⁊ hāc opi. te
ne ⁊ vide ꝑ Archi. ⁊ Jo. an. in. c. ij. de re. ec. nō ali.
li. vj. corā q̄ iudice eccl̃ia poſſit petere reſtitutionē
in inte. vide no. dictū Inn. in. c. cū ſit gnāle. de fo.
cōpe. vbi dicit ꝙ pōt petere coꝛā iudice eccl̃iaſtico
⁊ tene menti illud dictū. ꝓ quo facit glo. not̃. in. c.
pe. ṽ. ti. ꝓxi. in verbo nec metū ad fi. ⁊ h̄ ē fauoꝛe
eccleſie. q2 eſt in h̄ iure priuilegiata. al̃s aūt debet
quis regulariter petere reſtitutionē in integrū co-
ram iudice rei. vt in. l. j. ⁊ qđ ibi no. C. vbi ⁊ apud
quē. ¶ Ultimo hic q̄ro pone ꝙ in alienatione nō
fuit ſeruata forma debita tñ fuit facta in caſu licito
⁊ interuenit ɔſenſus illoꝛū qui habēt ɔſentire nū-
quid in foro aīe ſit tutus iſte q̄ habet reꝫ ſine debi-
ta ſolēnitate? De hac q̄ōne vide ꝑ Inno. in. c. quia
pleriq3. de imu. ec. vbi ɔcludit ꝙ nō q2 ex q̄ ɔtract⁹

eſt nullus ꝓpter defectū forme nō pōt iſte tenere rem cū bona ꝯſciētia ſine titulo iuſto. Sed do.an. tenet ibi ꝯtrariū. dicit eī ſufficere quo ad forū ꝯſciētie vt ꝯtractus teneat ſm limites iuris naturalis ſeu gentiū. Nā ō iure naturali ſeu gētiū ſufficit ſolus cōſenſus. ⁊ h̄ opi. mihi placꝫ ⁊ adduco ſinglare dictū Inno. in. c. q2 ꝓpter de ele. vbi dicit ꝙ electus eſt tutus in foro aīe ſi electio ſua tenuit de iure gētiū lꝫ nō fuerit ſeruata forma tradita a iure poſitiuo q2 illa forma eſt introducta ꝓpter ſcādala ⁊ deceptiōnes euitādas. vñ ex q̄ oīa iſta ceſſarūt ⁊ interuenit verus ꝯſenſus ſatis eſt is tutus q̄ ad deū. et tenebis ſꝑ mēti illud dictū q2 valet in omni actu in quo eſt ꝑtermiſſa ſolēnitas iuris poſitiui vt ī foro aīe nō teneaƭ quis ſibi de hoc facere ꝯſciaꝫ. ex q̄ nō interuenit ibi aliq̄ ꝺceptio. ⁊ affuit ꝯſenſus habētiū actū explicare de iure naturali. Ex q̄ inferƭ ꝙ in foro ꝯſciētie eq̄tas iuris naturalꝭ ꝓferƭ rigori iuri poſitiui qd̄ no. ⁊ vide qd̄ plene dixi ī. d. c. q2 plerīq3.

Cum veniſſent. Reſtituiƭ eccleſia leſa ꝓpter negligētiā ꝓcuratoris q̄ iura ecclie ñ ꝓduxit. Prima ps ponit cōparitionē ptiū ⁊ dationē auditoꝝ. ſcd̄a ibi corā. allegationē epi. tertia ibi ad h̄ allegationē monaſterij. q̄rta ibi nos igiƭ. interloquitur. ¶ No. pmo ex ꝑncipio tex. ꝙ elect᷒ in ꝑlatū etiā religioſus pōt ꝓſeq̄ electionē ſuaꝫ etiā in iudicio litigādo. nec ex h̄ pōt aliq̄ ambitōe notari cum ſponte ſe nō ingerat ſ;. vocatus ꝑ canonicā electionē. ꝯcordat. c. cū dilectus. ē. de ꝯſue. ⁊ c. cupiētes. §. ſi. de. ele. lib. vj. nō eī peccat ꝯſentiēdo electioni. imo mereƭ ſi ītentionē hꝫ circa deū. vt ī. c. q̄ epiſcopatū. viij. q. j. q̄nimo dubitaƭ vtꝝ peccet elect᷒ ad ꝑlaturā renuēdo electiōeꝫ ō ſe factā acceptare. ⁊ ꝯcludiƭ ꝙ ſic ſi nō repiƭ alius idone᷒ q2 renuit ꝓdeſſe ecclie ⁊ ꝓximiſ ō q̄ vide ꝑ Io. an ī. c. ſi electio de ele. li. vj. ⁊ facit illud euāgelicū. Maiorē charitatē nemo hꝫ q̄ꝫ vt aīam ſuā ponat q̄s ꝓ amicis ſuis. ī. ꝓximis. No. ſcd̄o ꝙ ep̄s pōt ō iure ſpāli pura ex cōſuetudine hr̄e ius eligēdi ī eccl̄ia collegiata etiā regulari. ⁊ pōt intelligi iſte tex. ſm Io. ꝙ ep̄s dicebat ſe hr̄e ex ꝯſuetudine vt ip̄e eligeret abbates in oib᷒ monaſterijs ſibi ſubiectꝭ. īō h̄ diſputabaƭ ī cā electōis ſuꝑ iure ſubiectōis. Et no. b̄ñ hunc tex. ſꝫ hūc itellectū ꝙ pōt induci generalis ꝯſuetudo vt ī oibus eccleſijs collegiatis ep̄s loci habeat ꝓuiſionē ꝑlatoꝝ. ⁊ ſic pōt. c. j. de. ele. tolli ꝑ ꝯ̄riā ꝯſuetudinē qd̄ mihi ſatꝭ placꝫ. ⁊ allego gl. no. ī. c. q̄ꝫq̄ꝫ ō ele. li. vj. q̄ dicit ꝙ oli ep̄s hēbat ꝓuidere de oibus bñficijs ſue dioceſis ita ꝙ nō expectabaƭ electio nec ꝑſētatio aliquoꝝ ſ; poſtea fuit inductū vt in eccl̄ijs collegiatis electio ꝑtineret ad collegiū ⁊ cōfirmatō ad ep̄m. Itē in eccl̄ijs ꝑrōnatis fuit inſtitutū vt ꝑſentatio ꝑtineret ad patronū ⁊ inſtitutio ad ep̄m vnde ꝯſuetudo cōtraria debet valere q2 ꝑ eam reduciƭ res ad ꝑſtinū ius. faƭ. c. ab exordio. xxxv. di. ⁊ l. ſi vnus. ff. de pactis. ⁊ vide qd̄ no. Io. an. in regula qd̄ alicui gratioſe in mercu. ¶ Tertio no. ibi intruſus ꝙ poteſt appellari intruſus is q̄ obtinuit dignitatē a non habēte poteſtatē illā ꝯferēdi. concordat. c. ex frequētib᷒. ⁊ qd̄ ibi no. j. de inſti. ⁊ ſcias ꝙ geſta ꝑ intruſū nō valent q̄ſtūcūq3 dicaƭ toleratus q2 in intruſo nō habet locū tolerātia ex q̄ ñ habuit ingreſſū ab habēte ptātē. vt no. Inn. in. c. q̄liter ⁊ q̄ñ. el. ij. de accu. ⁊ ꝑ Arch. xij. q. ij. alienationes. vide ꝑ Inno. in. c. nihil de ele. ¶ Quarto no. ibi diſtrictius inhibētes. iūcto. c. ſi. ꝙ inhibitō iudicū contra ius facta nō inducit nullitatē actus geſti contra ipoꝝ inhibitionē q̄ſtūcūq3 a tali inhibitione nō fuerit appellatū. qd̄ bene notabis. ⁊ de h̄. j. lati᷒. ¶ Itē. no. ibi nimis aioſe. qd̄ iudex non debet ꝓcedere nimis aioſe in ꝑiudiciū alterius ꝑtis alꝭ poſſet recuſari ſm doct. h̄ qui dicūt ꝙ iſti ꝓcedebāt aioſe forte faciētes ſe ꝑtem in fauorē epi ⁊ denegantes audiētiā ꝓcuratori monaſterij. Ex q̄ habes notare ꝙ vbicūq3 iudex aliq̄d agit ex q̄ ꝯcludiƭ nimis fauere alteri ꝑti pōt ex h̄ legitime recuſari. facit. c. accedēs. el. ij. vt lite nō ꝯteſ. ¶ No. ī verbo nos igiƭ. ꝙ negligētia ꝓcuratoris nocet etiā eccleſie. nō ſolū q̄ nocet ꝑuate ꝑſone ſ; etiaꝫ publice. Eſt tñ differētia circa remediū ꝯcedendū q2 ꝑuate ꝑſone nō daƭ reſtitutio ꝓpter negligētiā ꝓcuratoris ſui ſ; īputandū eſt ſibi q̄ talē elegit etiā ſi ꝓcurator ſit minor. vt in. l. cū mādato. ff. de mino. ſ; eccleſia reſtituiƭ ꝓpƭ negligētiā ꝓcuratoris vt h̄. ⁊ ideꝫ dic in minore leſo. vt in. d. l. cū mandato. Itē noƭ. ꝙ nō ſolum pōt eccl̄ia petere reſtitutōem directe ꝯ̄ ſniam ꝑ quā leſa extitit. vt in. c. vnico de in inte. reſti. li. vj. ſ; etiā pōt petē reſtitutiōeꝫ adūſus ꝓbatiōnē notorie omiſſā. vt h̄. ⁊. j. c. ꝑx. Et dicūt h̄ Inn. Pe. ⁊ Abb. ꝙ neceſſaria hic erat reſtitutio q2 nō fuerat ꝑ ꝑte monaſterij appellatū a ſnia nec erat īfra tp̄s appellādi. ⁊ ſic deerat remediū ordinariū ⁊ per hāc reſtitutionē dicit Inno. ꝙ licebat monaſterio ꝓducere oēs ꝓbatiōes quas ſnia ꝓhibebat induci vñ ſnia in effectu reuocaƭ h̄. nam poſt ſniam nō lꝫ regulariƭ citra appellatōeꝫ excipe vel ꝓbationē inducere. vt in. c. cū inter ō re iudi. C. ſen. reſcin. nō poſ. in. l. j. ⁊. ij. ſ; bñficio reſtitutiōis vt ꝑdixi eccl̄ia hic audiƭ. Dicit etiaꝫ Inno. ꝙ iſta nō eſt vera reſtitutio q2 ꝑncipaliter nō retractaƭ ſnia ſ; ſolū audiƭ aduerſus ꝓbatiōnē omiſſaꝫ. Ob h̄ cōcludit ꝙ nō eſt neceſſe in caſu iſto dare libellū vel litē ꝯteſtari. ſ; ſatis eſt ſūmarie cognoſcere ō leſione ſed ego nō bñ ꝑcipio hoc dictuꝫ Inno. nā ſatis retractaƭ ſnia cū ea nō obſtāte q̄ trāſiuerat in rē iudicatā audiaƭ monaſteriū ꝯtra ipaꝫ. ⁊ regulariƭ q̄lis cognitio exigaƭ ī reſtitutōe ī inte. dicā in. c. ex lr̄is. j. co. ⁊ vide bo. tex. cū gl. in. c. ij. ō of. iud. ¶ Vltimo no. h̄ ex ſi. lr̄e ⁊ tene mēti ꝙ electio facta ab his q̄ etiaꝫ de iure habēt ptātē eligēdi nō debet cōfirmari ꝑ ſuꝑiorē ſi fuit facta lite pendēte ſuꝑ iure eligēdi. ſ; debet differri ꝯfirmatio in euētū litis principalis. ⁊ rōnē. j. ſbijciā. electio tñ facta lite pendēte nō debet retractari ꝓpƭ ſolā liti pēdēnā. tex. no. eſt h̄ in ſi. ⁊ neſcio alibi. ¶ No. glo. j. in ſi. Idē no. in. c. ꝯqueſtus. j. ō fo. cōpe. Et no. ex iſta glo. iūcto tex. libellū nō vitiari lꝫ ꝯtineat verba īpropria. ſatꝭ eī eſt ꝙ ſm la. ſ; verboꝝ ſignificatū ꝯcludit intentionē libellātis. ⁊ ꝯſilis tex. eſt in. c. olim. el. ij. de reſti. ſpo. Nā libel-

lus eſt latiſſimi iuris ⁊ ſꝑ debet interꝑtari ꝙtū fieri
pōt vt ꝯueniat intētioni libellātis. vt le. ⁊ no. in. l.
ſi qs intētione ambigua. ff. de iudi. ⁊ in. c. cū ecele
ſia ſutrina de cā poſ. ⁊ ꝓpꝛie. vide opti. tex cū glo. i
c. ꝯſtitutꝰ. de reli. do. ¶ In glo. ij. in fi. ꝑ intellectu
glo. oppo. ꝯ tex. videt̄ eñ ꝙ fruſtra epus h̄ allega-
bat ſbiectionē monaſterij ad inferendū nullitatē
electōis qꝛ ꝑſuppoſita ſubiectōe electio tñ ꝑlati ꝑti-
net ad caplm ⁊ ſola cōfirmatio ꝑtinet ad epm. vt in
c. j. ⁊. c. nihil de ele. ⁊ in. c. ꝯgregatō. xvj. q. vlt. ⁊ vi
de gl. iūcto tex. xviij. q. ij. i. c. j. vbi dicit̄ ꝙ eps h̄z cō
firmare electū in abbatē ſ electio ꝑtinet ad mona
chos. vt i. d. c. ꝯgregatō. ⁊ ꝑ ꝯſequēs ex ſupuacuo
monaſteriū allegabat ꝑuilegia exēptōis. Sol. me
tu ꝯtꝫ vt arbitror gl. iſta ſenſit vnā lec. ad iſtū tex.
ꝙ epus hic agebat ſup duobꝰ. ſ. ſup ſbiectōe mona
ſterij ⁊ ſup iure eligēdi abbatē qꝛ dicebat ſe eſſe i
poſſeſſione iuris eligēdi abbatē. Intellige h̄ de iu
re ſpāli. vñ diſcutit̄ hic de ſubiectōe monaſterij ad
effectū ꝓnunciādi ſup ſubiectōe vel exēptōe. diſcu
tit̄ etiā ſup poſſeſſione iuris eligēdi quo ad effectū
ꝓnūciandi ſup validitate vel inualiditate illiꝰ facte
electionis ꝑ caplm. Hec lec. ſati ē vera in ſe ſ nō cō-
gruit ꝑncipio. c. vbi inuit̄ ꝙ ꝺ ſubiectiōe ꝯtēdebat̄
hic acceſſorie reſpectu facultatis eligendi. ⁊ iō dat̄
hic ſcdꝰ intellectus ꝑpe. et Abb. ꝙ illa electio at-
tentabat̄ a monachis qꝛ dicebat̄ nulla qꝛ facta ab
excōicatis ⁊ interdictis. nā dicebat eps ꝙ ex cā int̄-
dixerat ⁊ excōicauerat monachos ante electiōem.
ſed monachi dicebāt ſe eſſe exemptos ab epo. et ꝑ
ꝯſequēs dicebāt electionē tenere. vñ validitas ele-
ctionis depēdebat a iure ſubiectōnis. iō de ea diſ-
putat̄. Hec lec. ē ſati vᵃ i ſe ſ nō ꝯgruit textui. i ver-
bo diſtrictiꝰ inhibentes. nā ibi dicit̄ ꝙ iudices inhi
buerūt monachis eligere donec cognoſceret̄ ꝺ iu-
re ꝙ epus ſe habere dicebat in electiōe abbatis. er-
go epus nō ſolū allegabat nullitatē electōis ſ dice
bat ſe habere ius in electōne abbatis. iō dat̄ tertiꝰ
intellectus ꝙ epus dicebat ex cōſuetudine ſe habe
re ius eligēdi in oībꝰ monaſterijs ſibi ſubiecti. mo
naſteriū vᵒ nō negabat ꝯſuetudinē ſed dicebat ꝙ
iſtud monaſteriū erat exēptū. iō diſputat̄ h̄ ſup iu
re ſubiectiōis qꝛ ꝓpꝑ ꝯſuetudinē depēdebat ab ea
validitas electōis. ⁊ iſte intellectus placet Jo. an. ⁊
mihi ſatis placet. nāz multū ꝯuenit lr̄e tā in princi-
pio q̄z i fi. vñ acceſſorie diſputabat̄ hic ꝺ ſubiectiōe
¶ In glo. in ver. duo coꝝ ibi vel ſe excuſante. h̄ ꝓ
cedit cū cā erat cōmiſſa cū clauſula ꝙ ſi nō oēs duo
veſtrū ⁊c. nam tūc tertio ſe excuſante duo pñt ꝓce
dere. c. prudētiā. de of. dele. ſecus ſi cā fuiſſet tribꝰ
ſimpliciť cōmiſſa. nam tūc nō poſſunt duo ꝓcede
re quātūcūqꝫ tertius ſe excuſet. vt in. c. vno delega
torū de of. dele. ¶ In glo. in ver. renunciauit in fi.
no. iſtā glo. ꝙ electus añ ꝯfirmationē ꝑt renūciari
iuri ſuo i manibꝰ eligētiū. vñ nō tenet̄ adire ſupio
rem. ſecus poſt ꝯfirmationē. vt in. c. ij. de tranſla.
epi. Pro hoc facit ſm Hoſt. regula oīs res. j. de re.
iur. Sed tu vide circa hanc materiā glo. no. in. c. ſi
electio de elec. li. vj. vbi plene examinat̄ in cuiꝰ ma
nibus debet fieri renūciatio electionis. vide etiam

quod no. in. c. ij. ꝑ alle. ¶ In glo. in ver. iniūxerit
in fi. no. ex iſta glo. ꝙ regularit̄ cauſe eccleſie nō de
bēt tractari ſede vacāte. fallit qñ eſt talis cā q̄ com-
mode tractari nō pōt niſi ſede vacāte vt ꝯtingit in
caſu noſtro. nam ex quo ſede vacante dubitat̄ de
iure eligēdi opoꝛtet neceſſario illā tractare cū nō
poſſit ꝓuideri eccleſie ꝺ ꝑlato niſi ꝑus diffiniat̄ iſta
queſtio. ⁊ idē le. ⁊ no. in. c. cū dilectus. de cōſuetu.
Inno. vᵒ dat hic aliā ſolutionē dicēs ꝙ cauſe per
tinētes ad ꝑlatū dūtaxat nō pñt tractari ſede vacā
te. ⁊ ſic loquūtur iura allegata in glo. ſ cauſe ꝑtinē
tes ad caplm ſolū bñ poſſunt tractari ſede vacāte.
⁊ ſic ꝑt intelligi iſte tex. nā ius eligēdi ꝑlatū cōpetit
tñ caplō ñ aūt ꝑlato. ⁊ no. hāc theoꝛicā Inn. et idē
ſentit r̄ſpectu monaſterij i. c. cū dilectꝰ ꝑ all. vbi di-
xit ꝙ moꝛtuo abbate caplm ſuccedit i admiſtratio
ne ⁊ pōt agere in iudicio i cauſis ſpectātibꝰ ad mo
naſteriū. ſ theoꝛica gl. plus placet h̄ do. An. Ego
vᵒ puto hanc queſtionē decidēdā ex notatis in. c.
edoceri de reſcrip. vt in illis caſibꝰ in quibꝰ caplm
non poteſt eſſe in iudicio ſine auctē ⁊ cōſenſu ꝑlati
nō poterit eſſe i iudicio ſede vacāte qꝛ auctas ꝑla-
ti ſeu ꝯſenſus requirit̄ vt eccl̄ia non decipiat̄ vł vt
nullū ꝑiudiciū irroget̄ iuri ꝑlati. que rōnes debēt
ſibi locū vendicare etiāz ſede vacāte cū eccleſia tūc
careat idoneo defenſoꝛe. ⁊ vide ad materiā quod
no. in cle. fi. ꝺ ꝓcur. ⁊ qð le. ⁊ no. in. c. fi. ne ſede va
can. ¶ In glo. in ver. inhibētes in fi. dic ꝙ cōtrari
um iſtud formalit̄ nō ſoluit̄ ſ bñ glo. ibi pleniꝰ exa
minat iſtū paſſuz. ſed dic ꝙ illa. l. diuus. nō ob. ibi
eñ ꝓhibet̄ alienatio rei de qua litigat̄. iō obtēpe-
randū eſt ꝑcepto iudicis. vt l. c. eccleſia. j. vt li. pē.
ſ in caſu noſtro monachi eligendo non alienaue-
runt rem litigioſam neqꝫ ius dubitatū. nā vt dicit
Inno. ⁊ bñ hic nō erat cōtentio de abbatia. qꝛ eps
non ꝑtendebat ſe abbatē ſ ſolū erat cōtentio de iu
re eligēdi. vnde eligēdo abbatē nō ꝑ h̄ alienarunt
ius eligēdi ſiue ius de quo contendit̄ ſ q̄dāmodo
colligēdo fructꝰ rei de cuiꝰ ꝓpꝛietate agit̄ qð fieri
pōt lite pen. xvj. q. iiij. in. c. volumꝰ. ⁊ qð ibi no. et
in. l. fi. C. de reiuē. ¶ Sꝫ ꝯ hoc ⁊ ꝯtra tex. oppo. ex
quo eñ monachi nō appellarūt ab illa inhibitione
iudicū trāſiuit illa interlocutoꝛia in rē iudi. vt in. c
cum dilectus de elec. ergo fuit ꝓrogata iuriſditio
iudicū ꝑſuppoſito etiā ꝙ prius nō habuiſſent ad h̄
iuriſditionem. vt in. c. cum olim de of. dele. ergo
electio debuit caſſari facta ꝯ inhibitionem. Sol.
ſoluit Inno. multipliciť. ⁊ ꝑmo dic ꝙ in ꝓrogatiōe
iuriſditōis reqrit̄ expꝛſſus ꝯſenſus. vñ tacēdo ñ ꝓ-
rogauerūt iuriſdictionē iudicū. nō tñ in hoc ꝯſiſtit
Inno. q̄nimo ipſe tenet ꝯtꝛiū in. c. ad petitionē de
accu. vbi firmat tacitū ꝯſenſum ſufficere ad ꝓroga
tionē iuriſditōis ⁊ iſtud verius. ⁊ tenet Bar. in. l.
j. ff. de iudi. ⁊ vide qð plene dixi in. c. ſignificaſti. ꝺ
fo. cōpe. ſcðo ſoluit Inno. ꝙ ꝑcepta que fiunt ſine
cauſe cognitione non tranſeunt in rem iudi. vt in
l. iij. i fi. C. cōminatiōes epl̄as. Sꝫ h̄ nō placet Inn.
quia in his que ſpectāt ad officiū ſuperioꝛis pōt fi
eri ꝑceptū ſine cauſe cognitione vt no. in. c. ad au-
res ꝺ temp. oꝛ. ſ ſaluādo iſtam ſolutionē dic ꝙ licꝫ

non exigatur cauſe cognitio tamē nō tranſit in rē
iudicatā p̄ceptū factū extraiudicialiter vel iudicia-
liater ſine cauſe cognitōe. vt eſt tex. iūcta glo. in. c.
ex p̄te. el. j. j. de ver. ſig. ⁊ ꝑ Bar. in. l. nō fatet̄. ff. ð
cōfeſ. ſa. c. ꝯcertationi de app. li. vj. vñ cū iſtud p̄ce-
ptū iudicū fuerit iniquū nō tenebāt̄ illi obtēpera-
re. tertio ſoluit Inn. ꝙ iſtud nō ſpectabat ad offici
um iſtoꝝ iudicū. Itē p̄ceptū erat notoꝛie iniuſtuʒ
ideo ſupioꝛ nō debebat illud habere ratū. vt in. c.
ſollicitudinē de app. Et no. bñ hec dicta Inno. iun
cto text. ex quibꝰ habes ꝙ qñ iudex iniuſte excedē-
do metas ſue p̄tātis aliqd̄ p̄cipit pti ſine cauſe co
gnitione tale p̄ceptū nō aſtringit p̄tē ꝗtūcūqꝫ tace
at ⁊ nō appellet. qꝛ tale p̄ceptū eſt nullū. vt in regu
la ea q̄ fiunt a iudice de re. iur. li. vj. quare aūt iſtō
p̄ceptū iudicū erat iniuſtū apparebit ex his q̄ dicā
ſup glo. fi. ¶ In gl. in ver. p̄ſūpſerūt. ibi ex hoc vi-
det̄ ꝙ nō debuerūt eligere. Aduerte. nā hec gl. vi
detur ꝯria p̄cedēti vbi dicit̄ ꝙ monachi potuerunt
eligere ſ̄ hec glo. fuit decepta ꝓpter verbū p̄ſūpſe-
runt qđ ſonat in malā p̄tē. Unde dicit hic Hoſt. ꝙ
iſtud verbū fuit ꝓlatū a p̄te. vnde nō facit ius. nō
enī fuit p̄ſumptio eligere ſ̄ tuitio iuri ꝓprij. patʒ ex
fine lr̄e vbi papa non dānat electionē ſ̄ dimittit eā
in ſuſpenſo donec ꝯſtiterit ad quē p̄tinebat ius eli
gendi. In glo. in ver. in dānū ibi vocari debueri-
mus. no iſtā. glo. ſimplicit̄ ex q̄ colligit̄ ꝙ in cā ſub-
iectionis mota ꝯtra ſbiectū dʒ vocari dñs. ſed cer-
te h̄ dictū nō ꝓbat̄ in. c. cū dilecta allegato in gl. ꝙ
papa ibi obtulit ſe defenſioni. nūquid autē valeat
iudiciuʒ ꝯtra ſubiectū nō vocato dño qui poſſidet
ſbiectionē: dic vt plene dixi in. c. cū ſup de re iudi.
⁊ in. c. auditis de p̄ſcrip. iſte tñ tex. ꝓpe finē multū
facit qꝛ iudiciū agitatū ꝯtra exemptū ſup iure ſbie
ctionis p̄iudicat pape. qđ an ſit verū indiſtincte
vide qđ dixi in. c. pe. de re iudi. ¶ In gl. i ver. reſti
tuimus. Pro intellectu. illius glo. oppo ꝯ tex. vide
tur enī ꝙ eccl'ia debuit agere ꝯ ꝓcuratorē ex cuius
facto ſeſſit damnū ⁊ nō petere reſtitutionē in inte-
grū qꝛ regula iuris hʒ ꝙ qñ dñs ledit̄ ex dolo ꝓcu
ratoꝛis dʒ primo dñs agere ꝯ ꝓcuratorē. ⁊ ſi nō ē
ſoluēdo pōt in ſubſidiū petere reſtitutionē in inte
grū vt i. l. elegāter. §. ſi dolo. ff. ð dolo. Sol̄. gl. iſta
in effectu ſoluit ꝯriū duobꝰ modis. p̄mo fatēdo cō
trariū vt ꝓcedat etiā in eccl'ia. ad tex. r̄ndet ꝙ ꝓcu-
ratoꝛ nō erat h̄ ſoluēdo cū ſtatus monaſterij non
poſſit eſtimari. ideo potuit petere reſtitutionē in i
tegrū. ⁊ tenēdo hūc intellectū nō eſt aliqđ ſpeciale i
eccl'ia nec in minoꝛe. qꝛ q̄libet etiā maioꝛ ex hac cā
petēs reſtitutōem audiret̄. ⁊ tūc optet itelligē tex.
ð reſtitutōe que ꝯpetit cuilibet ex clauſula genera-
li. ⁊ videt̄ glo. facere dr̄iam inter reſtitutionē que
fit iure minoꝛis ⁊ illā q̄ dat̄ maioꝛi ex cauſa iuſta.
quia p̄ma explicat̄ ceſſante omni actione qꝛ fit ſo-
lum ex iudicis officio. vt ꝓbat̄ in. l. ꝙ ſi minoꝛ. §.
vlti. ff. de mino. ⁊ in. c. fi. de offi. iudi. ſed maioꝛ au
ditur intentādo ſuam ꝓpriam actionē vtilem que
efficitur efficax per iudicis officiū reſtrigēs obſta-
culum. Sed dic melius ꝙ quo ad terminos littere
non eſt differentia an minoꝛ ſeu maioꝛ petat reſti-
tutionem quia nulla actio cōpetit maioꝛi vt audia
tur aduerſus ꝓbationē omiſſam ſed ſoluʒ iudicis
officio auditur ſi ex iuſta cauſa fuit impeditus. vt
in. c. ex litteris. j. eo ſed differentia poſita ꝑ glo. hʒ
locum in alijs terminis. puta qñ aduerſus abſen-
tem cauſa rei publice fuit cōpleta p̄ſcriptio. nā tūc
pōt rediēs iploꝛare officiū iudicis reſcidēs vt tollat
obſtaculū p̄ſcriptionis ⁊ poterit intentare ſimul p̄
mam actionē q̄ appellat̄ reſciſſoꝛia que primo erat
inefficax ꝓpter cōpletā p̄ſcriptionē. ⁊ idem eſſet in
eccl'ia vel in miōꝛe. ⁊ de iſt͛ dic vt plene dicā in. c. cū
ex litteris. j. eo. vbi poſt Inno. tractabo de actiōe
reſciſſoꝛia ⁊ officio reſcindente. ⁊ per Bar. in. l. ab
hoſtibus. ff. ex qui. cau. ma. ⁊ per ibi no. pōt decla
rari iſta p̄ticula glo. ¶ Scđo principalit̄ ſoluit gl.
ꝙ h̄ nō habet locū ꝯriū. qꝛ ꝓcuratoꝛ eccleſie nō fu-
it in dolo ſed in negligētia. quo caſu quātūcūqꝫ ꝓ-
curatoꝛ non ſit ſoluendo non pōt dñs petere reſti
tutōnē in inte. ſed imputet ſibi qui talem elegit. vt
in. l. cū mādato. ff. de mino. ⁊ tunc opoꝛtet dicere
ꝙ iſte tex. intelligat̄ de reſtitutione que datur iure
minoꝛis. vnde auditur eccleſia fauoꝛe ſpeciali. ⁊ h̄
ſolutio verioꝛ ⁊ melius cōuenit littere. dicit tamen
glo. vnū dictuʒ valde notandū ꝙ vbi ꝓcuratoꝛ ec-
cleſie cōtrahendo vel litigādo culpoſe dānificauit
eccleſiā ꝙ eſt in optōne eccleſie an velit agere ꝯtra
ꝓcuratorē ad intereſſe an velit petere reſtitutionē
in inte. contra tertiū ⁊ hoc fauoꝛe eccleſie. nam ma
ioꝛ non audit̄ volens petere reſtitutionē ſi poteſt
agere ꝯtra ꝓcuratorē ad intereſſe. vt in. ð. §. ſi do-
lo. ¶ Sed aduerte quia glo. ad hoc dictum ſoluʒ
allegat. l. etiā. C. ſi tutoꝛ vel curatoꝛ interuene. illa
ergo lex reſtringit̄ per glo. ⁊ Bar. in. ð. l. cum man-
dato. §. fi. vt loquat̄ i adminiſtratoꝛe neceſſario ꝓ-
ut eſt tutoꝛ vel curatoꝛ. nā iſta lex loquitur in tuto
re et curatoꝛe. ſecus aūt dicunt in adminiſtratoꝛe
voluntario vt eſt ꝓcuratoꝛ quia non meret̄ iſtud
bn̄ficium ⁊ honoꝛē imo debet habē locū regula ꝙ
q̄diu cōpetit remediū oꝛdinariū nō dʒ iploꝛari ex-
oꝛdinariū vt in. l. i cauſe. ff. de mino. remediū eniʒ
contra ꝓcuratorē ad intereſſe eſt oꝛdinariuʒ. reſti-
tutio ergo in inte. eſt extraoꝛdinariū ⁊ in minoꝛe vi-
detur hoc ꝓbari in. ð. l. cum mādato in fi. ⁊ ſic illa
glo. non videtur ꝓcedere in terminis ſuis cuʒ loq̄
tur in ꝓcuratoꝛe niſi aliud dicamus fauoꝛe eccl'ie
ſm̄ do. An. ſed certe ſi teneremus primū dictū nō
debet iſte fauoꝛ obſeruari. ex quo iſta equitas non
reperit̄ ſcripta ſed potius debemus obſeruare ri-
goꝛem ſcriptū. vt no. in. c. fi. de tranſac. vide tamē
Inno. in. c. ſuſcitata. j. eo. vbi ſentit ꝙ iſta glo. mo
uetur tamen alia rōne. videlicet quia intereſt eccle
ſie nō vexari in ſumptibꝰ quos haberet ſubire liti-
gando ꝯtra ꝓcuratorē. reſtitutio aūt datur mino-
ri vbicūqꝫ poteſt iſtud intereſſe expenſaruʒ p̄ten
dere. vt in. l. minoribꝰ. ff. ð mino. Sed aduerte qꝛ
ille text. non loquit̄ in caſu noſtro qñ ſubeſt reme-
dium oꝛdinariū cōtra tertiū. imo videt̄ cōtrarium
ꝓbari i. ð. l. cū mādato. ⁊ Jo. an. in. c. fi. ꝓpe fi. j. e.
ſentit ꝯtrariū eius qđ hic no. glo. ⁊ tenet etiaʒ do.
Car. ⁊ mihi plus placet. vnde reſtringamus dictū

glo.in adminiſtratore neceſſario. Ex quo infero ꝙ ſi p̄latus dāmnificauit eccliam cōtrahendo in iudicio eſt in optione eccleſie an velit agere ꝯtra p̄latū ſeu ip̄ius heredes ad emēdationē damni.an vō velit petere reſtitutionē in integrū ꝯ tertiū ſeu rē vēdicare a tertio.⁊ ꝑ h̄ vide bo.glo.iūcto tex.in.c.ex p̄ſentiū.de pigno. ¶ In glo.fi.in fi.h̄ glo.intricate ꝓcedit.ſ; in effectu ponit duas opi.cū q̄rit an in mota lite ſup iure eligēdi poſſit reus eligere lite pēdente. Prima fuit opi. Jo.q̄ diſtinxit ꝙ aut reus ē in pacifica poſſeſſione eligendi ſ; mouet̄ ſibi ꝯtrouerſia ſup iure ꝓprietatis dūtaxat.puta q: actor ſ; negat reū eſſe in poſſeſſione eligēdi ſed dicit ꝙ ius eligendi ꝑtinet ad ſe.⁊ tunc pōt poſſeſſor eligere ſ; differt̄ ꝯfirmatio in euētū litis.rō hmōi dici p̄t eē q: pendente lite nō d; quis ꝓhiberi vti poſſeſſione ſua ſicut prius.vt in.d.c.j.vt lit. pen. ꝯfirmatio aūt differt̄ q: cū electio ſit q̄ſi q̄dā fructus iuris eligendi.vt no. Jnn.in.c.conſultationib⁹ de iurepa. ⁊.in.c.cū eccleſia ſutrina.de cā.poſ.⁊ ꝓprie.ſubiacet reſtitutioni a tpe litis cōteſtate.vn̄ ſicut poſſeſſor q̄ ſuccubuit in dn̄io fundi d; reſtituere omēs fruct⁹ ꝑceptos a tpe.lit.ꝯte.vt in.l.certū. C.d̄ rei vē.⁊ no. in.c.grauis d̄ reſ.ſpo.ita electō ſubiacet q̄dāmodo reſtitutioni ſi fuit facta poſt litē ꝯteſtatā iō nō d; cōfirmari q: ſi ꝯfirmaret̄ ⁊ poſſeſſor ſuccūberet i proprietate nō poſſet amplius reſtitui q: nō d; amplius caſſari ex q̄ fuit cōfirmata.vt in.d.c.cōſultationibus.⁊.c.querelā de elec. Differt̄ ergo ꝯfirmatio vt poſſeſſore ſuccumbēte ſaluū ſit ius ip̄i actori vt poſſit eligere ⁊ ſic habere iſtū fructū q̄ ꝑcipit̄ poſt li.ꝯte. Redeo ad verba Joannis Si aūt mouet̄ alicui qō ſup poſſeſſione iuris eligendi.vt q: negat̄ illū eſſe i poſſeſſione ⁊ forte agit̄ interdicto vti poſſidetis tūc dicebat Jo.ꝙ reus non debet eligere lite pen.ex q̄ non ꝯſtat de ſua poſſeſſione.ſ; ſi elegerit electio eſt impēdenti.nō eñ debet ſupior illā electionem caſſare quia forte eſt in poſſeſſione.⁊ de hoc eſt contētio an ſit in poſſeſſione. Et ex h̄ infero notanter ꝙ ſi tu negas me eſſe in poſſeſſiōe alicui⁹ fundi et moues mihi queſtionē ſup poſſeſſione ego aūt lite pendēte ꝑcepi aliq̄s fructus ꝙ nō d; iudex lit. pen.mihi p̄cipere vt reſtituā illos fructus.q: h̄ pendet a queſtione p̄ncipali.nam ſi ſum in poſſeſſione poſſum colligere fructus.⁊ facit ad h̄ qō dixi in.c.ſignificāte.de ap. Scd̄a opi.fuit Bern.glo.nr̄i qui indiſtincte tenuit ꝙ q̄litercūq; pendeat lis ſup electōne ſeu iure eligendi nō d; reus eligere pendēte lite ne cōtingat illā poſtmodū caſſari ſed ſi de facto elegerit talis electio ſtabit impēdenti vt h̄. Jnno.aūt videtur indiſtincte tenere ꝙ ſiue vnus ſit in poſſeſſione pacifica ſiue duo ꝯtendant ſe eſſe in poſſeſſione p̄t quilibet eligere pendente lite nec reuocabit̄ electō ꝓpter litis pendentiā vt h̄ ſ; illius electio ꝯfirmabit̄ qui obtinebit in cā.ar.h̄ ⁊ in.l.j.ff.vti poſſide. Do. An.videt̄ tenere illā diſtinctionē Jo.ſ; mihi plus placet dictū Jnno.q: ex q̄ q̄s p̄tendit ſe eſſe in poſſeſſione nō d; ꝓhiberi vti ſua poſſeſſione ex q̄ non ſubeſt aliqō ſcandalū.nulli eñ fit p̄iudiciū ſi ambe ꝑtes ꝓ ꝯſeruatione iuris eaꝝ eligunt.ſatis eñ ē ꝙ differt̄ ꝯfirmatio.ſed ſi ſubeſſet ſcādalū fateor ꝙ iudex poſſet ꝓhiberi vtriq; ꝑti ne eligāt.vt in.l.equiſſimus.ff.de vſufruc.⁊ qō no. Jo.de lig.in cle.j.d̄ re iudi. Ad.c.ex lr̄is.de iurepa.ꝓpter qō gl.fuit mota dicit qō illud.c.nō ꝓbat electionē nō debere fieri lite pendente ſed ſolū ꝓbat a ꝯrio ſenſu ꝙ nō d; fieri ꝯfirmatio ꝓpter rōnē quā.ſ̄.dixi poſt Jo. Ad c.fi.de matrimonio cōtracto ꝯ interdictū eccl'ie.reſpondet Jnno.ꝙ eſt ſpeciale in matrimonio vt nō ꝯtrahat̄ lite pendēte ſup alio matrimonio. Et puto ꝙ ſpecialitatis rō ſit iſta q: ꝯtrahendo matrimoniū q̄s q̄dāmō alienat ꝑſonā ſuā.q: ſi dicit̄ ampli⁹ habere poteſtatē ſui corpis.vt in.c.non debet.de ꝯſang.⁊ affi.⁊ ſic alienaret rem q̄dāmodo litigioſam. Jtē ibi verſat̄ periculū.nam cōmitteret̄ adulteriū cū ſecūda ſi poſtea ꝓnunciaret̄ ꝓ p̄mo matrimonio. Ad.c.ij.de no.ope.nū.r̄ndet Jnno.ꝙ etiā eſt ſpeciale in denūciatōne noui operis vt nihil debeat edificari poſt nouū opus nūciatū. Jtē dicit ꝙ ibi nō pōt edificari ſine p̄iudicio alterius ſi denunciatio eſt iuſta. Aduerte tñ ad vnā opi. hoſti.ꝯtra p̄dicta.ſibi eñ placet illa opi. Jo.de qua.ſ̄.in glo. q: dat locū figmentis. Nam de facili aduerſarius volens impedire electionē diceret ꝙ reus cōuentus nō eſt in poſſeſſione eligendi. Sed in materia diſtinguit ip̄e ſic.ꝙ aut eſt cōtentio ſup iure p̄ſentādi.aut ſup iure eligendi.p̄mo caſu nō pōt lite pendente fieri p̄ſentatio.ſic pōt intelligi.c.ex litteris.d̄ iurepa.rō quia non multū p̄iudicat̄ patrono ſi nō preſentat infra tpa.quia ſi nō decidit̄ lis infra tpa p̄fixa pōt ep̄s eccl'ie ꝓuidere.vt in.c.qm̄.⁊.c.eaꝫ te de iurepa.ſecūdo caſu ſi eſt ꝯtentio de iure eligendi cū non ſint determinata tpa ad litem decidendā ar.c.dudū.⁊.c.ꝯgregato.de cle.poterit fieri electō lit.pendēte vt h̄. Et ꝑ illa diuerſitate facit q: patronus initit̄ gr̄e.vt in.d.c.qm̄.caplin vō iuri cōi.vt i c.j.de cle. Sed do. An.non placet iſta diuerſitas quā ponit hoſti.nec etiā mihi q: de iure nō ꝓbat̄ et ad.c.ex lr̄is.dic vt.ſ̄.dixi vt ar.a ꝯtrario ſenſu ꝓcedat ibi quo ad cōfirmationē.⁊ non quo ad preſentationem.vnde illud.c.declarat̄ ꝑ iſtud. Sētit tamē do. An.h̄ vnū dictū qō mihi ſatis placet.dic eñ ꝙ ſi p̄ſentatio fuit facta a bonefidei poſſeſſore ante litem motā debet fieri cōfirmatio licet ante cōfirmatōnē ſit mota lis ſup iure ſeu ꝓprietate iuris eligendi. Rō poteſt eſſe iudicio meo.quia ex q̄ preſentatio fuit facta ante litē motam nō ſubiacet amplius reſtitutioni ꝑ cōteſtationē poſtea factā.nam ſicut fructus ꝑcepti nō ſubiacēt reſtitutioni niſi a tpe litis ꝯte.vt.ſ̄.dixi.ita nec virtus iſtius electōis iā p̄ſentate ſupiori an̄ lit.ꝯteſ.debet impediri ꝑ conteſtationē ſuperuenientē.⁊ ſic h̄ limitat multū iſtū tex.⁊ ꝑ h̄ habes expeditā materiaꝫ intrinſecā hui⁹ c.nam extrinſecam Jnno.plene tractauit h̄ q̄liter ꝑdatur poſſeſſio iuris eligēdi. Sed tu adde quoddam pulchrū dictuꝫ ip̄ius in.c.querelā.de cle.per quod limitant̄ dicta ſua h̄. Jteꝫ tractat qualiter acquirat̄ poſſeſſio iuris eligendi.⁊ vide per eū plene h̄.⁊ inter cetera ponit vnū dictū valde notādū qō quotidie allegat̄.dicit eñ ꝙ poſſeſſio iuris eligēdi

nõ acquirit niſi interuenientibus tribus. Primo
ꝙ quis eligat. Scḋo requirit patiẽtia eoꝝ qui erãt
in poſſeſſione eligendi. Tertio cõfirmatio electõis
ꝑ ſupiorẽ facta. vñ dicit ꝙ electio hꝫ iſtas tres pſo
nas. Et rõ eſſe põt. nam ꝑ ſolam electioneꝫ q̄s poſ
ſidet labia ſua tm̃. Itẽ cũ poſſeſſio iſta ſit q̄d incor
pale nõ põt acquiri ſine ſcia ꝛ patiẽtia illiꝰ q̄ ẽ i poſ
ſeſſione. vt in. l. ij. C. de ſerui. no. Inno. in. c. bone
el. ij. de poſtula. p̄la. ꝛ in. c. cõquerẽte. de offi. ordi.
et Bar. in. l. j. ff. de iti. actuq̧ ꝑua. Itẽ niſi ſequat
cõfirmatio ꝑ ſupiorẽ electio nõ hꝫ effectuꝫ ſuũ. ꝛ h
tene menti. Itẽ ad h vt valeat electio facta a poſſeſ
ſore oportet ſm̃ Inno. ꝙ ſit in bona fide. Et rõ põt
eſſe qꝛ ſicut poſſeſſoꝛ malefidei nõ facit fructꝰ ſuos
ita ille qui eligit ſi ẽ in mala fide nõ dꝫ cõſequi effe
ctũ illius electionis cũ iſti fructus ſubiaceãt reſtitu
tioni ꝓpter malã fidẽ. qḋ no. Et an p̄ſumat quis i
bona fide vide h ꝑ Inno. ꝛc̃.

Auditis. Etiã cõtra eccleſiã reſtituit
eccleſia que grauit fuit le
ſa ꝓpter ꝓbationeꝫ omiſſam. vel ſũma cla
rius ſic. Eccleſia leſa in ꝓbatione neceſſaria omiſ-
ſa põt petere reſtitutionẽ in integrũ nõ obſtãte ter
mino iuris ꝓbationis excluſe ꝛ reſtitutionẽ pete-
re põt nõ ſolũ ꝯtra priuatũ ſ etiã ꝯtra eccleſiã. h. d.
p̄mo recitat factũ. ſcḋo interloquit. ibi lꝫ aũt. No
ta p̄mo ibi dioceſana. l. ꝙ. l. dioceſana large ſũpta
cõprehẽdit in ſe oẽm iuriſditionẽ epi. naꝫ vt patet
ex ſequentibꝰ h cõtendebat de totali iuriſditione
epi. ꝛ idẽ no. i. c. audit. j. ḋ p̄ſcꝑ. qḋ ẽ ps iſtꝰ. c. Et
ex h infero ꝙ libellꝰ eſt largiſſime interp̄tãdus. ad
h. l. ſi q̄s intentione ambigua. ff. de iudi. ꝛ. c. cõſti-
tutus. de reli. do. iũcta glo. nã in materia reſtringi
bili lex dioceſana accipit ſtricte vt nõ cõprehendat
ea q̄ ſunt iuriſditionis. vt in. c. dilectus. de offi. or.
et declara iſta vt ibi plene dixi. Itẽ no. ꝙ lꝫ p̄uilegi
um pape ſi poſſit ꝓbari niſi ꝑ ſcripturã. iuxta no.
ꝑ Archi. ꝛ Io. an. in ꝓemio ſexti. ꝛ ꝑ Bal. in. l. hu-
manũ. C. de le. tñ ſi grã pape ꝓbat principaliter ꝑ
ſcripturã ipiꝰ pñt adduci alie ꝓbationes extrinſe-
ce ad declarandũ ſcripturã pape vt h multũ notã-
ter ꝓbat. nã p̄uilegiũ pape h erat incertũ. qꝛ refe-
rebat ſe ad loca donata ꝑ illos reges. ꝛ admittitur
h ꝓbatio ad certificandũ ꝛ declarandũ illud p̄uile-
gium pape. ꝛ h tenebis menti. ¶ No. tertio ꝙ ſi ꝓ
batio nõ cõcludit neceſſario nõ releuat ꝓbantem
etiã ſi ſit eccl̃ia. ꝛ in h vide qḋ dixi poſt Io. an. i. d.
c. auditis. ¶ Quarto no. ꝙ p̄latus citra ep̄m põt
p̄ſcribere oẽs eccl̃ias exñtes in certa ꝑte dioceſis q̄
ad totale ius ep̄ale vt ſic ipſe p̄latus inferioꝛ ꝛ non
ep̄s ibi iuriſditionẽ exerceat ep̄alẽ. qḋ clare innuit
h tex. ibi pleno iure ꝛc̃. nam tunc eccleſia eſt ſubie-
cta alicui pleno iure qñ ep̄s nullũ ius ep̄ale ibi ex-
ercet. vt no. in. c. qm̃. de p̄uile. ꝛ põt intelligi tex. ꝙ
abbas poſſedit pleno iure. i. in ſpũalibus ꝛ tpali-
bus. ꝓ quo vide bo. glo. ꝛ qḋ ibi dixi in. c. conque
ſtus. de fo. cõpe. Et ex h primo infert ꝙ inſtitutio
auctorizabilis quo ad curã ꝑꝑl̃i põt p̄ſcribi contra
ep̄m. de quo vide qḋ dixi in. c. venerabilis. de cen
ſi. Item infert ꝙ nedũ p̄latus ſecularis ſ etiã reli-
gioſus põt aliqua loca noĩe ſui monaſterij pleno
iure p̄ſcribere. ꝛ vide qḋ dixi in. c. auditis. ꝛ. c. cuꝫ
olim. de p̄ſcrip. ¶ Quinto no. ꝙ tp̄s vacatõnis ec
cleſie ſubducit ipſo iure. ḋ p̄ſcriptõe. vñ iſto tp̄e nõ
currit p̄ſcriptio ſiue contingat vacatio in principio
ſiue i medio ſiue in fine p̄ſcriptionis de q̄ in. c. j. ꝛ i.
c. de q̄rta de p̄ſcrip. Sexto no. ꝙ p̄ſcriptiões iudici
ales currũt ꝯtra eccleſiã. naꝫ termini excluſiui ꝓba
tionũ ſeu allegationũ pñt dici quedam ꝓbationes
iudiciales ꝛ ꝑiter currunt ꝯtra eccleſiã ſicut ꝯ priua
tum vt hic ꝛ in. c. coram. j. e. ꝛ in. c. paſtoralis. j. de
excep. cuꝫ ſi. nam vides hic ꝙ terminus concluſio
nis ita concludit eccleſiã ſicut priuatũ. ¶ Septimo
no. ꝙ eccleſia reſtituit aduerſus p̄ſcriptiões iudici
ales. i. aduerſus terminos excluſiuos ꝓbationis
fiende ſeu exceptionis ꝓponende. ad idem cle. vni
ca eo. tit. Sed dubium eſt nunquid reſtituat eccl̃ia
aduerſus p̄ſcriptionem extraiudicialem. de q̄ dicã
cũ gl. ¶ Octauo no. ibi vt aſſerit. ꝙ in petẽda reſti
tutione aduerſus ꝓbationem omiſſã nõ eſt neceſſe
ꝓbare aliter leſionẽ. nã eoipſo apparet de leſiõe qḋ
eccleſia omiſit ꝓbationem neceſſariam in termino
Vñ ſatis ẽ h allegare qḋ tene mẽti. vñ nõ eſt neceſ
ſe ꝓducere prius teſtes ſuꝑ hac leſione. ſecꝰ dic qñ
allegaret leſio ꝓpter priuilegia omiſſa. nam debet
prius iſta exhiberi iudici añq̧ cõcedatur reſtitutio
ne allegatio fiat in fraudem. vt ꝓbat in. c. p̄ceden-
ti in ver. nos igit. Itẽ ſecus eſt qñ allegat leſio i cõ
tractu vel aliter extra iudiciũ. nam tunc debet p̄us
ꝓbari leſio q̧ det reſtitutio. vt le. ꝛ no. j. eo. tum ex
litteris. ꝛ in. l. in cauſe. §. cauſa cognita. ff. ḋ mino.
¶ Nono no. ꝙ eccleſia reſtituit nedũ ꝯtra p̄uatuꝫ
ſed etiã ꝯtra eccleſiã. vt. s̄. c. j. Ex quo videt inferri
ꝙ priuilegiatus põt vti priuilegio ſuo ꝯtra pariter
priuilegiatũ quod eſt ꝯtra tex. in aut. de ſan. epi. §.
ſed h preſenti. ꝛ ꝯtra glo. fi. in. c. in p̄ñtia. de ꝓba. ſ
tu intellige iſtũ articuluꝫ. vt no. Bar. in aut. quas
actiones. C. ḋ ſacroſan. ec. ꝛ dixi in. d. c. in p̄ſentia
nam iſtud. c. ꝓcedit qñ cõcurrit ſolũ p̄uilegiũ vniꝰ
Reſtitutio em̃ datur eccleſie leſe. vñ alia eccleſia q̄
non eſt leſa in illo articulo non habet in eo priuile-
gium. ſecus aũt qñ priuilegiũ vtriuſq̧ cõcurrit ſu-
per eodẽ. tunc em̃ cõquaſſant p̄uilegia. ꝛ vtuntur
iure cõi. ꝛ ſic ꝓcedit ꝯtrariũ. Ex h ꝛ ex tex. infero ꝙ
ſi eccleſia ꝯtraxit cũ eccleſia ꝛ fuit leſa in cõtractu p̄t
petere reſtitutionẽ aduerſus eccleſiã. nam in iudi-
cio quaſi cõtrahimus. l. iij. §. idem ſcribit. ff. de pe-
cu. ad idem. l. verũ. in fi. ff. de mino. vbi minoꝛ re-
ſtituit ꝯtra minorẽ in cõtractu locationis. ¶ Deci-
mo no. ibi equitate penſata. ꝙ reſtitutõ in integrũ
eſt fundata ſuꝑ quadã equitate. ¶ Undecimo ꝛ vl
timo no. ibi graui iactura. ꝙ reſtitutõ nõ concedit
niſi ob grauẽ iacturã ſeu leſionẽ. quod dixi in. c. j.
s̄. c. Et no. ibi negligentiã. ꝙ negligentia p̄latoꝝ li-
tigantiũ nõ excludit eccleſiã a reſtitutione illa cõſe
quenda. ¶ In glo. j. in fi. intellige iſtã glo. ꝛ tex. de
libertate q̄ ad tpalia. vt dicit in glo. ſe. in fi. Naꝫ iſti
reges iſta loca exemerũt a iuriſditione dñoꝝ tpali-
um. ꝛ voluerũt ea eſſe libera ab oĩ onere ſeculari.
In ſpũalibꝰ aũt nõ poſſunt principes ſeculares cõ

cedere priuilegia ſeu exceptiones. q2 nõ ptinet ad co2 iuriſdictionẽ. vt in. c. dudũ. de deci. ⁊ in. c. bñ ꝙ dein. xcvj. di. ⁊. c. eccl'ia ſancte marie. de ↄſti. cuȝ ſi. et h̃ etiã voluerũt doc. h̃. ¶ In gl. i ver. iure mino ris. no. ex pma pte hui⁹ glo. ꝙ eccl'ia nõ ſolũ vtitur iure mino2is. ſed etiã qñqȝ vtiẽ iure reipublice. ⁊ ſic ꝑuilegia cõceſſa reipublice videntẽ ↄceſſa etiã eccle ſijs. ⁊ idẽ no. glo. in. c. j. ṡ. e. ꝑ h̃ facit q2 ius publi cũ ↄſiſtit in ſacris ſacerdotib⁹. vt. j. di. iuſpublicũ. ¶ Scḋo no. ꝙ eccl'ia põt vti etiã iure imperij. ⁊ ſic ꝑuilegia attributa imperio debẽt extendi ad eccle ſiã qḋ bñ notabis. ꝑ h̃ facit q2 eccl'ia h3 impium in ſpũalibus ꝙ ſunt digniora tpalib⁹. ergo iſta ꝑuile gia dñt a maio2itate rõnis extendi ad eccleſiã. naȝ eccleſia h3 ꝑncipatũ. vt i. c. nõ nimis. de immu. ec. et vide bo. tex. xxij. di. in. c. j. ⁊. ij. Preterea ſicut di cimus ꝙ p̃ſbyter vtiẽ priuilegio militis. q2 ẽ miles dei. vt no. glo. in. l. miles. ff. de re iudi. ⁊ dixi in. c. j. de cleri. egro. ita eccleſia ꝙ habet imperiũ in ſpũa libus. ⁊ etiã in tpalibus ſaltẽ habitu. vt in. c. nouit de iudi. debet vti iure imperij. ¶ Tertio no. ꝙ pre lati equipanẽ tuto2ib⁹. ſed dic ꝙ non ad oĩa. q2 pin guius ius ⁊ hono2abilius habet p̃latus ꝙ̃ tuto2. ⁊ vide ad h̃ bo. glo. v. q. iij. in. c. ſi. ¶ In eadẽ gl. ibi ſed in quib⁹ eccleſia. glo. hic vſqȝ ad ver. ⁊ põt pro ſequiẽ an eccleſia reſtituaẽ in integrũ ↄtra p̃ſcriptõ nem extraiudicialẽ. ⁊ nõ bene firmat pedes. ꝟ poti us videẽ inclinare in ptẽ negatiuã. Doctores hic recitant aliqs opiniones. ⁊ nõ bñ firmant pedes. Sed ego pleni⁹ ceteris examinaui in. c. j. de p̃ſcp. et dic vt ibi dixi. Et opi. magis cõis eſt vt reſtituaẽ nam ſi reſtituiẽ aduerſus cõtractũ qui eſt de iure gentiũ. ⁊ vbi interuenit verus conſenſus vtriuſqȝ ptis fortius d3 reſtitui aduerſus p̃ſcriptionẽ ꝙ ẽ d iure ciuili ⁊ odioſa. ⁊ fundaẽ ſup negligentia. Iteȝ ſatis alienat qui patiẽ p̃ſcriptionẽ. vt in. l. alienatõ nis. ff. de ver. ſig. ſed eccleſia reſtituiẽ aduerſus ve ram alienatõnẽ. vt in. c. j. ṡ. co. ergo fortius aduer ſus fictã vel p̃ſumptã. Itẽ cle. vnica co. ti. loquiẽ in diſtincte. Nec ob. rõ ⁊ fundamentuȝ hui⁹ glo. ꝙ ſi dareẽ reſtitutio fruſtra p̃ſcriptionis iura eſſent cõ dita. nam h̃ arg. nõ cõcludit tolle inſtantiã in mio re. Itẽ in p̃ſcriptionib⁹ iudicialib⁹ ꝙ nõ currũt con tra eccleſiã. ⁊ tamẽ daẽ reſtitutio vt hic. Iteȝ poſt ꝙ drienniũ nullũ remediũ cõpetit. ⁊ ſic reſtitutio nõ excludit oĩno effectũ p̃ſcriptõis. ⁊ de iſto quadrien nio vide tex. cũ glo. in. c. j. j. eo. li. vj. ꝑ qḋ decidunẽ hodie queſtiones ꝙ ponunẽ hic in ſi. glo. ¶ In gl. penẽ. aduerte glo. h̃ ꝓſequitur qõnem tacite quaȝ fo2maui in glo. p̃cedẽti nunqd in oĩbus eccl'ia eq pareẽ mino2i. ⁊ iunge glo. ſi. cũ iſta. ⁊ enumerãdo caſus ſingulares videẽ glo. ſentire ꝙ in materia re ſtitutõnis eccleſia in oĩbus equiparaẽ mino2i. Ex qua no. ꝙ oĩa iura loquentia de mino2ib⁹ in mate ria reſtitutõnis debent trahi ad eccleſias. qḋ tene menti. Et p̃cipue no. ex gl. ꝙ ſi eccleſia fuit cõdem nata vt ↄtumax ꝙ poſſit petere reſtitutionẽ. ⁊ alle. etiã glo. l. mino2. ff. de mino. vbi tex. loqẽ ſimpliciẽ ſicut h̃ allegaẽ ꝑ glo. ſed habet in ſe multos intelle ctus vt ibi no. nam fortiter obſtat. quia mino2 nõ reſtituiẽ aduerſus dolũ ſeu delictum. vt in. l. j. C. ſi aduerſus deli. ⁊. l. auxiliũ. ff. de mino. ſed non cõ parens ad citationẽ iudicis videẽ in dolo. vt in. l. non poteſt. ff. de re. iur. Itẽ cõtumacia eſt delictuȝ graue. vt in. c. ij. de ma. ⁊ obe. ergo non debet reſti tui mino2 vel eccleſia aduerſus cõtumaciã. Sol. ſi conſtaret de vera contumacia ⁊ eccleſia vel mino2 fuiſſet condemnatus ꝓ contumacia nõ audiretur petens reſtitutionẽ vt in cõtrarijs. ſed illa. l. debet intelligi in cõtumacia nõ noto2ia ſiue in contuma cia ſine dolo. nam mino2 non comparẽdo poteſt eſſe in culpa ⁊ nõ in dolo. vñ mino2 bene reſtituiẽ aduerſus delictũ p̃ſumptũ de p̃terito. vt in. l. ſi ex cauſa. in ſi. ff. de mino. ⁊ ita rñdet Bar. in. d. l. mi no2. Intellige ergo glo. iſtam ꝙ reſtituiẽ eccleſia ſi fuit cõdemnata vt cõtumax qñ non conſtat ꝙ iſta cõtumacia fuit doloſa. Scḋo poteſt intelligi qñ ec cleſia repo2tauit ſententiam contrariã ex contuma cia ſua. nam tunc poteſt petere reſtitutionem con tra ſententiam. quia non petit contra delictũ. ſed contra ſententiã etiam ſi fuit lata ea abſente contu maciter. ſic limita. c. p̃mũ. j. eo. li. vj. ¶ Scḋo nota ex glo. ꝙ eccleſia reſtituiẽ etiã in lucro ſicut mino2. vt ſi ex contractu vel quaſi cõtractu ꝑdidit lucrum Ex h̃ dicit h̃ Jo. an. poſt doc. antiquos ꝙ ſi eccle ſia nõ fuit vſa reſcripto negligenter infra annum poteſt petere reſtitutionem in integrũ. ſecus ſi vti poſtpoſuit doloſe. quia ſm doctores etiam eccleſia non reſtituiẽ cõtra dolum vel delictuȝ ſicut dicim⁹ in mino2e. vt in iuribus p̃alle. qḋ intelligit Hoſti. quãdo tota eccleſia fuit in dolo. ar. in. l. iubemus nullã. C. de ſacroſan. ec. ſecus ſi ſolus p̃latus fuit i dolo ꝑ regulã delictũ. de re. iur. li. vj. ⁊. xvj. q. vj. ſi ep̃m. Et nota bene hoc dictũ. nam in iudicijs deli ctũ p̃lati nocet eccleſie. vt no. glo. in. d. regula deli ctum. tamẽ debet reſtitui vt notanter voluit h̃ Ho ſti. qḋ no. ¶ Extra glo. queriẽ ꝓ declaratione tex. et materie nunquid eccleſia indifferenter debeat audiri ꝑ reſtitutionẽ in integrũ aduerſus ꝓbatio nem omiſſam. Inno. h̃ in effectu videẽ diſtingue re ꝙ aut vult ꝓbare id ſup quo nullas ꝓbationes induxerat. ⁊ debet audiri vt h̃. nam ep̃us iſte nul lam ꝓbationem fecerat ſup vacatõne eccleſie. ⁊ idẽ dic qñ induxerat ꝓbatõnẽ. ſed non timeẽ aliq ſub o2natio in teſtibus ſeu ꝓbationibus ꝓducendis. ar. ṡ. c. primo. ⁊. j. eo. co2am. aut eccl'ia petit reſti tutionem vt poſſit ꝓbare ſup articulis antiquis in quibus facta fuit publicatio atteſtationũ. ⁊ tũc nõ debet audiri quia timeẽ de ſubo2natõne teſtiũ. ar. in. c. fraternitatis. de teſti. ⁊. c. conſtitutus. eo. ti. et in cle. ij. eo. ti. nõ eñi debet h̃ caſu reſtitui. quia eſt contra eccleſiã p̃ſumptio doli niſi diligenti inquiſi tione ꝑ iudicem p̃miſſa appareat ꝙ eccleſia omiſit ꝓbationem ſui facilitate ita ꝙ excludaẽ p̃ſumptio ſubo2nationis. Et no. ſingulariter h̃ vltimuȝ vt ꝑ reſtitutionẽ in integrũ poſſit fieri ꝓductio teſtium publicatis atteſtationibus quandoqȝ ꝑ cauſe cogni tionem excluditur p̃ſumptio ſubo2natõis. Et ideȝ dicendum in mino2e ꝑ hunc tex. ſm vnũ intellectũ in. l. mino2. xxv. an. ff. de mino. ¶ Sed contra hãc

queſtionem Inno.oꝑpo.reſtitutio in integrū non datur cōtra dolum p̄ſumptū de futuro.vt in.l.auxiliū ꝑmo rñſo.ff.de mino.ſed timor ſubornationis nil aliud eſt ꝙ̄ p̄ſumptio doli futuri.ergo non debet eccleſia vel minor contra iſtā p̄ſumptionem reſtitui.Sol.dic ꝙ cōtrariū ꝓcedit qñ minor vł eccleſia ex tali p̄ſumptione non ſentiret damnum de preſenti.vt ſi vult reſtitui aduerſus accuſationem adulterij.ſecus aūt vbi ſentiret damnū de preſenti reſtitutione non conceſſa tunc eñ ne ꝓpter preſumptionem doli futuri eccleſia ſentiat damnū de preſenti ſit reſtitutio.Et h̄ plenius ꝓſequit̄ Bar. in l.j.§.nūciatio.ff.de no.ope.nū.vbi recitat ⁊ ſequitur iſtam opi.Inno.⁊ ibi etiam ꝓſequit̄ nunqd cōceſſa reſtitutione minori vel eccleſie ſit licitū alteri parti infra dilationem conceſſam eccleſie ꝓducere teſtes.⁊ dic vt ibi no.ꝑ eum.Et vide etiā in Spe.de dila.§.videndū.ver.in ſūma.Item limita p̄dicta ſm aliud dictū Spe.in ti.de in inte.reſti.§.ij.in ſecunda pte.ver.ſed pone.vbi dicit ꝙ eccleſia nō reſtituit̄ aduerſus pemptoriū p̄fixū ad opponēduꝫ crimina ꝯtra litigantem ſup beneficio.q: ex omiſſione illius ꝓbationis eccleſia nō conſequit̄ aliqđ damnū pecuniariū.Itē quia in executionibus penaꝝ nō habet locum reſtitutio.vt in.d.l.auxilium ſed litigans puniret̄ ſi ꝓbarent̄ crimina ꝯtra eum quia excluderet̄ a iure ſuo.vt in.c.accedens.j.de accu. ¶ No.ergo vnā regulā ex p̄dictis.ꝙ vbi eccleſia vel minor non conſequit̄ damnū pecuniariuꝫ ſeu nō ꝑdit lucrū nō debet reſtitui aduerſus iſtas p̄ſcriptiones iudiciales. ¶ Ultimo h̄ querit̄ quia tex.loquit̄ h̄ qñ vtraqꝫ eccleſia fūgit̄ iure minoris ſed pone ꝙ eccleſia litiget cū priuato nunquid ſi reſtituat̄ eccl'ia aduerſus leſionē debet reſtitui etiaꝫ p̄uatus.Inno.h̄ dicit ꝙ nō.⁊ ponit exemplū qñqꝫ vtraqꝫ ps fuit confeſſa aliqd in iudicio.lꝫ eñ eccl'ia reſtituit̄ aduerſus ꝯfeſſionē ſuā tñ nō reſtituet̄ priuatus.q: eccl'ia audit̄ iure ſingulari.ad.h̄.l.cū minor.ff.de mino.vbi bo.tex.qđ limitat Inno.niſi q̄tenus peteret priuatus reſtitutionem circa coherentia cōfeſſioni eccl'ie.ꝓ h̄ pōt allegari.l.etiā.ff.de mino.vbi ꝓbat̄ ꝙ ſi minor petit reſtitutionē aduerſ⁹ vnū articulū reſtituit̄ ꝑ ꝯñtiā priuata pſona q̄ ſecū litigabat.ſecus dicit Inno.in his q̄ fiunt extra iudiciū.q: tunc ſi eccleſia reſtituit̄ dꝫ reſtitui etiā priuatus q̄ ſecū ꝯtraxit.vt in.c.j.⁊ in.c.fi.ē.e.⁊ in.l.ꝙ ſi minor.§.fi.ff.de mino.ſ; ego nō facerē differentiā inter iudicialia ⁊ extraiudicialia.ſ; ſolū puto attendendū vtrū eccleſia petat reſtitutionē ſup facto ꝯnexo ⁊ ꝯiūcto cū facto priuati an ſup facto diuerſo.vt ꝑmo caſu reſtituat̄ ꝑ quandā ꝯñtiā etiā p̄uatus.ſic.loquit̄.c.j.ē.co.⁊.l.ꝙ ſi minor.ſcđo caſu ñ reſtituit̄ p̄uatus.vt.d.l.cū minor.vbi patet ꝙ ſi minor petit reſtitutōnē ꝯtra vnū articulū ſñie nō auditur p̄uatus petēs ſñiam reſcindi in totū.⁊ idem dic eadē rōne in extraiudicialib⁹.Pone exempluꝫ ꝙ eccl'ia vendidit p̄uato fundū p̄uatus aūt ſepatim vendidit eccleſie caſtrū licet eccl'ia petat reſtitutionem aduerſus venditionē fundi nō ꝑ h̄ audiretur p̄uat⁹ petēs reſtitutōnē adu̾ſus vēditionē caſtri niſi caſtrū fuiſſet venditū occaſione venditionis facte de fundo.ar.in.d.l.etiā.nam in iudicio q̄ſi contrahimus.vt in.l.iij.§.idem ſcribit.ff.de peculio.vnū tñ notabis bene ex dictis.Inno.h̄.dicit eñ ꝙ eccl'ia audit̄ ꝑ reſtitutioneꝫ ꝯ̄ ꝯfeſſionē ſuā qñ fuit ꝯfeſſa tpe quo nō tenebat̄ ad rñdendū.q: tunc nō fuit ꝯfeſſa iure cōi niſi vellet reſtitui vt ꝓbaret falſuꝫ eſſe qđ fuit ꝯfeſſa.al's aūt ex q̄ fuit ꝯfeſſa tpe debito nō dꝫ reſtitui q: nō apparet de leſione.ad h̄.l.nā ⁊ poſtea.§.ſi minor.ff.de iureiur. ¶ Ex hoc eñ dicto habes ꝙ eccleſia non audit̄ petens reſtitutōnem ꝯtra cōfeſſionē niſi doceat de errore.⁊ ſi diceres idem eſt in priuato ſine reſtitutione.vt in.c.fi.de ꝯfeſ.Rñdet̄ ꝙ p̄uatus nō audit̄ niſi durāte negocio vt ibi.eccleſia vero audit̄ etiam poſt ſententiam.⁊ h̄ dictū videtur ꝯtra gl.in.c.j.de in inte.reſti.li.vj.q̄ ſentit ꝙ eccleſia petit reſtitutionē ꝯtra cōfeſſionem ſuā licet non doceat de errore.⁊ in h̄ eccleſia differt a priuato.ſed Spe.eo.ti.§.ij.ver.ſed nunquid ſentit primuꝫ.Et h̄ dictū videt̄ verius lꝫ dictū illius glo.videat̄ ꝯuenire illi lr̄e q̄ loquit̄ indiſtincte.Sed cū non poſſit apparere de leſione niſi doceat̄ iſtud eſſe falſuꝫ nō apparet ex q̄ capite eccl'ia nō ſit audienda.

Ex litteris. Contra ſñiam latā in cā matrimoniali reſtituit̄ ex iuſta cauſa etiam maior beneficio ſupplicationis.vel ſūma latius ſic.Reſtitutio ex iuſta cauſa etiam maiori eſt cōcedenda dūmodo iuſta cā petēdi ꝓbet̄.ſi aūt nō ꝓbat̄ plene ſ; ſemiplene ꝯcedit̄ reſtitutio in cā fauorabili dūtaxat h̄ dicit diuidit̄.nā ꝑma ps ponit mulieris ſupplicatōnē.et iudicis relatiōnē.ſcđa dat iudicē ibi lꝫ aūt. ¶ No.ꝑmo ibi archip̄ſbyteri.ꝙ cā m̄rimonialis pōt delegari etiā nō epo.dicūt tñ doc.i.c.cām matrimonij de offi.dele.ꝙ de cōſuetudine curie h̄ cā delegatur epis dūtaxat.⁊ ꝓ h̄ facit.q: de iure cōi nullus p̄latus citra epm pōt cognoſcere de cā m̄rimoniali.h̄ eñ cognitio eſt dignitatis epalis.vt eſt tex.in.c.accedentib⁹.de excel.p̄la.⁊ in.c.j.de ꝯſang.⁊ affi.cū ibi no. ¶ Scđo no.ibi cui alter cōiudex ⁊c̄.ꝙ delegatus p̄ncipis etiā ſup cā m̄rimoniali pōt alteri vices ſuas ſ;delegare.⁊ tene menti ad h̄ iſtū tex.Ex q̄ infero ꝙ iſta cā m̄rimonialis ē delegabilis ꝑ epm nam ſi delegat⁹ h̄ pōt fortius eps q̄ cognoſcit iure ordinario.ar.i.l.vnica.C.qui ꝓ ſua iuriſdi. ¶ Nota tertio ꝙ cā appellatōis pōt de iure canonico delegari ꝑ inferiorē a p̄ncipe de iure ciuili dubitat̄.de quo dic vt le.⁊ no.in.c.ſup queſtionū.iūcta glo.in ver.aliꝗ delegare.ē.de offi.dele. ¶ Quarto no.ꝙ dubitans de remedio ſibi cōpetenti poteſt intentare ad cautelā ꝯbinū remediū.vñ iſta mulier appellauit ⁊ ſi ſupplicauit q: dubitabat vtrū poſſet appellare ꝓpter contumaciā ſuā.vbi eñ poteſt appellari ñ debet ſupplicari.quia vbi cōpetit remedium ordinariū ceſſat extraordinariū.vt in.l.in cauſe.ff.de mio.Et ꝓ ꝑmo dicto.vide bo.tex.i.c.ꝯſtitut⁹.j.e.et in.l.j.ff.quoꝝ lega.no.⁊ tene mēti ꝙ ꝯ̄ ſñiam iferioꝝ pt ſupplicari qñ ex aliq̄ cā excludit̄ appellatio. ¶ Nota ibi ꝑ hmōi iuramentū.⁊ tene menti ꝙ iu-

ramentũ nõ eſt ſemꝑ ſufficiens ꝓbatio ad excuſan
dum cõtumaciã ſeu ad ꝓbandũ impedimentũ ad
cõtumaciã excuſandã. ⁊ neſcio alibi ita bonũ tex.
q̃ð limita vt. j. dicã. ¶ Itẽ no. ꝙ nõ ſolũ minoꝛ vel
eccleſia audiť iure ſpeciali ꝑ beneficiũ reſtitutionis
ſed etiam maioꝛ dũmodo habeat iuſtam cãm petẽ
di reſtitutionẽ illã. ⁊ iuſta cã ſubeſt ſi fuit ꝑ aliũ cir-
cũuentus. eccleſia vero audiť etiã ſi non habeat iu-
ſtam cãm petendi illã reſtitutionẽ. puta q2 fuit ĩ ne
gligentia. vt in. c. auditis. ⁊. c. cũ veniſſent. ſ. e. ⁊ in
h̃ differunt iſte reſtitutiones q̃ indulgenť maioꝛi ⁊
minoꝛi. q2 reſpectu minoꝛis vł eccleſie ſufficit enoꝛ
mis leſio. ſed reſpectu maioꝛis requiriť ꝙ ſubſit iu
ſta cã. ⁊ ꝙ illa etiã ꝓbeť h̃. ⁊. ff. ex qui. cau. ma. q̃ ſi ꝑ
totũ. ¶ No. ibi oꝛdine iudiciario. ꝙ in cã matrimo
niali debet ſeruari oꝛdo iudiciarius. ⁊ hodie dic vt
habeť in cle. diſpendioſam. de iudi. ¶ Ultimo no
ta ⁊ tene mẽti ꝙ ĩ cã ſupplicatõis ꝓcediť ad cõfirmã
dũ vł ĩfirmãdũ ſniaꝫ ſic ĩ cã appellatõis. vt apte col
ligiť h̃ ex fine lŕe. nam reſtituiť ꝑ ſupplicationẽ ac ſi
appellaſſet. equipollet eñ in h̃ ſupplicatio appellatõ
ni. Et inſtat h̃ Inno. in diffiniendo ſeu deſcriben-
do ſupplicationẽ. dicit eñ ꝙ ſupplicatõ late ſumpta
idem eſt q̃ð p̃cum poꝛrectio. vñ in curia ĩ qualibet
ſupplicatione diciť ſupplicať. S. veſtre ⁊c. nam capi
tur ibi ſupplicatio latiſſime ꝑ qualibet p̃cum poꝛre-
ctiõe. ſed ſtricte ſũpta ꝓut ſumiť ĩ ꝓpoſito nŕo dič
ꝙ ſupplicatio ẽ quedã benignitas ſupioꝛis ꝑ quam
retractat oĩa que credit male acta. ⁊ equipollet ap-
pellationi. h̃ nõ eſt ꝓprie diffinitio ſed potius que-
dam deſcriptio. q2 nõ euacuat ꝓrſus naturã diffi-
niti. nec eſt conuertibilis cuꝫ ſuo diffinito. ſicut de
bet eſſe quelibet diffinitio bona. vt in. l. j. ff. ð dolo
et no. glo. ſup rŭbrica de ſum. tri. ⁊ glo. iuris ciuilis.
inſti. de obli. in prin. ideo ſumendo ſtricte ſupplica
tionẽ ꝓut ſumiť h̃. ⁊ in auť. que ſupplicatio. C. de p̃
ci. impe. offe. diffiniri ẽ ſic ꝙ ſupplicatio ẽ q̃dã p̃cum
poꝛrectio facta principi ꝑ quã ex quadã benignita
te ſupioꝛ reſtituit ſupplicantẽ aduerſus ſniam ꝯtra
quã nõ cõpetit remediũ oꝛdinariũ. h̃ diffinitio pro
batur h̃. ⁊ melius in. l. vnica. C. de ſen. p̃fec. p̃to.
¶ In glo. iij. ibi iure cõi audireť. nõ intelligas gl.
ꝙ fuiſſet audita q2 ſnia eſſet nulla. qm̃ p̃ſuppoſito
ꝙ vere interueniſſet iſta fraus ſnia tñ mero iure te
neret exq̃ iudex ignoꝛabat iſtã fraudẽ ꝫ debuiſſet
ſubueniri mulieri iure cõi ꝑ bñficiũ. ſ. reſtitutõis ĩ
integrũ. vt in. c. cũ bertoldus. de re iudi. vbi ꝓbať
le. ⁊ no. in. c. querelã. de ꝓcu. vbi dixi no. Bar. i. l.
queſitũ. ff. de re iudi. ſed quia mulier non ꝓbauit
plene fraudem allegatã de iure cõi nõ debebat au
diri ſed fauoꝛe matrimonij papa indulſit benefici-
um reſtitutõis. An aũt idẽ dicendũ ſit in qualibet
cauſa fauoꝛabili. doc. inſtant ſed ſatis poteſt teneri
ꝙ ſic dũmodo iuſta cã aliqualiter ꝓbeť vt h̃. ⁊ in h̃
reputo iſtũ tex. valde notabilẽ. ⁊ adducerẽ in ar. ꝙ
in cauſa fauoꝛabili concedenda eſt reſtitutio in in-
tegrũ maioꝛi allegata iuſta cauſa licet plene nõ ꝓ-
betur ſed ſemiplene. puta ꝑ iuramentũ vel vnum
teſtem. Et h̃ no. ſingulariter q2 ſi credo ꝙ alibi ita
bene ꝓbeť. iſte tamen tex. loquitur in principe. ꝫ

idem credo in inferioꝛe in caſu in quo poteſt reſti-
tuere. ar. in. c. in cauſis. de re iudi. ⁊ h̃ puto ꝓcede
re de iure canonico non aũt de iure ciuili per tex.
ibi de benignitate canonica. nam mitius procedi-
tur de iure canonico q̃ȝ ciuili. vt in. c. j. de dolo et
contu. ¶ In glo. in verbo ſupplicauit. h̃ glo. prin-
cipaliter facit duo. Primo querit an remota appel
latione poſſit cõtra ſententiã ſupplicari. ⁊ rñdet ꝙ
q̃ntũcunq; ſit appellatio remota nihilominus ſup
plicari poteſt. ⁊ no. hoc principium glo. ſingulari
nam infero ex ea ꝙ ſiue in inſtrumento. ſiue in re-
ſcripto. ſiue in aliqua iuris parte ſit remota appel-
latio poteſt nihilominus aduerſus ſententiaꝫ ſup
plicari. nam iſta ſunt duo remedia ſepata. quoꝛuꝫ
vnũ eſt oꝛdinarium. aliud extraoꝛdinarium. ideo
ad remotionem vnius non ſequitur remotio alte
rius. quia ex ſepatis nõ fit illatio. vt in. c. ij. de trãſ
la. prelato. Dicit tamen h̃ Inn. ꝙ ſolius principis
eſt admittere ſupplicationem contra ſententiã cum
per ſupplicationem retracteť ſententia ⁊ preiudice
tur iuri alteri⁹ quod inferioꝛ a principe facere nõ
poteſt. vt in. l. ij. ⁊. iij. C. ſen. reſcin. non poſ. ⁊ in. l.
moꝛis. ff. de penis. ⁊ in. c. in litteris. ⁊ quod ibi no.
de offi. dele. ⁊ no. hoc dictuꝫ. quia quotidie allega
tur ⁊ confirmat Io. an. in. c. romana. ð appel. li. vj.
Sed contra hoc dictum Inno. ego op. de. c. cum
bertoldus. de re iudi. ⁊ in. l. in cauſe. in fi. iuncta. l.
prefecti etiam p̃toꝛio. ff. de mino. vbi ꝓbať ꝙ non
ſoluꝫ princeps imo magiſtratus inferioꝛ poteſt re
ſcindere ſententiã etiam ꝓpriam ꝑ beneficiuꝫ reſti
tutõis ĩ integrũ. So. dico ꝙ ſupplicatio ⁊ reſtitutõ
ſtricte ſumpte differunt. licet eñ largo modo reſti
tutio poſſit dici ſupplicatio. quia ꝑ ſupplicationẽ in
dulgetur cum nulla actio competat ad iſtam obti
nendam. vt in. c. ij. de offi. iudi. ⁊ in. l. ꝙ ſi minoꝛ in
fi. ff. de mino. tamen ſupplicatio ꝓprie ſumpta ẽ cũ
ad preces alterius retractatur ſententia cõtra quã
non competebat aliquod remediũ reſciſſoꝛiũ. ſed
princeps ex benignitate ſua dumtaxat mãdat cau
ſam iterũ tractari. Exemplũ quando ſupplicať con
tra ſententiã principis. vt in auť. que ſupplicatio. p̃
allegata. reſtitutio vero in integrum cõcediť q̃nq;
minoꝛi ſeu eccleſie. q̃nq; maioꝛi. ⁊ ſi conceditur mi
noꝛi ſeu eccleſie tunc pro cauſa ſufficit ſola leſio. vñ
dependet magis ab officio iudicis q̃ȝ ab inſtantia
petentis. illa vero que conceditur maioꝛi depẽdet
magis a iure cõmuni ⁊ ab inſtantia partis q̃ȝ ab of
ficio iudicis. vnde requiritur vltra leſionem ꝙ ſub
ſit iuſta cauſa petendi reſtitutionem. vt. ff. ex qui.
cau. ma. l. j. vñ iſte tex. potius poteſt adaptari ad
reſtitutionem ſtricte ſumptam que conceditur ma
ioꝛi ex cauſa q̃ȝ ad ſupplicationẽ. q2 licet ſupplicatio
poſſit fieri quãdo ſubeſt cã petendi retractatõnem
ſententie vt ꝓbatur h̃. tamen ſumendo ſupplicatio
nem ſtricte prout ſumit Inno. illa conceditur etiã
cauſa non extrinſeca ſubſiſtente. vt quia ſupplicať
vt reſcindatur ſententia principis vel cauſa bis iu
diceť. Iſtã aũt ſupplicatõem admittit ſolus p̃nceps
q2 ſolius p̃ncipis ẽ tollere ius alterius vel diſpoſi
tionem legis ſine cauſa extrinſeca apparente. ꝫ q̃a

reſtitutio in ſpē ſua ſũpta ſꝑ fit cũ cā ſiue ꝯcedaꝛ ma
iori ſiue minori. q2 in minore ſaltē ſubeſt cā miſera-
tionis etatis. ideo illa ꝑmittiꝛ iudici inferiori a pn-
cipe. ſecus i ſupplicatōe rōne pdicta. Et ita intellige
dictũ Inno. ſ. in ſupplicatione ſtricte ſumpta q̄ con
cediꝛ ex ſola benignitate principis. ⁊ ex his potes
decidere q̄ōnem quotidianā. nũquid a ſnīa vicarij
epi poſſit ſupplicari ad ipſum epm. Inno. ⁊ Pe. de
ſcō. dicũt ꝙ ſic in. d. c. romana. Archi. ⁊ Hoſti. ibi
ꝯtra. Io. an. ibi dicit ⁊ bene. ꝙ ſi ſumiꝛ ſupplicatio
ſtricte fruſtra querim⁹ an poſſit ſupplicari ad epm
cũ ſolus princeps poſſit ipam admittere. aut queri
tur de ſupplicatione large ſumpta ꝓut cōprehēdit
bñficiũ reſtitutōnis in integruꝫ qḋ cōcediꝛ minori
vel maiori ex cauſa. ⁊ tunc ꝓcedat opi. Inn. vt poſ
ſit etiā eps adiri. ⁊ nimirũ. Nam quēadmodũ ipe
vicarius epi poſſet reſtituere i integrũ. ita ⁊ forti⁹
pōt eps adiri vt reſtituat contra ſnīam ſui vicarij.
¶ Et ex hoc dicto no. ꝙ etiā vicarius epi pōt ex cā
ꝯcedere reſtitutionem in integrũ etiā ꝯtra ſnīam.
qḋ intellige ex cauſa mō pdicto. ⁊ h̄ notabis. Et in
fi. glo. h glo videꝛ velle facere differētiā vtrũ ſuppli
catio porrigaꝛ ſupiori vel iudici inferiori. ⁊ h̄ forte
ſenſit. q2. l. vnica. C. de ſen. ꝑfect. ꝓto. admittit indi
ſtincte ſupplicationē infra bienniũ. ſed auct. q̄ ſup-
plicatio videꝛ admittere infra. x. dies tm̄. Et iō ꝓ
ꝯcordia glo. h diſtinxit vt patet in ea. legiſte dant
ibi alias ſolutiones. ſed mihi plus placet opi. Ho-
ſti. h quā cōiter ſequũtur doc. vt dicam⁹ ꝙ quo ad
facultatē admittendi ſupplicatōnē ſeu ſupplicandi
nō eſt vis an fiat infra biēniũ. an fiat infra. x. dies
quia ſemꝑ infra bienniũ pōt ſupplicari. ⁊ ita loquiꝛ
d. l. vnica. Sed quo ad facultateꝫ exigendi cautio-
nem ab eo qui vicit. ⁊ ꝓſequiꝛ executioneꝫ ſnīe fit
diſtinctio an ſuppliceꝛ infra. x. dies. ⁊ tunc ꝓſtatur
illa cautio. aut poſt. x. dies. ⁊ mandaꝛ ſnīa execu-
tioni ſine onere ſatiſdandi. ⁊ hoc caſu ꝓprie loquiꝛ
illa auct. que ſupplicatio ¶ In glo. in ver. ad ple-
nũ ibi ⁊ h̄ ideo. h gl. vſq3 ad fi. ꝓcedit intricate. Et
vt clare habeas intentionē glo. oppo. ꝯtra tex. ex q̄
eñ mulier iſta appellauit ⁊ etiā ſupplicauit d3 papa
potius admittere appellationē que eſt remediũ or-
dinariũ q̄3 ſupplicatōnē cũ ſit extraordinariũ. Sol.
glo. iſta ſentit maxime in fi. vnũ intellectũ ſatis bo-
nũ ad iſtũ tex. ꝙ cũ mulier fuiſſet citata. ⁊ nō cōpa-
ruiſſet erat vere cōtumax. ſed contumax appellare
nō pōt. vt. ij. q. vj. ſunt quoꝝ. ⁊. l. ij. C. quoꝝ ap. nō
recipi. qḋ intellige vt plene no. glo. in cle. vnica. de
do. ⁊ cōtu. Nec ob. fraus allegata ꝑ mulierē quia
illā plene nō ꝓbauit. ideo fuit opus in fauorē ma-
trimonij admittere ꝑ viam ſupplicationis. ⁊ hũc in
tellectũ tenet h̄ Inno. Alij ponũt aliā lecturaꝫ. ſ. ꝙ
iſta mulier nō erat infra decēniũ a tpe ſnīe. Alij ꝙ
h erat remota appellatio i reſcripto. ſed tu tene pri-
mũ intellectũ q̄ ē ſatis bonus ⁊ notabilis. Sed cō-
tra hunc intellectũ op. ſic ſnīa lata in cā matrimo-
niali nō tranſit in rem iudicataꝫ. vt in. c. lator. ⁊. c.
cōſanguinei. d re iudi. ergo nō erat opus h̄ ſuppli-
care cũ de iure cōi mulier potuiſſet audiri. So. gl.
ſequens intrat hunc articulũ. ⁊ nihil boni dicit. ſed
Hoſti. ſoluit notabiliter. ⁊ tenebis ſemꝑ menti ſo-
lutionē ſuā. dicit eñ ꝙ ſnīa nō tranſit in rem iudi-
catam in cā matrimoniali quo ad veritatem. ⁊ ita
loquũtur cōtraria. Sed quo ad inſtantiā ſic vt hic.
vñ mulier iſta petebat reſtitui quo ad inſtantiā ⁊ nō
quo ad cognitionē cāe tm̄. Et vt intelligas debes
ſcire ꝙ ꝑ ſnīam extinguũtur oīa acta litis. vt litis cō
teſtatio. libelli oblatio ⁊ ſimilia. vñ ſi q̄s nō appellat
in cā matrimoniali. ⁊ vult de nouo audiri ad ꝓbā-
dũ ꝙ eccl'ia fuit decepta dꝫ oīa acta iudicij recen
ſeri. i. de nouo formari ſ3 ꝑ reſtitutionē iſtā que re
ponit in ſtatũ in quo erat tpe late ſnīe nō erat op⁹
acta de nouo cōficere. ſed audieꝛ ſup ꝑma inſtātia.
Et ex his collige vnũ bonũ dictuꝫ ꝙ vbi pinguius
ſuccurriꝛ ꝑ remediũ extraordinariũ pōt q̄s intētā-
re remediũ illud l3 cōpetat ordinariũ. vt ꝓbaꝛ hic
iuncto. c. tenor. ꝓalle. ⁊ no. in. c. ex pte. ſ. d reſcꝑ.
Itē ꝑ hunc tex. ⁊ pdicta habes notabilē ꝓuiſionē
vltra id qḋ le. ⁊ no. in. d. c. tenor. vt in iſtis ſenten-
tijs q̄ nō trāſeũt i rē iudicatā habeat ps duplex re
mediũ videlicet ꝑmũ de iure cōi inchoando ſuam
cām de nouo ꝓbando iniuſticiaꝫ ſnīe. vt in. d. c. te-
nor. ſcōm remediũ vt petat reſtitutionē ꝯ ſnīam la
tam. ⁊ ſic reſtituaꝛ ad ꝑmā inſtātiā ſed tũc oportet
ꝙ aut ſit minor. aut ꝙ petat reſtitutionē ex iuſta cā
et iſtā iuſtā cām d3 ſaltem ꝑ remediũ iuramenti ꝓ-
bare vt h. ⁊ h̄ no. S3 ꝯ tex. opponiꝛ. nā iuramentũ
d3 ſufficere ad excuſandũ ꝯtumaciā. vt no. gl. iiij.
q. v. in. c. vnico. fa. c. extraordinaria. alle. in glo. et
ſic debeat mulier audiri ꝑ viam appellatōnis. So.
glo. iſta videꝛ velle ꝙ regulariter ſufficiat iuramē-
tũ. ſ3 h̄ nō ſufficit ſ3 nō allegat cām quare h nō fecit
ꝓbationē cũ potius debuiſſet ſufficere in cā fauo-
rabili q̄3 in alijs cauſis. Goff. dicit ꝙ iſtud iuramē-
tũ fuit ſponte oblatũ ꝑ pte iō nō fecit fidē. ſec⁹ ſi iu-
dex detuliſſet ſibi iuramētũ. ⁊ ſic poſſet ſolui ꝯ̄riuꝫ
ſm Hoſti. de. c. extraordinaria. Ad pdictā ſolutio-
nē faꝛ dictuꝫ Frede. ꝯſilio. cix. vbi voluit ꝙ ꝑ iura-
mentũ ꝓbeꝛ impedimētũ. ſ3 certe iſte tex. vrget i cō
trariũ in eo ꝙ dicit ꝙ ꝑ iuramentũ nō ꝯſiſtit ad ple
nũ ⁊c. vñ nō fũdat ſe q̄a iuramētũ nō fuerat obla-
tũ. ſ3 q2 iuramētũ plene ñ ꝓbat. ⁊ iō dico ꝙ iuramē-
tũ nō ſꝑ ſufficit ad excuſandũ ꝯtumaciā ſeu ad ꝓ-
bandũ ipedimētũ. ſ3 d3 iudex arbitrari q̄lis ꝓbatō
ſufficiat ꝯſiderata q̄litate pſone impedimenti ⁊ cāe
vñ q̄nq3 erit ꝯtētus iuramēto q̄nq3 exiget ſemiple-
nā ꝓbationē q̄nq3 plenā. Nā ſi tractareꝛ de gui ꝑ-
iudicio vel allegareꝛ ipedimētũ manifeſtũ non d3
credi ſoli iuramēto. ⁊ hāc theoricā vltimā poſueꝛt
notāter Archi. Io. mo. ⁊ Io. an. i. c. j. d do. ⁊ ꝯtu.
li. vj. vñ q2 h̄ veniebat retractāda ſnīa ꝑ quā fuerat
ius acquiſitũ pti nō debeat ſufficere ſolũ iuramen-
tũ. ⁊ h̄ caſu intellige iſtuꝫ tex. ſi aũt tractareꝛ d mo
dico ꝑiudicio puta vt deꝛ aliq̄ dilatio breuis. ⁊ tũc
poterit ꝓcedē id qḋ diciꝛ d iuramēto. ⁊ ꝑ h̄ habes
materiā hui⁹. c. ſatis declaratā. ¶ In gl. fi. ibi ꝓ pte
pōt ꝯfirmari ⁊c. No. bñ glo. ⁊ dicit Goff. ꝙ iudex
appellatōis q̄nq3 pōt etiā adiudicatōnes facere. al-
legat. l. cũ apud. ff. iudi. ſol. vbi bo. tex. ſ3 ego alle-
go tex. aptũ in. c. cũ cā. de re iudi. in fi. ⁊ ibi plene di
xi qualiter ſe debeat habere iudex ad quē.

a **Q**Ṽm ex litteris. Quo ad ti-
tulũ iſte tex.
ſoluꝫ dicit duo. ꝓmo ꝙ etiã ꝯtra ſententiã
pape reſtituit̃ eccleſia. ¶ Secundo ꝙ cauſa reſtitu
tionis in integrũ debet partibus preſentibus tra-
ctari. ꝛ diuidit̃ in tres partes. primo ponit petitio
nem eccleſie hilerdeñ. ¶ Scḋo examinationẽ deli
berationẽ ꝛ interlocutoẽꝫ pape. ibi nos igit̃. ¶ Ter
tio citationẽ partis aduerſe cũ cõminatione ꝓceſ-
ſus. ibi quocirca. ¶ No. ibi ſe leſam enormit̃. ꝙ pe
tens reſtitutioneꝫ debet ſe fundare ſuper enormi
leſione. q: pro modica leſione nõ dat̃ reſtitutio. vt
dixi in. c. j. ŝ. eo. vnde nõ ſufficit libellãti allegare
ſimplicit̃ ſe eſſe leſuꝫ q: poſſet verificari libellus ſu
per leſione modica. vnde talis libellus non eſt ad-
mitendus quia non ſufficit aliq̃d allegare in gene
re quãdo quelibet ſpecies cõtenta ſub genere non
cõcludit intentionẽ allegantis ſeu libellãtis. ad qḋ
vide bo. text. iuncta gl. i. c. pia. ḋ excep. li. vj. vbi ḋr
ꝙ non ſufficit ꝯtra actorẽ allegare excõicationẽ in
genere. quia illud verbuꝫ poſſet verificari in ex-
cõicatiõe minori que nõ repellit ab agendo. vt i. c.
a nobis. de excep. dic tamen ꝙ ſi talis libellus gnã
lis admitteret̃ vt poſtea ꝓbaret̃ leſio enormis de
beret concedi reſtitutio. ad hoc. l. fi. ꝛ quod ibi no.
C. de an. excep. ꝛ quod dixi in. c. fi. de li. ob. ¶ No.
ſcḋo ꝙ licet a ſentẽtia pape non poſſit appellari. vt
in. c. cuncta per mũdũ. ix. q. iij. tamẽ põt ꝯtra illaꝫ
per iſtũ tex. peti in integruꝫ reſtitutio rõne leſiõis
vel ex cauſa iuſta. an aũt debeat ſupplicari an peti
reſtitutio dicam infra. ¶ Tertio no. ꝙ legatus etiã
cardinalis non põt cõcedere reſtitutõnẽ i integrũ
etiã eccleſie cõtra ſententiã pape. ſolus ergo papa
debet adiri. vnde legatus hic cognouit ex delega-
tione pape licet cauſa eſſet infra limites ſue legati-
onis. ratio quia reſtitutio in inte. cõtra ſententiaꝫ
debet tractari corã ſuperiore ipſi⁹ ſentẽtiãtis. vt in
l. j. C. vbi ꝛ apud quẽ. Iteꝫ inferior non poteſt re-
ſcindere ſententiã ſupioris. vt in cle. ne romani de
elec. Ex quo infero ꝙ vicarius epiſcopi non poteſt
etiã ex cauſa reſtituere in inte. cõtra ſniam epiſco-
pi. ſecus in epiſcopo reſpectu ſententie ſui vicarij.
vt dixi. ŝ. c. pri. ¶ Quarto no. practicã libellandi
cum petit̃ reſtitutio in integrũ cõtra ſniam vt colli
gitur h̃ in verbo magiſter. a. ꝛ videtur iſte petijſſe
duo. ſ. ſniam in melius reformari. i. ſnĩa retracta-
ta aliã cũ forma meliori ferri. i. magis iuſticie cõſo
nam. Itẽ petijt eccliaꝫ hilerdeñ. reſtitui. ſupple ad
audiẽtiã cauſe. ꝛ ſic videt̃ innuere iſta lr̃a ꝙ poſſet
quis in hoc iudicio intentare duo remedia. ſ. offi-
ciũ iudicĩ reſpectu reſtitutõis ꝛ ꝓmaꝫ actõeꝫ inq̃tũ
petebat aliã ſniam ferri. ꝛ ſic videt̃ ꝙ officiũ reſcin
dens ꝛ actio reſciſſoria poſſit ſit in eodẽ iudicio ac-
cumulari. Cõtrariuꝫ tñ innuit iſte tex. in fi. in ver-
bo quocirca. ꝛ q̃d iuris ſit. j. dicã. Quinto no. ibi
cũ fratrib⁹ noſtris ꝛ alijs. ꝙ papa ſumit q̃nqꝫ cõſili
um nõ ſolũ a cardinalib⁹ ſed etiã ab alijs puta viri
ſciẽtificis. vñ papa dicit̃ habere oĩa iura in ſcrinio
pectoris ꝓpt̃ valentes viros q̃ debẽt ſibi aſſiſtẽ. vt
no. in. c. j. de ꝯſti. li. vj. ꝛ. xxiij. di. ꝓterea. ¶ Sexto
no. ꝙ papa ex tp̃is neceſſitate fert q̃nqꝫ ſniam non
oĩno iuri cõſonã. q̃nqꝫ xõ ex ſurreptione ꝑiuꝫ dꝫ
tamen ꝓceſſu tp̃is talis ſentẽtia reformari. Et idẽ
dic in priuilegijs diſpẽſationib⁹ ꝛ alijs diſpoſitio-
nibus pape. vt ſi ex neceſſitate tp̃is aliq̃d fecit poſ-
ſit ꝛ debeat ceſſãte neceſſitate illud retractare. facit
c. non debet. de ꝯſang. ꝛ affi. ꝛ. lxiij. di. in. §. vex.
Septimo no. ꝙ etiã ꝯtra ſniaꝫ ſentẽtia bis ꝯfirma
ta põt princeps ꝯcedere reſtitutõeꝫ in integruꝫ.
Ex q̃ infero ꝙ lꝫ tertio non poſſit appellari. vt in. c.
ſuã. de ap. poteſt tñ principi ſupplicari vt per viaꝫ
ſupplicationis debeat examinari tertio iſta cauſa.
ꝛ poteſt princeps hanc ſupplicationẽ ex ſola ſua be
nignitate admittere. quia ex ſolo rigore iuri ꝓceſ-
ſit vt tertio nõ liceret appellare. ergo princeps q̃ eſt
ſupra ius poteſt contra illud ius diſpenſare ſuppli
cationẽ admittẽdo. ar. in. c. ꝓpoſuit. de ꝯceſ. ꝓbẽ.
ꝛ vide notabile dictũ Inno. in. c. cũ ad monaſteri-
um. de ſta. reg. vbi dixit ꝙ ex ſola volũtate poteſt
diſpenſare princeps ꝯtra ius poſitiuuꝫ. de quo tu
vide quod dixi in. c. de multa. de prebẽ. ¶ Octauo
no. ibi videbat̃ inſtructus. tex. notabilem ꝛ menti
tenendũ ꝙ orit̃ ꝓſumptio iniuſticie cõtra ſniam la
tam a iudice ilico in princi. ſui officij. vel quãdo ita
ſero recepit acta ꝙ non potuit plene inſtrui de me
ritis cãe. ꝛ licꝫ ſoleat allegari iſte tex. ad ꝯfirmãdũ
dictũ Bar. i. l. plarã. C. ḋ ſen. mtñ ibi videt̃ prima
fronte ꝙ tex. iſte deſtruat doctrinam ſuam. nã ipe
ꝯcludit ꝙ ſententia lata a iudice minus inſtructo
de meritis cauſe eſt nulla. cui⁹ ꝯtrariũ aperte inu-
it iſta littera. nam ſi iſta ſententia fuiſſet nulla non
oportuiſſet diſputare ſuper reſtitutione. ergo iſta
littera ſolũ ꝓbat ꝙ talis ſnĩa preſumit̃ iniuſta ꝛ ad
miniculat̃ ad reſtitutionẽ cõcedendaꝫ. ſed ſaluan-
do dictum Bart. poſſemus dicere ꝙ vbi iudex tu-
lit ſententiã prorſus ignarus de meritis cauſe ꝙ ḋ
ſero recepit mlta acta intricata ꝛ de mane tulit ſen
tentiam. et tunc poteſt dici nulla. quia lata ſine
cauſe cognitiõe. vt no. in. c. eccleſia. de ꝯſti. aut nõ
tulit ſententiam ita propere ſed infra tempus bre
ue. et tunc ſentẽtia tenet. ſed oritur preſumptio q̃-
dam iniuſticie. ꝛ ita intelligatur iſte text. nam reſpe
ctu pape vnus menſis erat tempus breue ad deci
dendam queſtionem difficilem. non tamen eſt im
poſſibile inſtrui infra menſem de meritis cauſe. et
hoc no. ¶ Nono no. et tene menti ꝙ etiam in hoc
iſte text. eſt valde notabilis ꝙ ſi iudex in ſententia
exprimit vnam cauſam falſam cum conditione ꝓ-
cipue ſeu preſertim ita ꝙ videatur motus ex pluri
bus cauſis ſed maxime per cauſam expreſſam ꝙ li
cet tractu temporis iſta cauſa appareat falſa non
propter hoc ſententia eſt nulla maxime quando
cauſa eſt allegata contra ius litigantis tantuꝫ vt h̃
erat. ꝛ licet ſoleat allegari iſte text. ꝙ ſententia ex h̃
capite ſit nulla. quod videtur innuere do. An. in
c. in preſentia. de renuncia. tamen iſte text. aperte
probat contrarium. quia hec cauſa ſolum allega-
bat̃ ad cõcedẽdã reſtitutionẽ in integrũ. ſ Butri.
in. l. ij. ff. ex qui. cau. irro. infa. tenuit ꝓmũ dictum
generali⁹. ꝙ ꝑ dictionẽ ꝓſertim ſeu ꝓcipue tolleret̃

ſnīa lʒ cauſa expſſa ſit falſa qꝛ illa dictō includit iu-
dicē fuiſſe motū ex alia cā. de q̄ vide qđ plene dixi
in. c. ſicut de re iudi. vbi examino iſtū articulum.
Item no. ꝙ cum dubitaꝰ de falſitate p̄uilegij dʒ re
curri ad regiſtrum pape. ⁊ eſt regiſtꝝ locus vbi re
ponunꝰ ſcripture ſup rebꝰ geſtis ſicut in ſili recur
rimus ad protocollū notarij qñ dubitaꝰ de falſita
te inſtrumēti. vt in. c. qm̄ cōtra de ꝓba. ¶ Ultimo
no. ⁊ pōdera lr̄am in v̄. quo circa ꝙ p̄us examina
tur cā reſtōnis ⁊ poſtea illa cōceſſa negocium p̄nci
pale. Ex hoc innuit littera ꝙ negocium principale
⁊ reſtitutō in integꝝ non debent inſimul examina
ri. qđ an ſit verꝝ. j. dicā. ¶ In glo. ij. in prin. aduer
te qꝛ glo. iſta in prin. videꝰ velle ꝙ celeſtinꝰ indulſe
rit reſtitutionē. ⁊ idē ſentit in fi. glo. lʒ dicat ibi ꝙ h̄
fecerit ex grā. glo. tamē in v̄bo reſtitui. ⁊ i v̄bo cō-
mittēdū ſentit oppoſitū. ⁊ ad tex. rn̄det ꝙ celeſtinꝰ
nō includit reſtitutōem ſ̄ ꝯmiſit cauſā an reſtō eēt
danda. Inno. etiā ſentit hūc intellectū. dicit eñ ꝙ
cū i integꝝ reſtōne ſit iuris ordo ſeruādus. ⁊ cau-
ſa cognita expedienda p̄ſuppoſito ꝙ cōſtaret d̄ mā
dato celeſtini. tamē illud mandatū cū fuerit factuʒ
extra iudicium ⁊ ſine cāe cognitōe nō habuit vim
ſnīe. ar. l. ij. ⁊. iij. C. comi. vel epi. ⁊ i. l. ex ſtipulati
one. C. de ſen. Et ex hoc dicto Inno. no. ſingula-
riter ꝙ mādatuʒ pape factū ſine cāe cognitōe in cā
que requirit ſnīaʒ ⁊ cāe cognitōeʒ nō hʒ vim ſnīe.
⁊ ſic nō valet niſi aliter appareat d̄ certa ſnīa pape.
⁊ hoc facit ad multa. Sʒ circa queſtionē p̄ncipaleʒ
nō eſt vtile inſtare. qꝛ papa hic voluit dicē an cele-
ſtinus p illa v̄ba dederit reſtitutōeʒ vel ne. ſ̄ diſtu
lit deciſionē donec ꝑtes eſſent p̄ñtes. nec mutatur
intellectus huiꝰ. c. qualēcunqꝫ ꝑtem teneamꝰ. naʒ
ſi tenemus ꝙ celeſtinus indulſerit reſtōnem debe
mus p̄ſupponere ꝙ ex aliqua iuſta cā audiuit eccle
ſiā hilerdeñ. poſt quadrienniū. vt ſtatī. j. dicam.
Et in fi. glo. hec glo. in effectu ſoluit cōtrariū ꝙ hic
nō fuit data reſtitutō poſt quadrienniū. ſ̄ papa cō
miſit cauſā vtꝝ eēt danda. ſ̄ tu aduīte ad duo p̄nci
paliter. p̄mo quō fuit admiſſa eccl̄ia hilerdeñ. tp̄e
anaſtaſij cum tp̄e eugenij qui vixit octo annis nū-
q̄ꝫ fuit petita iſta reſtitutō. ſcđo qualiꝰ auditur nūc
tp̄e Inno. cum a tp̄e eugenij qui tulit ſnīam eſſent
lapſi. xlv. anni. ¶ Ad p̄mū dicūt quidā vltra glo.
ꝙ eccl̄ia hiler. petijt reſtōnem etiā tp̄e eugenij ſ̄ nō
fuit audita. hec ſo. diuinat. qꝛ in lr̄a de h̄ nihil d̄r.
Inno. dat aliā ſo. dicens ꝙ tp̄s eugenij qui tulit ſē
tentiā nō currit in quadriennio. ſicut eñ tp̄s p̄lati
male alienātis nō currit in iſto q̄driennio. vt in. c.
ſi ſacerdotes. xvj. q. iij. ⁊ eſt etiā tex. iūcta glo. in fi.
in. c. j. eo. ti. li. vj. ita nec tp̄s male ſentētiantis cur-
rit in quadriennio indulto ad petendum reſtitutō
nem. ⁊ eſt dictū ſatis notandū ſed intelligo ꝙ non
fuit eccl̄ia auſa ꝓpter veriſimilē timorē peteē tūc re
ſtitutōnem. vtputa quia reſtitutio fundabatur ſu-
per iniuſticia ſententie. ⁊ prelatus non erat auſus
dicere pape ꝙ iniuſte ꝓnunciaſſet. Et ideʒ puto di
cendum in alio iudice de quo veriſimiliter timere
tur. ar. in. c. fi. de ap. ſecus dicerem vbi ceſſaret ꝓ-
babilis timor. vtputa quia petitio reſtitōnis fūda

tur non ſup iniuſticia ſententie ſed ſup alio extrin
ſeco. nam tūc etiam ab eodem papa qui tulit ſentē
tiam poteſt ꝓbabiliter peti reſtitutio in inte. ad h̄
allego tex. in. c. ꝑxi. ⁊. ſ. e. auditis. Hoſt. ſo. cōtra
riū principale alijs duobus modis. ⁊ primo ꝙ hic
agebatur de faſitate inſtrumentoꝝ. ⁊ queſtio falſi
poteſt intentari etiam poſt quadrienniuʒ. vt in. c.
cum venerabilis de excep. ⁊ in. l. querelam. C. de
fal. cum ſi. hec ſo. eſt vera in ſe ſed non quo ad tex.
nr̄m quia ex quacunqꝫ cauſa petatur reſtitutō de-
bet peti infra quadriennium cum ſit illud benefici
um extraordinariuʒ. vt in. l. fi. C. de temp. in inte-
reſti. ⁊. c. j. eo. ti. li. vj. dictum v̄o Hoſt. procederet
quando quis directe ageret contra ſententiam re
ſpectu falſitatis. ¶ Scđa ſo. ſua eſt ꝙ hic petebaꝰ
reſtitutio iure maioris. ſ. ex iuſta cauſa ad quaʒ pe
tendam et obtinendaʒ non eſt p̄fixum tp̄s. tp̄s eñ
quadriennium eſt p̄fixum ſm̄ eum reſtōni que pe
titur iure minoris. ratio diuerſitatis ſm̄ eum eſt
quia reſtō que cōpetit iure maioris pendet ex me-
ro iudicis officio magis q̄ꝫ ab inſtantia petentis.
Sed reſtitutio que ꝯcediꝰ iure minoꝝ pendet ma-
gis a iure cōi ⁊ ab inſtantia petentis q̄ꝫ officio iudi
cis. Id aūt qđ expeditur ex puro et mero iudicis
officio non clauditur tp̄e. quia iudex pōt meꝝ offi-
cium ſuum impendere et exercere q̄ñcunqꝫ. ⁊ cuʒ
hac ſolutōe tranſeūt recitandi. Io. an. ⁊ do. An.
Sʒ ꝑfecto hec ſo. nō ē vera nec aliq̄ iure ꝓbatur.
immo tex. vñ in oppoſitū in. d. l. fi. C. de tēp i inte.
reſti. vbi dicitꝰ ꝙ oīs reſtitutio claudiꝰ quadriēnio
ſiue cōpetat maiori ſiue minori ⁊ a ꝑte comperi ꝙ
hāc opi. tenet Bar. in. l. fi. C. ex q̄ cau. ma. vbi dič
ꝙ offm̄ iudicis reſcindēs claudiꝰ quadriennio. et
allegat. d. l. fi. ¶ Idē in q̄one facti tenebat Bal. vt
hic recitaꝰ do. car. lʒ quidam do. Gal. qui legebat
tunc padue ius canonicū teneret ꝯtrium allegādo
iſtud dictū Hoſt. ſed do. Car. tenet p̄mū. qđ puto
verius p. d. l. fi. nec vt dixi dictū Hoſti. ꝓbaꝰ iure
nec rō ſua mihi placet. nam puto totum oppoſituʒ
ꝙ magis dependeat a iure reſtitutio que cōpetit
iure maioris q̄ꝫ illa que competit iure minoris. nā
in prima concedenda debet concurrere enormis
leſio ⁊ iuſta cā. ſ̄ i ſcđo ſufficꝰ leſio enormis. vt dixi
ſ̄. c. ꝑxi. vñ p̄tor motꝰ ex edicto ſuo dedit vtilē acti
onē maioribꝰ ex iuſta cā. vt i. l. j. ff. ex q̄. cau. ma. et
ꝓ h̄ facꝰ ꝙ no. gl. ſ̄. eo. c. ij. i. v̄. reſtituimꝰ. ⁊ h̄ q̄ ad
p̄mū r̄ſpectū. Reſpectu v̄o ſcđe opi. q̄liꝰ. ſ. audiaꝰ
nūc eccl̄ia hiler. tp̄e Inn. cū effluxerāt. xlv. an. gl.
dat bo. ſo. quā no. dič eñ ꝙ ex q̄ ñ d̄ficit ꝑ eccl̄iaʒ.
vt pʒ ex varijs ꝯmiſſiōibꝰ ꝑ eū ip̄etrati lapſꝰ q̄drie
nij ſibi ñ obſtat. Et ex h̄ no. ꝙ iſtud q̄driēniū idul
tū ad petendā reſtitōʒ nō currit ip̄editis ex facto
iudicis vł aduerſarij. vñ licet quadriēniū deꝰ a iu-
re ad petendā ⁊ finiēdā cām reſtōnis. vt ē tex. apꝰ
in cle. vnica. e. ti. tamē ex quo non deficit ꝑ parte
que cum petit reſtōnem quantū pōt nō debet ſibi
p̄iudicari ſi ñ finiaꝰ īfra q̄driēniū. qđ apte tenuit
gl. i. d. cle. vnica. ⁊ Io. an. h̄. facꝰ optic i ar. l. fi. i fi.
C. d̄ adul. ⁊. l. ſi cū ip̄e cōiūcta. l. p̄cedēti. ff. de excu.
tuto. ⁊ qđ ibi no. quicq̄d ergo ſit in alijs tp̄ibus tū

iſtud quadrienniū hꝫ a iure hāc naturā lꝫ aliq̄ vo-
luerint ꝯriū. ſ ꝑ pꝛio vltra ꝑdicta ego allego tex. i
c. j. e. ti. li. vj. vbi dicit̄ ꝙ eccl̄ia nō audit̄ poſt q̄driē
nium ſi negligent̄ omiſit infra quadrienniū petē
ꝛc. vñ pōdera verbū ſi negligenter. ꝙ illud tempꝰ
quadrienniꝗ currit ſolū negligēti nō aūt ñ volēti.
ꝛ ꝑ hoc tex. h̄ ꝛ ex his habes plene declaratā iſtaꝫ
glo. ¶ In glo. in ꝟ. a pte vſa in fi. ex iſta glo. colli-
gunt̄ tres intellectꝰ ad ꝟſ. ſ illa nitens ꝛc. ꝛ lꝫ intel
lectus iſti ſint veri in ſe tñ nō cōgruūt multuꝫ lr̄e q̄
innuit ꝙ papa credidit priuilegiū eſſe falſū cum tñ
ꝯtrariū poſtea apparuit in regiſtro. iō do. An. dat
aliū intellectū ad illum ꝟ. ꝙ eccl̄ia hilerdeñ. ꝓduxe
rat priuilegiū ꝓ ſe qđ eccl̄ia oſeneñ. dixit falſum. ꝛ
ad hoc ꝓducit aliquas ꝓbatōes q̄ mouerūt papā
Eugeniū ad ſentētiandū ꝯtra eccl̄iam hilerdeñ. ſ
Inno. coꝛaꝫ q̄ erat nūc queſtio reperit in regiſtro
ꝙ illud ꝑuilegiū nō erat falſū. qꝛ in regiſtro erat te
noꝛ quēadmodū in illo ꝑuilegio. ꝛ iſte intellectus
magis ꝯuenit littere ꝛ mihi placet ꝛ tūc opoꝛtet te
nere aliam litterā vt dicat̄ a pte altera ꝓductū ꝛc.
qꝛ papa loquit̄ h̄ eccl̄ie oſeneñ. iō ꝟbū a pte veſtra
nō bñ ſtaret ſm iſtū intellectū. ¶ In glo. in ꝟ. oſtē
ſuri in fi. ꝛ dic ſm hoſt. ꝙ eccl̄ia hilerdeñ. habebat
ꝑſumptōnem ꝓ ſe rōne illius priuilegij qđ fuit re-
ptū incoꝛrectū. iō onus ꝓbandi ꝙ nō erat danda
reſtitutō incūbebat alteri pti. ¶ In glo. pe. ibi. mit
ta eſt ꝓpter diſtantiam ꝛc. vult ꝙ glo. ꝙ pemptoꝛi
um potuit h̄ mitti pꝛima vice ꝓpter difficultatē ge
minandi citatōes ꝯtingentes ex viaꝝ longa diſtā-
tia. debent eñ tūc ſm hoſti. ꝛ Io an. apponi tres
termini in pemptoꝛio. ſ tu vide practicā ꝑ glo. i. c.
ꝯſtōnem de ſen. excō. li. vj. ꝛ tene illaꝫ menti. et ex
hoc ſentiūt glo. ꝛ doct. ꝙ ceſſante cā nō pōt mitti ꝑ-
emptoꝛiū pꝛima vice. ſ ꝯriū eſt veꝝ dūmodo pem
ptoꝛiū habeat terminū ꝯpetentē maxie cum inter
uall' terminoꝝ iuꝝ no. in. d. glo. ꝛ hoc vltimū ſenti-
unt doc. in. c. j. de dila. vbi vide. nam pemptoꝛiuꝫ
ꝛ tres citatōnes regulariter equipant̄. vt in. c. ꝺ il-
licita. xxiiij. q. iij. et in. l. ꝯtumacia. ff. de re iudi. vi-
de tñ limitatōnem quā poſui in. c. ex tue. de cleri.
non reſi. ꝛ vide bo. glo. in cle. j. de vi. ꝛ ho. cle.
In gl. fi. in fi. no. glo. q̄ vr̄ inclīare in pteꝫ affirma
tiuā vt lis ſit ꝯteſtāda in cā reſtōis ꝛ reliquꝰ iuri' oꝛ
do ſeruādꝰ. de q̄ vide pleniꝰ ꝑ glo. ꝛ qđ ibi dixi i. c.
ij. de offi. iudi. Inno. h̄ dixit ꝙ ſi petit̄ reſtō ꝯ con
tractū ē oꝛdo iuris ſeruandꝰ vt det̄ libellus ꝛ fiat
cōteſtatio ꝛc. Sꝫ ſi petit̄ ꝯtra ſniam ꝛ ſic ꝯtra actuꝫ
iudicialē expedienda eſt cā ſūmarie qꝛ h̄ caſu non
ꝯſequit̄ reſtitutus aliqđ lucꝝ ſ ſolū parat̄ ſibi via
ad negociū pꝛincipale. dicit tñ tutius tenenduꝫ ꝙ
etiā in hoc caſu fiat litis ꝯteſtatio. ꝛ ſic trāſeunt hic
doc. ſ tu vide Bar. in. l. fi. ff. ex q̄. cau. ma. vbi reci
tat h̄ dictū Inno. ꝛ reſpectu pꝛimi membꝛi illō ap-
pꝛobat. ſ q̄ ad ſcōm dic ſe putare ꝙ ſi petit̄ reſtō
ꝯtra ſniam diffinitiuā dꝫ lis conteſtari ſi ptes ſunt
ꝑſentes. quia hec reſtō hꝫ vim appellatōnis ſeu illi
equipollet. vnde ſicut in cauſa appellationis dꝫ lis
ꝯteſ. ꝑſentibꝰ ptibꝰ. vt in. l. vnica. C. ne lice. i vna
eadēq₃ cā. ꝛ in. c. ꝑ tuas. vbi dixi de appel. ita i hac

cauſa reſtōnis. ſed ſi ꝑs eſt abſens ꝯtumaciter tūc
putat ꝙ pōt ꝓcedi lite ñ ꝯte. ꝑ tex. in auc. ſi nō oīs
allegat in glo. mihi placet ꝑmū dictuꝫ Bar. qꝛ da-
ta ꝑñtia pꝛium debet lis ꝯteſtari ex quo petit̄ reſtō
cōtra ſniam pꝛincipaliter vr̄ ꝓbari in. c. ij. de offi.
iudi. ꝛ hoc in fi. nā h̄ petebat̄ reſtō cōtra ſniaꝫ ꝛ pa
pa ꝯminat̄ pti ꝙ ſi nō cōparuerit ꝓcedet quātū de
iure poterit quaſi ad ſniam nō poterat ꝓcedi ex q̄
lis nō erat ꝯteſt. Et ex h̄ dico ꝙ ſm dictū Bar. nō
ꝓcedit in eo. ꝙ voluit ꝙ data abſentia poſſet ꝓce-
di lite nō conteſ. nā regula iuris eſt cōtra eū qꝛ oīs
cauſa ē plenaria ex q̄ affert graue ꝑiudiciū. vt no.
glo. i. l. iudices. C. de iudi. ꝛ ipſemet Bar. i exuag.
ad repꝛimendā in ꝟ. ſūmarie. ſ ꝙ retractaret̄ ſnia
non pōt dici ꝙ nō inferat̄ graue ꝑiudiciū. nō ob.
auc. ſi oēs ꝑ euꝫ all'. qꝛ illa ꝓcedit qñ petit̄ reſtō nō
cōtra certā ꝑſonā ſ in genere ꝯ oēs qui pñt ꝑtēde-
re intereſſe ſicut petit minoꝛ cū vult reſtitui aduer
ſus aditā hereditatē. vñ ſi nemo ꝯparet nō eſt da-
re ptem aduerſam. qꝛ nemo vr̄ velle ꝑtendere int-
eſſe. ſecus qñ reſtō imploꝛat̄ cōtra certaꝫ ꝑſonam.
vt hic i. d. c. ij. de offi. iudi. Sꝫ dubiū eſt circa ꝓba
tionē fiendā vtꝝ requirat̄ plena ꝓbatō in hac cau-
ſa reſtōnis. Inno. refert hic duas opi. cōtrarias.
nā quidā dixerūt ꝙ vbi quis petit ſolū reſtitui con
tra aliqđ obſtaculū ſatis eſt ꝙ ꝓbet ſemiplene ſeu
coloꝛate leſionē. ſ vbi vltra reſtitutōnem intendit
aliquid ꝯſequi puta vt tractetur ſnia ꝛ alia melioꝛi
foꝛma ferat̄ tūc opoꝛtet plene ꝓbare. ¶ Alij dicūt
ꝙ ſp̄ requirit̄ plena ꝓbatio. ꝛ videt̄ h̄ opi. placere
Inn. ꝛ eā ſequoꝛ. Et pꝛimo adduco. c. j. ꝺ. eo. vbi
dicit̄ ꝙ de leſione debet manifeſte cōſtare. ad ideꝫ
adduco. c. ex litteris. ꝺ. eo. vbi ꝓbat̄ ꝙ fundans ſe
ſuꝑ impedimenti cauſa dꝫ illam plene ꝓbare niſi
cauſa ſit fauoꝛabilis vt ibi dixi. ꝛ ſoluꝫ ibi petebat̄
reſtō ſnie. vñ ꝑ illa duo capit'a conclude ꝙ ſiue pe-
tat̄ reſtō iure minoꝝ ſiue petat̄ iure maioꝝ dꝫ cau
ſa ſuꝑ qua fundatur reſtō plene ꝓbari. ꝛ adde ad
ꝑcedentē queſtioneꝫ. glo. no. quā puto ſingularē.
j. c. ſe. in ꝟ. monaſteriū. q̄ dicit ꝙ qñ petit̄ reſtō cō-
tra ſniaꝫ incōtinenti. i. añ lapſū. x. dieꝝ dꝫ peti in-
cidēter ꝛ nō pꝛincipaliter. ꝛ ſi illa gl. eſſet vera pōt
inferri ꝙ qñ petit̄ reſtō ꝯ ſniam incōtinenti nō eſt
opꝰ litē ꝯteſtari qꝛ tūc fit cōteſtatio qñ petit̄ ꝑncipa
lit' ꝛ nō incidēter. vt ē tex. in. d. c. ij. de offi. iudi. et
ſic ſcđo mō poſſet limitari dictū. Inno. ꝛ Bar. de
quo vide in ꝑcedenti q̄one. ¶ Ex glo. opp. contra
tex. ꝛ videt̄ ꝙ nō debuit peti reſtitutō in integꝝ. ſ
debuit appellari qꝛ remediū extraoꝛdinariū ceſſat
qñ cōpetit oꝛdinariū vt. i. l. in. cāe. ff. ꝺ mino. So.
dicit Gof. ꝙ hic non poterat appellari cum ſnia fu-
iſſet lata a pꝛincipe. vt. ix. q. iij. in. c. cuncta ꝑ mun-
dum. et in. l. vnica. ff. a qui. ap. non li. nec ob. ſm
eum ſi dicatur ꝙ poterat ſupplicari quia aduerſꝰ
ſententiam pꝛincipis admittitur ſupplicatio. vt in
auc. que ſupplicatio. C. de ꝑci. impe. of. ꝛ in coꝛpe
vñ ſumitur. quia ſupplicatio eſt remediū extraoꝛdina-
riū. Et ex h̄ dicto Gof. no. duo. pꝛio ꝙ vbi ꝯpetūt
duo remedia extraoꝛdinaria vnū ñ tollat̄ ꝑ reliquū ſ
ꝑt qđ intētare qđ placet. ad h̄ qđ le. ꝛ no. in. l. ſi cū

exceptõne. ff. qꝺ me. cã. Scꝺo no. ⁊ tene menti ꝙ
aduerſus ſniam pncipis ꝯpetũt iſta duo remedia
extraordinaria. põt ğ ꝯdemnat᷑ ꝑ pncipẽ petẽ re-
ſtitutõnem. vel ſupplicare ꝯ illã ſniam. Sꝫ aduerte
qꝛ Jnno. hic in ꝟ. ſupplicatõnem. ſentit oppoſituꝫ.
dicit eñ ꝙ nõ audit᷑ qs ꝯ ſniaꝫ principis niſi ꝑ ſup
plicatõnem. ⁊ ſic non hꝫ locũ petitio reſtitutõis in
integꝝ. qꝺ ꝯclari᷑ voluit. j. c. pri. doc. nihil dicunt
qꝛ nõ põderarunt hãc ꝯrietatẽ. Sꝫ p ꝯcordia dice
rem ſic. ꝙ aut ꝯ ſniam pncipis nõ allegat᷑ aliq̃ cau
ſa puta minor etas vel fauor eccl'ie vel aliqua alia
ꝓbabil' cauſa extrinſeca accedẽs ꝟ ſolũ qꝛ nõ põt
appellari a ſnia pncipis. ⁊ tunc nõ dꝫ peti reſtitutõ
ſed debet intentari remediũ ſupplicatõis. qꝛ ſuppli
catio inīit᷑ pure grẽ ⁊ benignitati pncipis. iõ exq̃
nulla iuſta cã ꝓtendit᷑ debet fieri ſupplicatio. ꝟ vbi
allegaret᷑ ꝯ ſniaꝫ aliqua ꝓbabil' cã. vtputa minor
etas vel fauor eccl'ie vel qꝛ ꝯdemnatus erat apud
hoſtes ⁊ nõ poterat ꝯparere tpe ſnie vel qđ ſil'e po
teſt peti tũc reſtitutõ in integꝝ. rõ qꝛ reſtitutõ i in-
tegꝝ innitit᷑ iuſticie hꝫ tñ annexã grãm. vt dicaꝫ in
c. ſe. ⁊ iſtud remediũ ẽ datũ a iure ꝓpt' cauſaꝫ ꝓba
bilẽ. vñ ipſemet pnceps ex cã induiſit bñficiũ reſti-
tutõnis. vt. ſ. c. pri. ğ apud eundẽ põt peti iſta re
ſtitutio cum pnceps de honeſtate debeat obſerua
re leges ſuas. vt in. l. princeps. ff. de legib᷑. ⁊ in. l.
digna vox. C. eo. facit. c. cũ oẽs. de ꝯſti. ⁊ in h ꝓpe
loquitur iſte tex. cũ. c. ſe. ⁊ in h caſu põt etiã ſuppli-
cari. Sꝫ in pꝛio caſu vbi nõ ꝓtendit᷑ iuſta cã extrin
ſeca non incurrit remediũ reſtitutõnis. qꝛ illud vt
dixi eſt fundatũ ſup iniuſticia cauſe. vt in. l. j. ff. ex
qui. cau. ma. ⁊ in. l. j. ff. de mino. ⁊ hãc puto ipſam
veritatẽ ⁊ reducunt᷑ ad ꝯcordiã iſta iura. ꝟ inſtat
Hoſ. circa ſnias inferioꝝ qualiter poſſit aduerſ᷑
eas peti reſtitutio cum poſſit appellari. ⁊ rñdet no-
tant᷑ ꝙ tũc nõ dat᷑ remediũ minori extraordinariũ
qñ eſt tutus ipo iure. ⁊ ita loquit᷑. l. in cãc cognitio
ne. vtputa qꝛ ſnia vel ꝯtract᷑ eſt null᷑ ꝟ qñ act᷑ te-
net tenet᷑ appellare. vñ cum nõ ſit tut᷑ ipo iure po-
terit petere reſtitutõeꝫ lꝫ poſſit appellare. ⁊ tene mẽ
ti hoc dictũ ꝙ minor vel eccl'ia põt iure ſpãli petere
reſtitutõnem aduerſus ſniaꝫ lꝫ poſſit appellare ab
illa ſnia. ⁊ ſic ſimpl'r eſt limitand᷑ tex. in. c. j. ⁊. ij. e.
ti. li. vj. Jtem no. optimã limitatõeꝫ ad illã regulã
ꝙ nõ ꝯpetit remediũ extraordinariũ qñ dat᷑ ordi-
nariũ vt ꝓcedat qñ ipo iure quis eſt tutus ꝑ reme
dium ordinariũ. ſec᷑ aũt ſi haberet intẽtare aliud
remediũ. Jtẽ dic ꝙ pinguius ſuccurrit᷑ ꝑ remediũ
reſtitutõis ꝙ̃ remediũ appell'onis qꝛ obtẽta reſtitu
tõne nõ hꝫ nouã inſtantiã inchoare nec adire aliũ
iudicẽ forte remotũ. ğ ꝑ remediũ ordinariũ nõ tol
lit᷑ iſtud exq̃ pingui᷑ ꝓuidet. vt dixi. ſ. c. ex l'ris.
Quero attingẽdo difficilẽ ⁊ vtilẽ gl. Jnn. nunqđ
petẽs reſtitutõeꝫ ꝯ ſniaꝫ vl' ꝯtctũ ſeu ꝓſcriptõeꝫ poſ
ſit intẽtare ſil' actõeꝫ pmã ita vt poſſint ꝯcurrẽ iſta
duo remedia ſil'. pone exẽplũ petebã domũ a te fu
it lata ſnia ꝯ me. ego minor vl' eccl'ia peto reſtitutio
nẽ ꝯ iſtã ſniaꝫ nũqđ poſſũ ſil' intẽtare ⁊ ꝓſeq̄ pmaꝫ
actõnem petẽdo etiã iſtã domũ mihi adiudicari. ⁊
ſolet iſta q̃o formari ꝑ alia ꝟba magi obſcura vicꝫ

nunqđ offm̃ reſcidẽs ⁊ actõ reſciſſoria pñt ſil' intẽ-
tari q̃ vocabl'a ſũt mltã obſcura ꝓſerti iuuenib᷑. Sꝫ
colligẽdo dicta. doc. maxĩe Bar. i. l. fi. C. ex q̃ cau.
ma. ⁊ in. l. ab hoſtib᷑. ff. e. dic ꝙ offm̃ reſcindẽs ꝓ-
prie eſt officiũ iudicis ꝑ qꝺ petit᷑ reſtitutõ i integꝝ.
⁊ dicit᷑ reſcindẽs ab effectu. qꝛ reſcindit obſtaculũ
ꝯ qꝺ petit᷑ reſtitutõ. vñ ꝯcludo ꝙ ſiue reſtitutõ pe
tat᷑ iure minoꝝ ſiue maioꝝ ſp reſtitutõ implorat᷑ ꝑ
officiũ iudicis ⁊ nõ iure actõis ſic quidã voluerũt.
ad h tex. i. l. ſiqs ſtipulat᷑. ff. ex q̃. cau. ma. ⁊ firmat
Bar. i. d. l. ab hoſtib᷑. lꝫ aliud ⁊ min᷑ bñ ſẽſerit gl.
ſ. e. c. ij. ⁊ facit. l. j. ff. ex q̃. cau. ma. Actõ ꝟo reſciſſo
ria eſt pma actio q̃ ꝯpetebat añ obſtaculũ puta añ
ſniam ꝯ me latã vel añ ꝓſcriptõneꝫ ꝯpletã vl' quid
ſil'e. ⁊ dicit᷑ reſciſſoria nõ ꝙ ſit nomẽ actõis ꝟ ẽ qdaꝫ
adiectuatio ad pmã actõeꝫ. vñ actio illa pma habꝫ
illud nomẽ qꝺ prius habebat. ⁊ dicit᷑ reſciſſoria qꝛ
ſup ea facta eſt reſciſſio ꝑ reſtitutõeꝫ i integꝝ. vl' qꝛ
cõpetit nũc ꝑ reſciſſionẽ obſtaculi ſicut impator di
ct᷑ ẽ ceſar. qꝛ ceſus i vẽtre matris. Jtẽ dicit᷑ augu-
ſtus ab augẽdo iura impij ita iſta actio antiqua dꝛ
reſciſſoria. qꝛ vbi pꝛio erat inutilis ꝓpter ꝓſcriptio
nẽ vel ꝓpter ſniam vel erat ſublata nũc efficit᷑ effi-
cax et vtilis ꝑ reſciſſionẽ obſtaculi factã bñficio re-
ſtitutõis. nã reſciſſa ſnia lata ꝯ me intẽto pmã actõ
nẽ q̃ mihi cõpetebat ſiue illa eſſet ꝑſonal' ſiue real'.
His ğ viſis venio ad pncipalẽ q̃ſtioneꝫ. nunqđ
poſſint ſil' intẽtari. Jnno. obſcure ꝓſequit᷑ ꝓſertim
in pma pte gl. ꝟ in ſcꝺa pte loquit᷑ magis clare. ⁊ cõ
cludendo clarius mentẽ ſuaꝫ nõ iuſtãdo in ꝟbis ꝟ
in mẽte dic ꝙ qñq̃ petẽs reſtitõeꝫ nõ intendit ali-
ud ꝯſeq̄ vltra reſtitutõneꝫ petitã. ⁊ tũc nõ oportet
aliqđ iueſtigare vtꝝ poſſit accumulari actio reſciſ-
ſoria qꝛ ñ ꝯpetit. exẽplũ ego erã re᷑ ita ꝙ nihil pe-
tebã ꝟ a me petebat᷑ fuit lata ſnia ꝯ me peto reſtitu
tõneꝫ in integꝝ. nõ eñ oportet aliud petẽ. qꝛ ſolũ
mihi obſtabat ſnia q̃ reſciſſa habeo intẽtiõeꝫ meã.
pone exẽplũ in ꝯctu vẽdẽdi rẽ ⁊ anteq̃ traderẽ pe
to reſtitutõeꝫ ꝯ ꝯctũ. nõ. n. intẽdo aliqđ petẽ vltra
reſciſſioneꝫ ꝯctus. qꝛ res vẽdita ẽ penes me. vñ in
his ⁊ ſil'ib᷑ caſib᷑ ſolũ hꝫ locũ officiũ reſcidẽs. qñ
ꝙ petẽs reſtitutõeꝫ intẽdit aliud ꝯſeq̄ vltra obſta-
culũ ſublatũ. vtputa petebã a te domũ fecim᷑ poſt
ea trãſactõeꝫ nũc iure ſingulari peto reſtitutõneꝫ
ego itẽdo ꝯſeq̄ illã rẽ quã pus petebã. vñ ꝓ illa cõ-
ſequẽda ꝯpetit mihi pꝛia actio q̃ dꝛ reſciſſoria. qꝛ ꝑ
bñficiũ reſtitutõnis nõ poſſũ illaꝫ rẽ ꝯſeq̄. rõ qꝛ re
ſtitutõ nõ ꝓcedit vltra q̃ abſtulerit leſio cũ ſit in ꝓ-
ſtinũ ſtatũ repoſitio. vt in. l. qꝺ ſi minor. §. reſtõ.
ff. de mino. ꝟ leſio ſolũ ꝯtingit reſpectu trãſactõis.
vñ ſat' ẽ qꝺ reſcidat᷑ trãſactõ. ſi ğ volo petẽ fũdum
quẽ pus petebã a te oꝫ ꝙ intẽtẽ pmã actõeꝫ. ⁊ ideꝫ
dic i iudicõ qñ ſnia eẽt lata ꝯ actorẽ. nã vltra reſti-
tutõeꝫ aduſ᷑ ſniaꝫ itẽdit ꝯſeq̄ rẽ quã pus petebat.
⁊ his ⁊ ſimilibus caſibus dicenduꝫ ꝙ aut res quã
intendo cõſeq̄ venit acceſſorie ad diſpoſitõeꝫ ꝯtra
quã peto reſtitutõeꝫ et tũc non eſt neceſſe petẽ niſi
reſtitutõeꝫ ꝯtra illã diſpoſitõeꝫ. qꝛ reſtitutõ rei ve
nit acceſſorie. pone exẽplũ. vendidi fundum ⁊ tra
didi vigore ꝯctus ⁊ peto reſtitõneꝫ ꝯ ꝯctũ hic non

eſt neceſſe petere rem qꝛ venit acceſſorie ad ꝯtractuꝫ.vnde reciſſo ꝯtractu debꝫ fieri reſtõ rei.qꝛ tu non tenebas rem niſi rõne ꝯtractus. Idem dic in iudicio.nam ſi fuit facta executio ſnie cõtra quam nũc peto reſtõneꝫ nõ eſt neceſſe petere ꝙ reuocet̃ executõ.qꝛ venit acceſſorie ad ſententiã ⁊ acceſſorium ſequitur principale.vt regl'a acceſſoriũ. de re. iur.li.vj. Dicit tamẽ Inno. ꝙ ſi vult ad cautelam petere ipſaꝫ rem põt.vnde poterit dicere peto me reſtitui ꝯtra talem ꝯtũ ac etiã me reduci ad illũ ſtatum in quo eram tp̄e contractus. qñ res quam volo conſequi non venit acceſſorie ad diſpõem cõtra quam peto reſtitui.exempluꝫ premiſi quando peto reſtitui contra tranſactõnem.nam tu nõ poſſidebas rem vigore tranſactõis ſed poſſidebas ꝑ prius ex aliq̃ cauſa.quia tranſactio fuit facta poſt Item exemplum in actore qui vendicabat rem ab alio poſſeſſaꝫ et reportauit ſententiã cõtrariã. poſſeſſio.n.rei non venit acceſſorie ad ſententiã.quia iam illam rem poſſidebat ante ſententiam . ideo ꝑ reſtitutõeꝫ non cõſequitur illam rem ſed oportꝫ ꝙ intentet primam actõem nunquid aũt poſſunt cõcurrere. Inn.hic ſentit ꝙ ſic vnde dicit ꝙ eſt i optione petentis an prius velit petere reſtõem contra obſtaculum ⁊ ea obtenta intẽtare primã actõneꝫ. poteſt etiam ſi vult ſil' vtrũq; remediũ intẽtare ſm eum.pone ſic exemplũ libellandi ſm opi.ſuã. poterit eñ libellans dicere cum al's petierim talẽ fundum ⁊ fuerit ſententia lata contra me ꝑ quaꝫ ſum enormiter leſus peto ꝑ beneficium reſtõnis illam ſententiã reſcindi ⁊ mihi tanq̃ domino illũ fundũ adiudicari.vel pone exemplũ in p̄ſcriptõne poſſidebas rem meam ex aliqua iuſta cã p̄ſcripſiſti caꝫ contra me abſentẽ cã reipublice potero vtrumq; remedium intentando libellare ſic cum talis p̄ſcripſerit rem meam me abſente cã reipublice peto ꝑ officiũ vr̃m illam p̄ſcriptõnem reſcindi et me reſtitui contra p̄ſcriptõem ac mihi tanq̃ dño illaꝫ rem adiudicari. ⁊ doc.cõiter tranſeunt cum hac opi. Inno.vt hec duo remedia poſſint ſil' accumulari ſꝫ Inno.non adducit niſi.l.in cauſe.§.interduꝫ.ff. de mino.ſꝫ certe dicta ſua approbo p̄ter h̄ vltimũ. nam firmiter teneo ꝙ actio reſciſſoria non competit neq; ꝑ ꝯſequens poſſit intentari niſi prius obtẽta reſtõne ꝯ obſtaculũ.nam cũ añ obtentã reſtitõꝫ tua actio ſit ſublata vel reddita inefficax ꝓpt' p̄ſcriptõneꝫ vl' ꝓpt' ſniaꝫ vel ꝓpter trãſactõneꝫ quõ poteſt illa actõ intentari anteq̃ reſcindat̃ obſtaculuꝫ ꝑ beneficiũ reſtõnis cum paria ſũt nõ habere actõnem vel inutilem habere.⁊ ꝓ h̄ p̄io allego iſtum tex.in ꝟ.q̃ circa.vbi licet aduerſarius peteret duo tamẽ papa citauit diſiunctim.p̄io ſuꝑ cã reſtõnis et ea expedita citauit ſuꝑ p̄cipali. ⁊ ſic voluit iſta duo remedia ſimul accumulari in ꝓceſſu.Scd̃o ꝓbo ꝑ.l.ſi.C.ex qui.cau.ma. vbi tex.ad l'raꝫ dicit ꝙ actio reſciſſoria cõpetit reſtitutis.ante ergo indultam reſtitutionẽ nõ cõpetit.et ibi exp̄ſſe hoc tenet Bar. vbi dicit ꝙ prima actio vl' citatio que dicitur reſciſſoria non competit ſeu non eſt nata niſi ꝓhibita reſtitutõne.⁊ idem ſentit glo.in.d.l.ab hoſtibus.Tertio allego tibi.glo.ordinariã ⁊ Bar.l.d. l.necnõ in.§.exẽplo.ff.ex q̃.cau.ma.vbi plus dicit glo.ꝙ nec actio nec exceptio competit añ indultaꝫ reſtitutionẽ obſtante obſtaculo contra quod petitur reſtitutõ.Quarto ꝓbo tibi ꝑ rõneꝫ generalẽ ꝙ nunq̃ debent ſimul accumulari duo iudicia quãdo vnum eſt preiudiciale ad reliquum.vt.l.⁊ no. in.c.tuam.de.or cog.⁊.l.fundum.ff.de excep.ſed iudicium ſuper reſtitutione petita eſt preiudiciale ad aliud iudicium ſuper reciſſoria actõne. quia ſi denegabit̃ reſtitutio ceſſat iudicium ſuꝑ prima actione vt hic in.ꝟ.q̃ circa.ergo non pñt ſimul accumulari.Quanto aũt tp̄e durent iſta iudicia.dic ꝙ officium reſcindens ꝑ qd̃ poſtulatur reſtitutio clauditur q̃driennio tam reſpectu minoris q̃ maioris.vt.ſ̃.plene dixi.ſed actõ reſciſſoria nõ durat niſi ꝑ annũ a tp̄e indulte reſtitutõis.quia illa actio eſt reſtituta a pretore contra ius ciuile.tex.eſt no. in.l.in honorarijs.in.ſi.ff.de ac.⁊ obli.⁊ in.d.l.ſi. C.ex q̃.cau.ma.⁊ vtrũq; dictuꝫ firmauit ibi Bar. in.d.l.in honorarijs.Sed dubito de vno qd̃ non memini me legiſſe vtrũ in eccl'ia habeat locum hoc dictum vltimum vt indulta reſtõne ſit neceſſe intẽtare primam actõem infra annũ ita ꝙ poſt annũ non competat.⁊ ꝓnunc potius inclinarẽ ꝙ nõ habeat locum in eccl'ia.adduco hanc rõneꝫ. eccl'ia reſtituitur nõ beneficio p̄toris ſed beneficio iuris canonici vt ꝑ totũ iſtum ti. ꝓbatur ergo cũ iſta actio non reſtituat̃ a pretore ſꝫ a principe et a iure canonico ceſſat rõ ſuꝑ qua fundatur dicta.l.in honorarijs. Et hoc nota.

Eſſcitata. Si reſtituatur i integrũ contra ſententiã is con tra quem eſt p̄ſumptio mandatur ſnia executioni p̄ſtita cautione de reſtituenda re ſi prius condemnatus in hoc iudicio ꝑualeat. vel ſumma aliter ſm mentem iuncta glo.pe. Petitio reſtitutõnis in integrũ cõtra ſententiã ſuſpendit regularit̃ executionem ſententie in euentu iſtius cauſe reſtitutõnis.fallit ſi contra petentem reſtitutionẽ eſt p̄ſumptio malitie ꝙ cauſa differendi executõnem h̄ petat.quo caſu executio ſit p̄ſtita cautõne de reſtituendo ſi petens reſtitutionẽ obtinebit in cã. ⁊ i h̄ vltimo eſt iſte tex.valde ſingularis reſpectu vtriuſq; iuris. Diuiditur in q̃ttuor ptes nam p̄io ponit deciſam facti narratõnem.ſcd̃a ibi nos intellectis . ipſius diffinitionem.tertia reſtitutõnis petitionẽ ibi ſententiam.quarta ipſius ꝯceſſionẽ cuꝫ certa ꝓuiſione ibi qd̃ eidem. ¶ No.p̄io ꝙ aduerſus ſniaꝫ a papa põt peti i integꝝ reſtitutio et ab eo qui tulit ſententiam.Ex quo infero duo. p̄mo ꝙ non excuſat̃ quis dicendo ꝙ non fuit auſus petere reſtitutõnem tp̄e quo vixit papa qui ſniauit.nã vides ꝙ iſte ꝓcurator obtinuit reſtitutõnem ab eodem papa qui ſententiã tulit.volens ergo ſe excuſare p̄textu timoris debet allegare et ꝓbare cauſã veriſimilem timoris iuxta ea que dixi in.c.ſ̃.ꝓxi. ⁊ dic vt ibi. ¶ Scd̃o infero ꝙ ꝯtra ſniam pape põt nedũ ſupplicari ſed etiam peti reſtitutõ in integꝝ. ⁊ iſtũ tex.allegaui.ſ̃.c.ꝓxi.nam hic nulla fuit factã

mentio de ſupplicatione.vñ dic vt dixi.ſ.c.primo et aliqd dicet̃.j. ¶ Scd̃o no.ꝙ petens reſtitutõnē aduerſus neceſſariã ꝓbationē omiſſam quã inten dit nũc facere ꝑ teſtes nõ eſt opus aliter ꝓbare leſi onem.nã exq̃ cõſtat ꝙ ꝓbatio illa allegata erat neceſſaria dꝫ fieri reſtitutõ abſqꝫ alia ꝓbatione.h̃ em̃ papa indulſit reſtitutionē nec prius examinauit teſtes vtꝝ aliqd ſciret̃ de p̃ſcriptione.ꝛ cõcoꝛ.c.auditis.ſ.eo.ꝛ vide qd̃ ibi dixi. ¶ Tertio no.ꝙ ꝓpter ſuſpitionē ortã ꝯ excipientē ſeu petentē aggrauat̃ ꝯditio ipi⁹ nõ tñ ꝓpter quãlibet ſuſpitionem dꝫ iudex repellere exceptõnē pemptoriã.vt h̃ ē tex.optimus.nam h̃ allegebat̃ exceptio p̃ſcriptõnis.ꝛ erat p̃ſumptio malicie ꝯ ipm̃ allegantē tñ papa noluit ꝓpter illã p̃ſumptionē excludere exceptõnē p̃ſcriptionis.vñ allego iſtũ tex.ꝑ caſu ad ꝓbãdũ dictuꝫ Inno.in.c.poſt electionē.in fi.de ꝯceſ.p̃bē.vbi dicit ꝙ licet iudex poſſit ex facili p̃ſumptione nõ admittere exceptionē dilatoriã pemptoriã tñ non dꝫ excludere niſi ex p̃ſumptione multũ vrgenti.quia tractat̃ de magno p̃iudicio.id̃ requirit̃ fortioꝛ preſumptio.vt in.c.lr̃as.de p̃ſump. ¶ Ultimo no.ibi effectũ ſnie.ꝙ executio ē effectus ſnie.reliq̃ veniũt expedienda cũ glo. ¶ In glo.j.ibi nõ curat de iſta ſolēnitate.no.bene iſtã glo.que ſolet multũ allegari iuncta tex.ex qua habes ꝙ licet de iure ciuili nõ teneat ſententia lata ꝯtra dñm ſi ꝓcuratoꝛ ꝛ non dñs erat in iudicio.vt i.l.j.C.de ſen.ꝛ interlo.om.iudi.Secus tamē eſt de iure canonico.quia de hac ſubtilitate non curat̃.nam h̃ fuit ſnia lata ꝯtra monaſteriũ.licet ꝓcuratoꝛ eſſet in iudicio.ꝛ doc.ſimpliciter tranſeũt cũ glo.tamē Bar.in.l.ſtipulatio iſta.in.§.ſi ſtipuler.al̃.in.§.ſi qs inſulã.ff.d̃ ꝟ.obli.et in.l.j.p̃alle.moꝛdet iſtã glo.dicēdo ꝙ in h̃ nõ eſt diuerſitas inter ius canonicũ ꝛ ius ciuile.qꝛ etiam de iure ciuili valet ſnia ꝯtra dñm ſi in iudicio interuenit nõ vt ſimplex ꝓcuratoꝛ ſ; vt adminiſtratoꝛ legitimus.puta tutoꝛ curatoꝛ p̃latus vl̃ ſindicus.rõ eſt qꝛ iſti tanq̃ hñtes legitimã ꝛ generalē adminiſtrationē pñt ꝟba ꝯctus ꝯcipe in pſonã dñi.vt i.l.eum qui.§.ſi actoꝛi.ff.de ꝯſti.pecu.eodeꝫ mõ i iudicio pñt ꝟba ꝯcipi i pſonã dñi ſi tales adminiſtratores interueniũt.nã i iudicio q̃ſi ꝯhim⁹ in.l.iij.§.idem ſcribit.ff.de pecu.ſ; ꝓcuratoꝛ ſimplex qñ contrahit nõ dꝫ ꝯcipe ꝟba in pſonã dñi ſ; ꝓpriã.qꝛ regulariter nõ acquirit dño.ſ; dꝫ dño cedere actõnē de q̃ vide plene ꝑ glo.in.c.q̃q̃.de vſuris.li.vj.merito in iudicio dñt ꝟba ſnie ꝛ alioꝝ actoꝝ referri ad pſonã ꝓcuratoris ꝛ nõ dñi.ꝛ h̃ ē rõ.d.l.j.Et no.bene h̃ dicta q̃ in ſe ſatis vera ſunt.ſ; q̃ ad tex.nr̃m ꝓcedũt intelligēdo ꝙ iſte fuiſſet ſindicus generalis monaſterij.ſ; tex.h̃ nõ apit imo appellat eũ ꝓcuratoꝛē.vñ ſi intelligeret̃ ꝙ erat ſimplex ꝓcuratoꝛ dictũ Bar.nõ ꝓcederet h̃.ſ; dictũ gl.qd aũt iuris ſit habito reſpectu ad ius canonicũ.dic vt plene no.i c.querelã.ſ.de ele. ¶ In gl.in ꝟ.monaſteriũ.no.ſingulariter iſtã glo.vſqꝫ ad.ꝟ.ar.ꝯ.ex qua colligunt̃ due limitationes ad iura dicētia ꝓcuratoreꝫ nõ poſſe ſine ſpeciali mandato petere reſtitutionē in integrũ.Illa em̃ iura dñt intelligi qñ reſtitutio petit̃ p̃ncipaliter vt quia agat cãm ꝑ ſe p̃ncipaliter inchoare.vtputa qꝛ petitur vt ꝯtra ꝯctum vl̃ ꝯ ſententiam q̃ tranſiuit in rem iudicatam ꝑ lapſum decennij.ſecus aũt qñ incidit in cãm.nam tũc poteſt peti ꝑ ꝓcuratorem qui fuit litem conteſtatus in illa cã.ar.h̃.ꝛ h̃ voluit Inn.ꝛ oẽs doc.ꝛ cõit̃ etiam ſequũtur legiſte.in.l.illud.all̃.in gl.ꝛ allegant no.in iſto.c.ꝛ põt ad h̃ dictũ optime adduci.c.pe.ſ.e.nã ſicut in mandato iuriſditionali fit illa diſtinctio an reſtitutio petat̃ principaliter vel incidenter eodeꝫ modo debet diſtingui in mandato ꝓcuratorio.nã in multis iſta duo equiparant̃.iuxta no.in.l.quia ff.de iuriſdi.om.iudi.ꝛ intelligo ꝙ requirat̃ ſpẽale mandatũ ex pte.ſ.petẽtis reſtitutõnē.ſ; ex pte defendentis nõ requirit̃ ſpẽale mandatũ ſm̃ Inn.h̃ et bñ facit.d.l.illud.qd̃ no. ¶ Scd̃o p̃ncipalit̃ no.ex glo.ꝙ reſtitutio petita poſt ſniam añ lapſum.x.dieꝝ dicit̃ venire incidenter.qꝛ exq̃ ſnia adhuc nõ tranſiuit in rē iudicatã nõ videt̃ ꝓrſus ceſſaſſe mãdatũ ꝓcuratoriũ.vñ quēadmodũ põt ꝓcuratoꝛ infra decenniũ appellare ſine nouo mandato.vt i.c.nõ iniuſte.de ꝓcur.ita põt petere reſtitutõnē in integrũ q̃ſi h̃ ſit cõiunctũ mandato cũ reſtitutio eq̃polleat appellatõni.vt dixi.ſ.eo.ex lr̃is.ꝛ h̃ dictuꝫ nõ attingunt legiſte in.d.l.illud.doc.etiã nr̃i dubitaſſe vident̃ vtrũ h̃ ꝓcedat de iure.nã exq̃ ſnia ē lata nõ videt̃ amplius iſta cã ſubſiſtere.ꝫ eſt op⁹ reſtitutionē petere p̃ncipaliter.Sꝫ ꝯ dictũ gl.hoſti.opponebat fortiter de.c.innotuit.de ele.vbi dicit̃ ꝙ hñs mãdatũ ad petendã ꝯfirmatõnē electõis non admittit̃ ad petendã diſpenſatõnē in pſonaꝫ electi niſi habeat ſpẽale mãdatũ.ꝛ ob h̃ dixit h̃ hoſti.ꝙ forte iſte ꝓcuratoꝛ habebat ſpẽale mandatũ.vt qꝛ dicebat̃ in mandato ꝙ poſſet petere reſtitutõnē in integrũ tam añ ſniam q̃ poſt ſicut moris eſt.ꝛ no.bñ incidēter h̃ dictũ.nã ſentit ꝑ h̃ hoſti.ꝙ ſufficiat mandatũ ſpẽale lꝫ nõ ſit reſtrictũ ad certũ articulũ de q̃ vide qd̃ latius dicã in.c.ſe.vel forte ſm̃ eũ h̃ ñ fuit oppoſitũ.Inno.etiã dubitauit.nã p̃mo videt̃ vella ꝙ ꝓcuratoꝛ q̃ fuit litē cõteſtatus poſſit petere iſtã reſtitutõnē cum nõ poſſit remoueri ſine cãe cognitione.vt in.c.ij.de ꝓcur.in vj.poſtea vero dicit ꝙ ꝓcuratoꝛ nõ admittit̃ ſine ſpẽali mandato.Sed hoſti.rediens ad dictũ gl.rñdet ad.c.innotuit.ꝙ diſpenſatio nõ ē ita cõiũcta mãdato ſup ꝯfirmatõe petenda ſicut reſtitutio in integrũ ē cõiũcta cauſe.nam ꝯfirmatio innitit̃ iuri.diſpenſatio depēdet a gratia.nam nõ multũ p̃iudicat̃ ſi differt̃ diſpẽſatõ ſ; reſtitutio in integrũ ñ ex toto dependet a gr̃a.vt j.dicã. ¶ Itē poſſet inferri magnũ p̃iudiciũ ſi ꝓcuratoꝛ q̃ ē pñs nõ poſſet petere iſtã reſtitutõnē.ꝛ tandem vident̃ doc.magis inclinare in ptē hui⁹ glo.q̃ multũ mihi placet ꝑ equiparationē quã.ſ.feci ad appellatõnē.ꝛ qꝛ q̃ icõtinenti ñũt vident̃ ineſſe.vt in c.officij.de ele.ꝛ in.l.lecta.ff.ſi cer.pe.vñ ſatis videt̃ h̃ petitio incidere in cãm exq̃ imediate poſt ſententiã petit̃ añq̃ mereat̃ executõnē.ꝛ in fauorabilibus debem⁹ facere benigniorē interp̃tatõnē.vt in regula odia.de re.iur.li.vj. ¶ Tertio p̃ncipaliter glo.opponit de.l.ſi actoꝛ.C.de ap.ꝛ nõ inducit nec

ſoluit .ꝛ facit iſte tex.in ꝯriũ h̃ modo.ibi eñ dicit
ꝙ ſi actoꝛ datus a curatoꝛe fuit ↄdẽnatus appellat
ipe actoꝛ.ſ curatoꝛ ꝓſequit cãm q̃ſi innuat ꝙ ipſe
actoꝛ q̃ iã fuit ↄdẽnat⁹ nõ ꝓſequat cãm appellatõis
ita videt dicẽdũ in ꝓcuratoꝛe ↄdẽnato vt ñ poſſit
ꝓſeq̃ cãm reſtitutõis.ſ ſolutio ponit ibi in gl.nam
actoꝛ nõ ꝓſeq̃t cãm appellatõis ex nccitate ſi tñ vel-
let bñ poſſet.vt in.d.c.nõ iniuſte.ꝛ in.l.inuit⁹.C.d
ꝓcura.ꝛ circa illud qđ dictũ fuit de ſpẽali mãdato
req̃ſito dic h̃ Inn.ar.illi⁹.l.actoꝛ.ꝙ hñtes legitimã
adminiſtratõnẽ vt ſunt tutoꝛes curatoꝛes icono-
mi ꝛ plati ꝛ ſiles pñt petere reſtitutionẽ ſine ſpẽali
mandato.ꝛ verũ dicit q2 iſti hñt a iure adminiſtra
tionẽ queadmodũ iurãt de calũnia ſine ſpẽali mã
dato.vt.in.l.ij.C.de iur.ca.qđ no.ꝛ vide ꝑ Spe.
co.ti.§.ij.in v̇.plat⁹. ¶ Itẽ adde ad ꝓdicta dictum
Jo.an.p⁹ Hoſti.j.c.ꝓxi.vbi dic ꝙ p⁹ lapſũ.x.diex
etiã a tpe interlocutoꝛie nõ dicit ꝓcuratoꝛ reſtitutõ
nẽ petere incidenter.q2 ex q̃ interlocutoꝛia trãſiuit
in rem iudicatã req̃rit ſpẽalis petitio.q2 nõ põt di
ci ꝙ incidat cũ iã ille articul⁹ trãſiuit i rẽ iudicatam
qđ no.Itẽ pt ꝑt petere ꝓ filio reſtitutõnẽ i integrũ
ſine ſpẽali mãdato.ſec⁹ aũt ẽ in alijs ↄſanguineis
niſi minoꝛ ſit talis vite cui merito eẽt bonis interdi
cẽdũ.vt in.l.patri.ff.de mino.Et ex ꝓdictis poſſes
formare diſtinctõem an ꝛ qñ q̇s admittat ſine ſpe-
ciali mãdato ad petẽdã reſtitutõnez.nã ſi hʒ legiti-
mã adminiſtratõem admittit.ſi vo ſimplex ẽ ꝓcu-
ratoꝛ dʒ diſtingui an petat ꝑncipalit an incidẽt.vt
ſ. ¶ In gl.in v̇.effectũ.ibi niſi incõtinẽti ꝓbet ex-
ceptio.iſtã ꝑticulã gl.ſoleo multũ adducẽ in ↄſilijs
ad ſtatuta q̃ excludũt oẽs exceptiones ꝯ ſniam vt
ſi incõtinẽti q̇s vellet ꝓbare exceptõnẽ legitimã cõ
tra ſniam dʒ audiri nõ obſtãte ſtatuto.q2 ſtatutuʒ
videt excluſiſſe lrimas exceptõnes ꝓpt pſumptaʒ
fraudẽ opponẽtiũ.q̃ pſũptio ceſſat in ꝓbatõe q̃ of-
fert incõtinẽti.ꝛ ꝓ h̃ vide bo.tex.i.c.lr̃as.in v̇.ꝓ-
pterea.de reſti.ſpo.ꝛ qđ no.gl.in.l.j.ff.d ta.exhi.
et vide qđ plenĩ⁹ dixi in.c.ex ꝑte.el.ij.de off.dele.
¶ In glo.in v̇.eq̃tate penſata in fi.no.ex iſta gl.ꝙ
lʒ regularit petitio reſtitutõis i integrũ ipediat exe
cutionez ſnie.ꝑ.l.vnicã.C.de in inte.reſ.poſtu.tñ
qñ pſumptio ẽ ꝯ petẽtẽ reſtitutõnẽ ꝙ h̃ petat mali-
cioſe cã differẽdi executõnẽ tũc mãdat ſnia execu-
tioni recepta cautõe de q̃ h̃.ꝛ ſic videt ſentire gl.ꝙ
iſtud qđ h̃ dicit ꝓcedat de iure ita ꝙ ad ↄñtiã ab
alijs iudicib⁹ ẽ trahẽdũ.ꝛ in h̃ ẽ iſte tex.ſing.vt.ſ.
dixi.vñ Hoſti.dic ꝙ iſta nõ fuit ſimplex ꝓuiſio pa-
pe ſ ↄtinet ius.qđ videt placẽ Jo.an.ꝛ optie põde
rauit iſtũ tex.ibi iure dixim⁹ ꝓuidẽdũ ꝛc.ita q̃ alij
iudices dñt eodẽ mõ iudicare.vt in.c.in cauſis.de
re iudi.ꝛ Bar.ſimplr h̃ dictũ videt ſeq̃ i.d.l.vnica
Inn.tñ h̃ videt dubitaſſe.nã pmo dixit ꝙ ꝓpt pre
ſumptõnẽ facti h̃ executio nõ ipedit.poſtea inq̃t ꝙ
tex.iſte ꝑt intelligi cũ petit reſtitutõ ꝯ ſniam princi
pis ꝯ quã nõ admittit q̇s niſi ꝑ viã ſupplicatõnis.ſ
ſupplicatio nõ ipedit executõem ſnie ſ pſtat cautio
vt dixi p⁹ gl.ſ.e.ex lr̃is.ꝛ ſm iſtã ſolutõnẽ nihil no
ui induceret iſte tex.ꝛ ſic i alijs iudicib⁹ petitõ reſti
tutõis indifferenter ipediret executõnẽ.ſ h̃ mihi ñ

placet.nã ſi loq̃ret tex.i ſupplicatõe nõ opoꝛtuiſſet
ꝙ papa h̃ ſe fũdaſſet ſup pſũptione oꝛta ꝯ petentẽ
nec erat op⁹ dicẽ ꝙ voluit ꝓuidẽ eq̃tate pẽſata ꝛc.
Nã h̃ erat de iure auctẽticoꝝ.vt in auṫ.q̃ ſupplica-
tio.C.d pci.impe.offe.ḡ iſte tex.loq̃tur ꝓprie i pe-
titione reſtitutõis.ꝛ nõ i ſupplicatõe.ꝛ ſm h̃ videt
h̃ tex.ꝯ Inn.vt aduerſus ſniam ꝑncipis poſſit pe-
ti etiã reſtitutõ qđ intellige vt dixi.ſ.c.ꝓxi.Demũ
dat Inn.aliã ſolutõnẽ ꝙ iſte tex.ꝑt ponẽ iſtud ſpe-
ciale in reſtitutõe q̃ petit ꝯ ſniam ꝑncipis.ſ mihi ñ
placet.q2 papa ſe nõ fũdat h̃ ſup pſũptõe q̃ erat oꝛ
ta ꝯ petẽtẽ reſtitutõnẽ.ḡ vbicũq3 ↄtigerit iſta pſũ-
ptio dʒ ſeruari iſta iuris diſpoſitio.vt in.c.cũ dile-
cta.de ↄfir.vti.cũ ſi.iđ tene pmũ dictũ qđ cõit tene
tur.Adde tñ vnũ dictũ Bal.in.l.vnica.ꝓalle.vbi
dicit ꝙ vbi executio ſnie nõ eẽt reuocabilis ñ dʒ fie-
ri poſtulata reſtitutõe qđ mihi ſatis placet.q2 tunc
ceſſaret remediũ iſtius.c.q2 nõ poſſet reſtitui.ꝛ ſic
fruſtratoꝛia eẽt iſta cautio. ¶ Ad h̃ adduco no.di-
ctũ Pau.de lea.in cle.j.de re iudi.vbi dic iſtũ tex.
nõ hr̃e locũ in eo ꝙ mãdat executionez añ oĩa fieri
qñ executio nõ ẽ reuocabilis.ꝛ tene ſmẽti iſtud di-
ctũ.Sʒ aduerte q2 Bal.videt ponẽ exẽplũ ſup iſta
executõne irreuocabili qñ q̇s eẽt ducẽdus ad car-
ceres q̃ſi innuat ꝙ lʒ in facto poſſit reuocari reſpe-
ctu futuri tpis nõ tñ poſſet reuocari reſpectu ꝑteri
ti.ꝛ reſpectu ignominie.nã impoſſibile ẽ facere ꝙ
q̇s nõ fuerit in carcere.ꝛ ꝙ non fuerit paſſus illam
ignominiã.tex.eñ h̃ ſe fundat ſup cautõe qñ ꝑt cõ
ſeruari ius illi⁹ ꝯ quẽ fit executio.ḡ ex h̃ facio regu
lã notãdã.ꝛ multũ apit iſtũ tex.ꝙ vbicũq3 ꝑ cautio-
nẽ nõ põt oĩno ꝓuideri iuri illi⁹ ꝯ quẽ fit executio
ex h̃ facto nõ dʒ ſnia mãdari executioni.ꝓ h̃ fac q2
cũ iſta ꝓuiſio veniat ꝯ.l.vnicã ꝓalle.debet ſtricte i
telligi.ar.in regula q̃ a iure cõi exoꝛbitãt.d re.iu.
li.vj.ꝛ in.l.ꝑpiniã⁹.in fi.C.de appel.ponit etiaʒ ibi
Bal.q̃dã alia dicta q̃ mihi nõ placẽt.videt eñ vel
le ꝙ impedit executio.ꝛ offert iſta cautõ qñ ꝓbatõ
offert incõtinẽti.iſte eñ tex.nõ fũdat ſe ſup oblata
ꝓbatione regulariter.ḡ dʒ impediri executio ſiue
offerat ꝓbatio ſiue nõ.vt in.d.l.vnica.Si aũt ẽ p-
ſumptio ꝯ petentẽ dʒ ꝓuideri ꝓut h̃ dicit.puto tñ
ꝙ vbi leſio eſſet patẽs tũc nõ haberet locũ qđ h̃ di-
cit.rõ q2 ceſſaret pſumptio malicie.ꝛ idẽ poſſet di-
ci vbi foꝛte infra breuiſſimũ tps q̇s vellet ꝓbare le-
ſionẽ.ar.eoꝝ q̃ dixi.ſ.in ꝓcedẽti glo. ¶ Sʒ q̃ro q̃d
ſi poſtulata reſtitutõne fit executio nulla exñte pre
ſumptõe ꝯ petentẽ nũq̃d indulta reſtitutõne debe
at reuocari executio ꝑ viã attẽtati.hãc qõnẽ h̃ po-
nit do.An.ꝛ dicit ꝙ do.de ro.tenẽt ꝙ nõ ex q̃ legiti
me facta fuit.ꝛ videt ipe cũ eis trãſire.Sed tu ad-
uerte q2 aut ipe fuit deceptus.aut lr̃a ſua ẽ coꝛru-
pta.q2 do.de ro.de directo cõcludũt ꝯriũ i conclu-
ſione.cclxvj.ꝛ de iure hoc dictũ ꝯriũ ꝑt ꝓbari.nã
tex.in.d.l.vnica.vult ꝙ poſtulata reſtitutõe nihil
dʒ innouari.ḡ executio facta p⁹ poſtulatõnẽ fuit i-
iuſta ḡ dʒ reuocari.ar.in.c.nõ ſolũ.de appel.li.vj.
et dicũt do.de ro.idẽ eſſe ſi petat reſtitutio ad ap-
pellãdũ.q2 ſiqñ petit reſtõ ſimplicit aduerſus ſen-
tẽtiã differt executio.vt in.d.l.vnica.foꝛti⁹ dʒ dif-

ferri qñ petiẗ reſtõ ad appellandũ qꝺ no. Sec⁹ dic
vbi executio fuiſſet facta añ poſtulatã reſtitutionẽ
qꝛ tunc lꝫ poſtea poſtuleẗ ⁊ obtineaẗ reſtitutio cõ-
tra ſniam nõ ꝑ h̄ retractaẗ executio ſ; dꝫ expectari
finis cãe ꝑ̇ncipal. qꝛ qꝺ ltime factũ ẽ nõ dꝫ retracta
ri. vt in regula factũ ltime. de re. iur. li. vj. Itẽ adũ-
te ad aliã limitatõem quã ad iſtum tex. ponit h̄ do.
An. ⁊ attribuit eam do. de ro. deciſ. cccc.xxxiij. alꝰ.
xxiij. ſ. ꝙ iſta cautio exigiẗ a ſuſpecto de dilapida-
tione. ⁊ qñ ẽ ita paup ꝙ poſt dilapidationẽ nõ poſ-
ſet de ſuo ſatiſfacere. qꝺ mihi nõ placet. qꝛ iſte tex.
loquiẗ indiſtincte. vñ cuꝫ recedam⁹ ab illa. l. vnica
debem⁹ ſtricte intelligere iſtũ tex. exq̄ eñi iſte petẽs
reſtitutõem grauaẗ in vno non mirũ ſi releuaẗ in
alio. ſ. in cautõne. ⁊ vtile ẽ ſibi hr̄e plura remedia ⁊
ꝯ fideiuſſorẽ ⁊ ꝯ ꝑ̇ncipalem. ar. in. l. j. ff. ſi qs in ius
voca. ⁊ i. l. q̄tiẽs. ff. ꝺ act. ⁊ obli. ⁊ facit qꝺ no. Bar.
in. l. j. ff. ad trebel. Sꝫ q̄ro qꝛ ſupra dixi ꝙ regulariẗ
reſtitutio in integrũ impedit executõnẽ. ⁊ idẽ facit
appellatio. vt in. c. veniẽtes. de iureiur. ſec⁹ i ſuppli-
catione vt ꝑ̄dixi. ⁊ notatũ fuit in. d. c. ex lr̄is. q̄ ẽ rõ
diuerſitatis. in h̄ vide ꝑ Io. an. in addi. Spe. i ti.
ꝺ ſuppli. i. §. differt. ⁊ ꝯcludit ꝙ appellatõ ẽ remediũ
ordinariũ ⁊ innititẗ iuſticie. Ideo hꝫ impedire exe-
cutionẽ in integrũ reſtitutio innititẗ iuri lꝫ habeat
gr̄am annexã. tñ illã gr̄am potius hꝫ a iure q̄ a iu-
dice. nã iura indulgẽt reſtitutõnẽ in integrũ mino
rib⁹ eccleſijs ⁊ maiorib⁹ ex iuſta cã. vt in iurib⁹ vul
garib⁹ merito poſtulatio reſtitutõnis impedit exe
cutionẽ ſicut appellatio. ſupplicatio aũt innititẗ pu-
re gr̄e q̄ ẽ ſieda ab hoie. nã ꝓpter ꝑ̄ſumptõnẽ q̄ eſt
orta ex ꝑſona ꝓferẽtis ſniam. puta ꝑ̇ncipis vel ꝑ̄fe
cti ꝑ̄torio nõ dꝫ de iure admitti aliqꝺ remedium re
tractatiuũ. ſ; ſupplicatio admittiẗ ex mera gr̄a prin-
cipis. iõ cũ fundeẗ ſup mera gr̄a nõ dꝫ impedire ex
ecutionẽ ſnie. ſatis eñi ẽ ꝙ deẗ cautio ꝺ reſtituẽdo
ſi ſupplicãs obtinebit in cã. iuxta no. in. d. c. ex lr̄is
et in aut. q̄ ſupplicatio ſupius allegata. Et dic ꝙ rõ
rõnis ẽ. qꝛ remediũ ſupplicatõis nõ fundaẗ ſup ali
qua iuſta cã ſ; ſolũ ſup ea eq̄tate. qꝛ a ſnia ꝑ̇ncipis ñ
põt appellari. ſed reſtitutio in integrũ ẽ fũdata ſup
cã extrinſeca. puta ſup imbecillitate etatis vel fauo
re eccl̃ie. vel ſup aliq̄ alia ltima cã. puta qꝛ erat ab-
ſens cauſa reipublice vel q̄d ſile. ideo iſtud reme-
dium reſtitutõis in integrũ pinguius oꝑaẗ q̄ re-
mediũ ſupplicatõis. ⁊ vide qꝺ dixi. s̄. c. ꝓxi. Ex hoc
eñi ſis cautus vt aduerſus ſniam ꝑ̇ncipis poti⁹ in
cedas ꝑ viã reſtitutõis q̄ ſupplicatõis. qꝺ intellige
qñ vtrũq; remediũ ꝯcurrit qꝛ ſubeſt cã petendi re-
ſtitutionẽ. iuxta ea q̄ dixi in. c. ꝑ̄cedenti. ¶ In glo.
fi. ibi ar. no. bñ iſtã ꝑ̄ticulã glo. qꝛ ẽ optima.

C Oram. Poſt ꝑemptoriũ nõ audiẗ eccl̃ia de iure cõi. audiẗ tñ ꝑ bñficiũ reſtitutõis in integrũ. h. d. Prima ꝑs narrat factũ. Scd̃a interloquiẗ ibi nos autem.

¶ No. ꝑmo ex tex. ꝙ ad ꝓbationẽ in cã faciendam
vnica daẗ dilatio ⁊ nõ plures. ꝯcor. l. fi. ff. de fe. et
vide qꝺ pleniẗ no. glo. in. c. ij. ꝺ dila. ⁊ q̄uis tex. h̄ di-
cat terminũ fuiſſe ꝑemptoriũ. tñ oĩs dilatio ꝓbato
ria ẽ ꝑemptoria. vt in. d. l. fi. ⁊ in. c. licet. de ꝓba. vñ
in cã ciuili nunq̄ daẗ ſcd̃a dilatio niſi ex cã. vñ ſup
exñtia cãe dꝫ ꝑ̇mitti cãe cognitio. d. l. fi. ⁊ in. l. orato
ne. co. ti. vñ nõ põt iudex ſine cã dare ſecũdã dila-
tionẽ. vt in. d. l. fi. ⁊ ibi no. Bar. nec videẗ valẽ pro
batio q̄ fit infra dilatõnẽ datã ſine cãe cognitõe. de
q̄ tñ dicẽdũ vt ibi pleni⁹ no. ¶ Scd̃o no. ꝙ iſte p̄re-
ſcriptõnes iudiciales currũt etiã ꝯtra eccl̃iam. naꝫ
vides h̄ ꝙ qꝛ eccl̃ia nõ ꝓbauit in ꝑ̇ma dilatõe ſtatu
ta nõ fuit admiſſa de iure cõi ad ꝓbandũ p⁹ dilatõ
nem. ſ; fuit opus recurrere ad ius ſingulare. ſ. ad
bñficiũ reſtitutõis. Et ex h̄. ⁊ ex tex. inferẗ ꝙ aduer
ſus ꝑ̄ſcriptiones iudiciales cõpetit eccleſie bñficiũ
reſtitutõnis. de q̄ vide qꝺ dixi in. c. auditis. s̄. eo.

¶ Tertio no. ꝙ vbi ꝑ dilatõem ꝑ̄fixã qs teneẗ com
parere inſtruct⁹ nõ audiẗ petẽs terminũ vlteriorẽ
ad inſtruendũ. Et facit iſte tex. in ar. ad qõnẽ q̄tidi
anã iudex citauit aliquẽ vt cõpareat certo termino
ꝑ q̄ cõparuit in termio ꝓcurator. ⁊ petit dilatõem
ad faciendã fidẽ de mãdato nũq̄d ſit ſibi dand⁹ ter
min⁹ an dñs poſſit cõdẽnari tanq̄ ꝯtumax. q̄a nõ
cõparuit ltime in termio. ⁊ dicẽdũ ꝙ nõ debet da-
ri dilatio ſ; potius põt vt ꝯtumax cõdemnari. quia
cũ habuerit dilatõnẽ ad cõparẽdũ debebat cõpa-
rere ltime. ad hoc. l. ſi qñ. C. de dila. ⁊ h̄ firmat ibi
Bar. ⁊ tene mẽti hãc qõnẽ qꝛ q̄tidie accidit. ¶ No.
ꝙ etiã ꝯ interlocutoriã pape põt eccl̃ia petere reſti-
tutionẽ in integrũ. ¶ Ultio no. caſũ q̄ exclus⁹ vna
via admittiẗ ad idẽ alia via. nã eccl̃ia h̄ excluſa fuit
de iure cõi tñ fuit admiſſa ꝑ bñficiũ reſtitutõis. ⁊ ꝑ
h̄ limita regulã cũ q̄d vna via. de re. iur. li. vj. ⁊ qꝺ
le. ⁊ no. in. c. tue. de ꝓcur. ¶ In gl. in ṽ. ſpẽale mã
datũ ibi nõ videẗ ſufficere generale mandatũ. No
ta tu canoniſta tex. iuncta glo. qꝛ nõ habes alibi in
corpe iuris canonici ꝙ ad petendũ reſtitutionẽ in
integrũ requiriẗ ſpẽale mandatũ. legiſte hñt in. l. il
lud. alle. in glo. ⁊ intellige qñ reſtitutio in integrũ
venit ꝑ̇ncipaliẗ. ſec⁹ ſi venit incidenẗ in cã generaliẗ
cõmiſſa. vt dixi poſt gl. s̄. c. ꝓxi. ⁊ iõ in caſu hui⁹. c.
nõ erat neceſſe hr̄e ſpẽale mandatũ. qꝛ veniebat in
cidenter. Uñ dicit Hoſti. ꝙ ſpõte ꝓcurator exhibu
it ſpeciale mandatũ. vel põt dici ſ̄m eũ. ⁊ Io. an. ꝙ
h̄ erãt elapſi. x. dies a tpe interlocutorie. ⁊ no. ſin-
gulariẗ h̄ dictũ. qꝛ neſcio alibi ꝙ vbi cõtingit leſio ꝑ
interlocutoriã nõ põt ꝓcurator petere reſtitutionẽ
ſine ſpeciali mãdato poſt lapſũ decẽnij. Nõ ꝑ̇t eſſe
qꝛ poſt lapſum decẽnij tranſiuit interlocutoria in
rem iudicatã. vt i. c. cũ dilecti. de ele. vñ nõ põt am
plius dici ꝙ reſtitutio incidit in cãm. Sꝫ ſatis põt ꝺ
h̄ dicto dubitari ꝙ lꝫ trãſiuerit in rẽ iudicataꝫ exq̄
tñ ꝯtingit negociũ ꝑ̇ncipale qꝺ nõdũ ẽ diffinitũ vi
deẗ ꝙ debeat admitti rõe incidẽtie ⁊ cõnexiõis. ar.
opti. ex eo qꝺ le. ⁊ no. in. c. fi. de ap. li. vj. ⁊ in cle. cũ
a repulſione. e. ti. Poſſet tñ ꝑ ibi no. eq̄ diſtingui ꝙ
aut ẽ talis interlocutoria q̄ nõ cõtingit negociũ ꝑ̇n
cipale. vtputa ſup dilatoria exceptõe. ⁊ tunc req̄riẗ
ſpẽale mãdatũ p⁹ lapſũ decẽnij. Aut ꝯtingit nego-
ciũ ꝑ̇ncipale puta qꝛ fuit lata ſup aliq̄ ꝑemptoria. ⁊
tũc ſufficit generale mãdatũ ꝑ no. i iurib⁹ ꝑ̄allẗ. Sꝫ
ꝯ ꝑ̄dicta ⁊ ꝯ tex. opponiẗ. videẗ eñi ꝙ ñ debeat iſte
ꝓcurator audiri. nã videẗ eccl̃ia fuiſſe in dolo dan

do ꝓcuratori mādatū ſpēale ad petendā reſtitutionē cū potuiſſet aſſignare oīa munimenta cāe ſicut dedit mandatū. videt̄ ꝙ peccaſſe ex certa ſcīa. ſ; aduꝰſus delictū nō dat̄ reſtitutio. vt in. l. auxiliū. ff. de mino. Sol. dicit Hoſti. ꝙ forte dedit eccl̄ia mandatū generale ad petendā reſtitutōnē in integruʒ iure minoris. vtputa ↄſtituo te ꝓcuratoreʒ. ⁊ do tibi mādatū ad petēdū reſtitutōem in integrū vbicūqꝫ opus fuerit. vñ iſte caſus nō fuit ꝑcogitatus ꝑ eccleſiā. ⁊ forte ꝓcurator credidit attuliſſe ſecum oīa munimenta cāe. ⁊ dū eſſet in curia vidit ꝙ illa non erāt ſufficiētia. vñ ꝓduxit mandatū ſuū ſup reſtitutione petenda. vel forte meliꝰ ſm eū poſt interlocutoriā eccl̄ia dedit mādatū ſpēale. ¶ No. ſingularit̄ et tene menti ex ꝑcedēti ſolutōe ꝙ ad petēdā reſtitutionē ſufficit ſpēale mādatū cōprehenſū ſub generalitate ꝟboꝝ qđ ē ↄ Cy. ⁊ alios legiſtas in. l. vnica. C. de ꝓcu. vbi dicit ꝙ mādatū dꝫ eē ſpēale q̄ ad illā cām in q̄ ē petēda reſtitutio. ar. l. ſi qs mihi bona. in. §. iuſſus. ff. de acq̄. here. vbi ad adeundam hereditatē ꝑ ſeruū requirit̄ ſpēalis iuſſus dñi. nec ſufficit dare ſpēale mandatū ſub generalitate ꝟborum. Do. An. ſimplicit̄ ſequit̄ h̄ dictū Hoſti. non obſtante dicto legiſtaꝝ. Sꝫ tu vide plene ꝑ Bar. ī l. filiuſfamilias. ff. de dona. vbi reprobat dictū Cy. et tenet idē qđ doc. nr̄i h̄ lꝫ nō alleget. mouet̄ ꝑ iſtuʒ tex. q̄ optīe facit. nā ad donatōnē faciēdā req̄ritur ſpēale mādatū. vt in. l. ↄ iuris regulas. ff. de pac. ⁊ in. c. fi. de offi. vica. li. vj. ⁊ tñ ſufficit dare mādatuʒ ſpēale ſub generalitate ꝟboꝝ. vtputa ꝙ poſſit donare lꝫ nō dicat̄ cui ⁊ q̄d. vt in. d. l. filius. Nec ob. d. §. iuſſus. qꝛ illud ꝓcedit ꝓpter graue ꝑiudicium qđ poſſet incurrere dñs ſi hereditas nō eēt ſufficiens. ⁊ idē dic vbi timet̄ de graui ꝑiudicio dñi. tunc enī requirit̄ ſpēale mādatū ſpēaliter factum. vt in. d. §. iuſſus. ⁊ vide tex. opti. cū glo. in cle. nō pōt. de ꝓcu. ⁊ in. c. ꝓcurator. de ele. li. vj. Et ob iſtā cauſaʒ ad ↄtrahendū mr̄imoniū req̄rit̄ mādatū ſpēaliſſimū vt exꝑmat̄ ꝑſona cū q̄ dꝫ ↄtrahi mr̄imoniū. vt in. l. generali. ff. de ritu nup. vide tex. cōiūcta glo. in. c. fi. de ꝓcu. li. vj. Ego aūt h̄ dictū doc. ꝓbo per tex. in. c. q̄ ad agendū. de ꝓcu. li. vj. ⁊ ex h̄ no. i. l. ſed ⁊ ſi qs. §. q̄ſitū. ff. ſi qs cautio. vbi patet ꝙ in req̄rentibꝰ ſpēale mādatū ſufficit exꝑmere vnū caſū requirentē ſpēale mādatū ſubiecta clauſula generali. vñ plus puto ꝙ ad petēdā reſtitutōnē ſufficit iſtud mandatū ↄſtituo te ꝓcuratorē meū. ⁊ do tibi mādatū trāſigēdi ⁊ generalit̄ faciēdo oīa q̄ req̄rūt ſpēale mandatū. qꝛ ſatis cōprehendit̄ caſus reſtitutōnis vt ibi no. cū nō ſit iſtud ꝑiudiciale nec cōtinet aliquā penā reſpectu dñi. Illud tñ ſcias ꝙ vbi ꝓbabiliter dubitat̄ de ſpēali mādato admittit̄ procurator cū cautōe đ rato. tex. ē notabilis in. l. qđ ſi ſpēali. ff. de mino. ⁊ vide ad materiā huiꝰ gl. meliorē glo. in. d. c. q̄ ad agendū. q̄ enumerat oēs caſus req̄rētes ſpēale mādatū. ⁊ tene illā menti. ¶ Ex gl. q̄ro qñ incipit currere q̄driēniū ꝑfixū ad petēdam reſtitutōnē ſi eccl̄ia fuit leſa. qꝛ nō ꝓbauit in termino. Sol. dicit h̄ Inn. ꝙ currit a die lapſi termini. qꝛ tūc eccl̄ia fuit leſa ⁊ nō a tpe ſnīe interlocutorie. refert tñ q̄ſdā dicere q̄driennīū currere a die ſnīe. qꝛ ꝑ ſnīam eccl̄ia fuit realit̄ leſa. ſ; mihi placet plus ꝑmū dictū. ⁊ hāc opi. Inn. ſequit̄ glo. in cle. vnica co. ti. ⁊ Pau. de lea. ibi. ⁊ Archi. i. c. ij. e. ti. li. vj. ſed do. de ro. deciſ. clvj. formāt hāc q̄ōnē in eccl̄ia que omiſit ꝓbatōnē neceſſariā. ⁊ reportauit tres ſnīas ↄtrarias. ⁊ dicūt ꝙ q̄driēniū currit a tpe ſnīe vltīe. et nō a die lapſi termini ad ꝓbandū. mouent̄ quia grauamē nō fuit cōpletū niſi qñ eccl̄ia appellare nō potuit. nā in cā appellatōis pōt ꝓbare id qđ omiſit inſtātia ꝑncipali. vt in. c. cū Joānes. de fi. inſtru. et in. l. ꝑ hāc. C. đ tem. ap. ⁊ ad dictū doc. ꝑalle. rñdet ꝙ ꝓcedit in ſnīa interlocutoria. nā ab illa nō cōputat̄ q̄driēniū. Ego diſtinguerē ↄcordādo ſic. ꝙ aut eccl̄ia vult admitti ad ꝓbandū in eadē inſtātia. q̄a ſnīa diffinitiua adhuc nō ē lata. ⁊ tūc currit q̄driēniū a tpe lapſi termini. vt voluit Inno. h. h̄ ꝓbat̄ ī iſto tex. vbi fuit data reſtō aduerſꝰ lapſū terminū. ꝙ tūc fuit cōpleta leſio. aut ſnīa diffinitiua fuit lata añ q̄driēniū. ⁊ tūc aut omiſſa fuit talis ꝓbatō q̄ nō poterat fieri in cā appellatōis. puta datꝰ fuit terminus ad dilatorias ꝓponēdas. nā dilatorie nō pñt ꝓponi in cā appellatōis. vt ex tex. no. in. l. ita demū C. de ꝓcu. ⁊ tūc indubitanter q̄driēniū incipit currere a die lapſi termini. aut erat ꝓbatio q̄ poterat fieri in cā appellatōis. ⁊ tūc ſi eccl̄ia petit reſtitui aduerſus appellatōnē omiſſam incipit q̄driēniū a die quo ſnīa trāſiuit in rem iudicatā. qꝛ tunc eccl̄ia fuit leſa. nā nō obſtāte lapſu termini poterit ꝓbare in cā appellatōis. ⁊ h̄ caſu itelligo dictū do. de ro. aut eccl̄ia petit reſtitutōnē aduerſus ſnīam. ⁊ nō puto ꝙ ſibi ꝓſit. qꝛ iſta reſtitutio reducit eā in ſtatū i quo erat tpe ſnīe. ſ; tpe ſnīe nō poterat ꝓbare ꝓpter lapſū termini vt h. ꝙ opus ē petere reſtitutōem aduꝰſus ſnīam. ⁊ aduerſus ꝓbatiōnē omiſſaʒ. ⁊ in eo ꝙ petit reſtitui aduerſus ꝓbatōem omiſſaʒ puto dictū Inno. ꝓcedere. ſ; reſpectu ſnīe ꝓcedit dictum do. de rota.

C Onſtitutus. Reſtituit̄ minor in eo ꝙ cōtraxit vel omiſit ſi ꝓbat exinde ſe leſū. ⁊ ſit infra tpa reſtōnis petēde. In ꝑma ponit̄ ꝑtis petitio ſup q̄. ſcđo dat iudices ibi q̄ circa. ¶ No. ꝑmo ibi ꝑ ſe ac fratre ſuo canonico ⁊c. ꝙ clericꝰ pt petē reſtōnē in integrū corā iudice eccl̄iaſtico aduerſus ↄtractū cū q̄cūqꝫ initū. Itē aduerſꝰ ꝑſcriptōnē inductā ex ſtatuto vl̄ ↄſuetudine laicoꝝ. Ex q̄ infert̄ ꝑma frōte ꝙ petens reſtōnē nō tenet̄ ſeq̄ foꝝ illiꝰ in cuiꝰ ꝑiudiciū petit̄ reſtō. ⁊ dicebat do. An. h̄ forē mirabile ex q̄ colligebat ꝙ vbi nil dari vl̄ fieri petit̄ a pte ſed ſolū implorat̄ iudicis officiū lꝫ redūdet in ꝑiudiciū tertij nō tenet̄ qs adire iudicē illiꝰ de cuiꝰ ꝑiudicio agit̄. Et ex h̄ ſentit ꝙ petēs reſtōnē pōt regulariter ipam petere corā iudice ſuo. ſ; h̄ dictū apte ē ↄ tex. in. l. ij. C. vbi ⁊ apud quē. vbi tex. aptiſſime dic̄ ꝙ petēs reſtōnē tenet̄ adire iudicē illiꝰ in cuiꝰ ꝑiudiciū petit̄. ⁊ h̄ no. ibi Bar. ⁊ alij. Sꝫ tex. vt dixi ē ibi clariſſimꝰ. dic̄ ꝙ ad iſtū tex. intelligēdo ꝙ vēditio fuerat facta in laicis. qđ ſpēale ē ī eccl̄ia. ⁊ ī ꝑſonis eccleſiaſticis. ad h̄ vide Inno. in. c. cū ſit generale. de fo. cōpe. vbi dicit ꝙ eccl̄ia pōt petere reſtōnē coraʒ iudice eccl̄iaſtico etiā aduerſus ↄtractū initū cum

laico. ꝛ h̄ iō. q2 eccl'ia in hac petitōe ē ꝑuilegiata q̄ſi
velit ſingularit' innuere ꝙ vbicunq3 eccl'ia gaudet
aliq̄ ꝑuilegio ſpēali pōt illud intentare corā iudice
eccl'iaſtico. ad qđ vide in ſili qđ no. glo. fi. in. c. pe.
ē. ti. ꝑxi. Ego allego tex. in. c. pe. de re. ec. nō alie.
vbi h̄ ꝓbat' in eccl'ia. Reſpectu vero clericoꝝ in pa-
trimonialib9 ꝓbat' h̄. nā clerici gaudent eodē ꝑui-
legio in rebus ſuis q̄ gaudēt in reb9 eccl'ie. vt in. c.
fi. de vi. ꝛ ho. cle. ꝛ ꝑ glo. in. c. ex l'ris. de pigno. ꝛ fa
cit iſte tex. in eo ꝙ dicit iſte tex. ꝙ poſſeſſiones fue-
rūt vendite q̄buſdā. nō refert ḡ an vēditio fuerat
facta laicis vel clericis. Et ex p̄dictis habes caſum
in q̄ cleric9 gaudet q̄ ad ꝑuilegiū fori i reb9 ſuis eo
fauore q̄ gaudet in reb9 eccl'ie. ꝛ h̄ tene mēti. ‖ No.
ꝙ cleric9 etiā bn̄ficiatus pōt licite tenere patrimoni
alia. ꝛ qđ plus ē hꝫ in illis bn̄ficiū etatis. ꝛ etiā i mī-
tis ꝑuilegiū ꝯceſſuꝫ reb9 eccl'ie. ꝯcoꝛ. xvj. q. j. in. c. ſi
milit'. ‖ No. tertio ꝙ minoꝛ etiā clericus ꝑt rōne le
ſionis petere reſtitutōem in integrū bn̄ficio etatis
q̄litas ḡ clericat9. ꝛ etiaꝫ canonicat9 nō excludit ab
iſta petitōne reſtōnis etiā in reb9 tp̄alib9. ꝛ in h̄ te-
ne menti iſtū tex. Quid aūt ſi cleric9 minoꝛ ledat' i
ſpūalib9 in iudicio vel ex̄ an poſſit petere reſtitutō-
nem. vide ꝑ gl. in. c. ex pte. de reſti. ſpo. ꝛ ibi plene
dixi. ‖ Quarto no. ꝙ q̄litas clericatus. ꝛ etiaꝫ ca-
nonicat9 nō liberat a patria ptāte. nā iſte erat cleri
cus ꝛ canonicus. ꝛ tn̄ erat ſub patria ptāte. vn̄ fuit
emancipat9 a patre. Et ꝯclude ꝙ in clericis ſecula-
rib9 ſola dignitas ep̄alis liberat a pt̄ia ptāte. vt ꝓ-
bat' i. c. ꝑ venerabilē. j. q̄ fi. ſint le. ꝛ tene mēti ad h̄
illuꝫ tex. ꝑ locū a ſpēali. Ad idē i auc. ꝯſtitutio q̄ di-
gnitas liberat a pt̄ia ptāte. §. palā. q̄ tranſumptiue
habet' in auc. ꝗ dignitas. C. de epi. ꝛ cle. Et hāc cō-
cluſionē tenet Inno. ꝛ cōit' doc. moderni. in. c. in-
decoꝝ. de eta. ꝛ q̄li. q̄cq̄d ibi ſenſerit glo. Et intelli-
ge p̄dicta q̄ ad tp̄alia. nā in ſpūalib9 nō ē cleric9 ſub
ptāte pt̄na. vt in. c. ſi annuꝫ. de iudi. li. vj. Religio
vero approbata diſſoluit vinculū patrie ptātis. vt
no. in. c. ij. xx. q. ij. ꝛ in. l. ſi ex cā. §. pe. ꝛ ibi Bar. ff.
de mino. ‖ No. q̄nto ꝙ ſtatutuꝫ laicoꝝ ligat cleri-
cos q̄ ad eoꝝ p̄rimoniū. ita colligebat h̄ do. An. et
credo ꝙ fuit decept9 ex allegatōe Bar. q2 Bar. i. l.
cūctos ꝑplos. C. de ſum. tri. allegat ad hanc ſniam
iſtū tex. Sꝫ certe h̄ dictū ē apte ꝯtra. c. fi. ď vi. ꝛ ho.
cle. nec iſte tex. h̄ ꝓbat. nā nō loquit' tex. de ſtatuto
ꝑiudiciali ꝗ fauoꝛe porrigēte. nā dictabat ſtatutuꝫ
ſeu ꝯſuetudo ꝙ liceret ꝓximioꝛib9 recupare rē vē-
ditā extraneo vel cōiuncto remotioꝛi oblato p̄cio
infra annū ꝛ diē. h̄ eīn erat fauoꝛabile clericis i eo
ꝙ voluerit offerre p̄ciū ꝛ recupare rem venditā ex
traneo. vn̄ ip̄e Bar. in. l. emilius. ff. de mino. ꝛ in
l. fi. C. in q̄ cau. in inte. reſtit. nō eſt neceſ. intellexit
iſtū tex. ꝛ bn̄ in ſtatuto porrigēte fauoꝛē. q2 tracta-
bat' de lucro captando. vt. j. dicā. vn̄ colligo ſm ve
rū intellectū vnū dictū notabile qđ meli9 ꝓbat hec
l'ra q̄ȝ aliq̄ alia videlicet ꝙ clerici poſſint vti ſtatuto
ſeu ꝯſuetudine laicoꝝ porrigente merū fauoꝛē ex
q̄ ſtatutū ſeu ꝯſuetudo diſponit generalit'. q2 tunc
videt' q̄ddā ſtatutū ꝑuilegiatiuū. certūq3 eſt laicos
poſſe in reb9 eoꝝ ꝑuilegiare eccl'iam ꝛ clericos. vt i

c. nouit. de iudi. Sec9 q̄ſi ſtatutū nō ē ꝑuilegiatiuū
q2 tūc nō extendit' ad clericos ex defectu iuriſditio
nis q̄ntūcūq3 generalit' loquat'. vt ē tex. in. c. eccl'ia
ſancte marie. de ꝯſti. ꝛ ibi plene dixi. ꝛ ꝑ hūc tex. ꝑt
decidi notabilis ꝛ q̄tidiana qđ. Statuto laicoꝝ ca-
uet' ꝙ extātib9 maſculis filia femia ñ ſuccedat moꝛ-
tuo patre extat maſcul9 cleric9 nūq̄d habeat exclu-
dere feminā ſecularē a ſucceſſiōe. ꝛ certe tex. valde
notabilis ē h̄ ꝙ ſic. q2 illud ſtatutū ē mere ꝑuilegia-
tiuū reſpectu maſculoꝝ. ad idē vide bo. tex. in. c. di
lecti. de fo. cōpe. vbi ꝑuilegiū ſimpl'r ꝯceſſuꝫ hoib9
alicui9 loci cōp̄hendit etiā clericos illi9 loci. ꝛ hāc ſē-
tentiā firmauit Bal. in. l. cūctos ꝑplos. ꝑall'. ꝛ Io. ď
lig. in. c. qđ clericis. de fo. compe. ꝛ ibi plene dixi.
‖ No. ſexto ꝙ mioꝛib9 ꝯuenit' ꝑ reſtōis bn̄ficiū etiā
i lucro captādo. nā reſpectū poꝛtōis ptis ꝯtingen-
tis patrē quā volebāt iſti recupare oblato p̄cio tra-
ctabāt iſti de lucro captando. vbicūq3 ḡ minoꝛ vel
eccl'ia potuit aliqđ lucrū ꝯſeq̄ ex ſua facilitate vl' in
curia neglexit pōt petere reſtitutōnē in integrū cō
tra obſtaculū lucri obſeq̄ndi. ꝛ de iure ciuili ē etiaꝫ
tex. in. l. ait p̄toꝛ. in fi. ff. de mino. ‖ Septimo nota
valere ſtatutū ſeu ꝯſuetudinē vt liceat ꝓximioꝛi rē
venditā ex̄neo infra certū tp̄s recupare oblato p̄re
cio. ď iure cōi ſec9 ē vt in. l. dudū. C. ď ꝯhen. emp.
‖ Octauo no. ꝛ tene mēti q2 non ꝓbatur in coꝛpe
vtriuſq3 iuris ita bn̄ ſic h̄ ꝙ p̄ſcriptio ſtatutaria ſeu
ꝯſuetudinaria lꝫ ſit tp̄alis currit ꝯtra minoreꝫ vbi
agit' de lucro captādo. q̄d aūt ſi ageret' de damno
ipoꝝ mioꝝ. dicā. j. ꝛ no. ꝙ ꝯtra p̄ſcriptionē extraiu
dicialē dat' minoꝛi reſtō etiā ſi p̄ſcriptio ſit inducta
ſtatuto vl' ꝯſuetudine. ‖ Nono. ꝛ vltio no. ibi de-
bita iuris ſolēnitas ꝛc. ꝙ in reb9 patrimonialibus
clericoꝝ minoꝝ diſtrahēdis dꝫ interuenire iuris ci
uilis ſolēnitas. nā cū ius canonicū nō dicat ꝯtrari-
um. ꝛ ius ciuile i fauoꝛē minoꝝ loquat' indiſtincte
dꝫ intelligi etiā in clericis minoꝛib9. ar. in. d. c. dile-
cti. ꝛ in. c. j. de no. ope. nū. ‖ Cōtra p̄dicta. ꝛ cōtra
tex. op. de. l. fi. C. in q̄. cau. in inte. reſti. nō ē neceſ.
vbi dicit' ꝙ nulla p̄ſcriptio tp̄alis currit ꝯtra mino-
res. h̄ aūt erat p̄ſcriptio vni9 anni ꝛ diei. tn̄ fecit cur
ſum ſuū ꝯ minores. Sol'. Inn. voluit ꝑ iſtū tex. ſin
gulariter limitare. d. l. fi. dicēs ꝙ illa. l. dꝫ intelligi i
p̄ſcriptōe legali. ſec9 in p̄ſcriptōne ſtatutaria vl' cō-
ſuetudinaria. q2 illa currit ꝯ oēs. vt h̄ monet'. quia
lex finalis nō cogitauit de ſtatuto vel cōſuetudine
cū iſta cōſiſtāt in facto. Hinc ē ꝙ nō tollunt' ꝑ legem
ꝯtrariā niſi fiat ſpēalis mentio. vt in. c. j. de ꝯſti. li.
vj. Sꝫ Bar. in. l. emili9. ꝑall'. ꝛ in p̄dicta. l. fi. tenet
ꝯtrariū dicēs ꝙ imo. l. potuit cogitare i genere. nā
illa. l. fūdauit ſe ſup indēnitate minoꝝ vt nō incur-
rerent detrimētū vigoꝛe p̄ſcriptōis tp̄alis. ḡ dꝫ in-
telligi in q̄cūq3 p̄ſcriptōne tp̄ali. ꝛ ad iſtū tex. r̄ndet
ꝙ h̄ agebat' de lucro captādo. ſec9 vbi ageret' ď dā-
no incurrendo q̄ſi velit dicere ꝙ vbi p̄ſcriptio ſta-
tutaria tp̄alis excludit a lucro ꝯſeq̄ndo currat con
tra oēs. q2 nō debem9 ſtricte interp̄tari ſtatutū ge-
neralit' loquēs vt alius lucret'. ar. in. l. ꝓſpexit. ff. q̄
et a qui. Sꝫ vbi agit' de diminutōe patrimonij de-
bem9 tunc ſtricte interp̄tari ſtatutū ne aliq̄s in iuſte

incurrat damnū.vt plene no.in.l.oēs ꝑplī.ff.de iu
ſti.⁊ iur.⁊ videt̃ tex.i.c.cū dilectus.ꝺ ꝯſue.⁊ in.l.
ij.C.de noxa.Ideo ſtatutū in h̄ caſu generalit̃ lo-
quēs nō dꝫ intelligi vt includat minores cū eoruꝫ
damno ꝯ̃ diſpoſitionē.d.l.fi.dꝫ ǵ ſm̄ Bar.reſtrin
gi dictū Inno.ad caſū in ꝗ agit̃ de lucro captādo
et hāc opi.Bar.ſeqtur do.An.h.⁊ Bal.in.d.l.fi.
et fuit ſubtilis cōſideratio ꝗ mihi ſatis placet.⁊ pro
ea adduco hāc ꝯſideratōnē.l.fi.ꝑalle.fuit inducta
ꝑncipaliter ad cōſeruationē patrimonij minoꝝ.qꝛ
meli⁹ erat iura coꝝ intacta ſeruare ꝗ̄ poſt vulne-
ratā cām remediū querere.vt in.l.fi.C.in ꝗ.cau.i
inte.reſti.nō ē neceſ.ꝗ rō vēdicat ſibi locū etiaꝫ in
ſtatuto.nā ſtatutū in dubio recipit limitationē ⁊ i-
terꝑtationē a iure cōi.vt in.d.c.cū dilectus.⁊ in.d.
l.ij.⁊ no.Inno.in.c.cām.de reſcrip.⁊ Bar.in.d.
l.oēs.Sed vbi ſtatutū afferret lucrū cū tꝑis limita
tione ceſſat rō.d.l.nō em̄ diminuit̃ h̄ patrimoniuꝫ
minoꝝ neqꝫ deteriorat̃ coꝝ ꝯditio.qꝛ lucrū nō poꝛ
rigit̃ ex ſtatuto ſimplr̃ ſ̄ cū ꝑfinitōe tꝑis.nō ergo
poſſum⁹ dicere ꝙ non currat ꝯ̃ minorē.qꝛ ceſſaret
ſtatutū ceſſante ꝗlitate.vt in.c.fi.de reſti.ſpo.⁊ in
l.in delictis.in.§.ſi detracta.ff.de noxa.Nō ob.c.
j.de ꝯſti.li.vj.qꝛ illud.c.loquit̃ qn̄ lex ex toto tolle-
ret ſtatutū vel cōſuetudinē.ſ̄ in caſu nr̄o potius li-
mitat̃ ſeu reſtringit̃ ſtatutū ꝑ legē qꝺ fieri dꝫ.vt in
d.l.ij.C.de noxa.⁊ in.d.c.cū dilect⁹.Quid aūt in
ꝑſcriptōne tꝑali inducta ex teſtamēto?.dic ꝙ etiam
currit ꝯ̃ minorē.vt in.l.ij.ff.de mino.⁊ no.Bar.i
d.l.emilius.Idē dic in ꝑſcriptōne ꝯuentionali.nā
ſi ex cōuentōne inita cū defuncto incepit aliꝗ ꝑſcri
ptio illa currit ꝯ̃ minorē ſucceſſorē ſi nihil agit̃ cuꝫ
minore.vt ē caſus notabilis in.d.l.emili⁹.⁊ dic vt
ibi.idē dicēdū i ꝑſcriptōne legali ꝗ incepit currē ꝯ̃
maiorē.nā poſtea currit ꝯ̃ minorē etiā pupillū in il
lo iure ſuccedentē.vt ē tex.in.d.l.ij.ff.de mino.et
ibi h̄ firmat Bar.niſi eſſet ꝑſcriptio.xxx.vel.xl.an
noꝝ.qꝛ tunc illa nō currit ꝯ̃ pupillū lꝫ fuerit incho-
ata ꝯ̃ maiorē.⁊ ad hūc caſuꝫ reſtringit Bar.l.ſicut
C.de ꝑſcrip.xxx.vel.xl.an.⁊ in.d.l.etiā.qꝺ ē bene
notādū. ¶ In gl.j.ibi cā reſtōnis nō admittit̃ ⁊c.
fallit in patre.qꝛ pr̄ pōt petere reſtōnē in integruꝫ
ꝓ filio.⁊ h̄ ꝓpter ꝑiudiciū ſuū.ꝗa tenet̃ de peculio
ex facto filij.de ꝗ in.l.patri.alle.in glo.Et ad iſtuꝫ
tex.rn̄dent doc.ꝙ exceptio nō fuit oppoſita.vel foꝛ
te frater habebat h̄ mandatū ſpēale lꝫ h̄ non dicat̃
et ad.c.nōnulli.de reſcrip.vbi admittit̃ cōiuncta ꝑ
ſona in caſu reqrente ſpēale mādatū.dicit Jo.an.
ꝙ iō ibi ꝯtingit.qꝛ agit̃ de modico preiudicio.tene
menti hāc rōnē iūcto illo tex.nā pōt elici h̄ regula
ꝙ vbicūqꝫ caſus reqrēs ſpēale mādatū ē modici ꝑ
iudicij admittit̃ cōiūcta ꝑſona ſine ſpēali mandato
in caſib⁹ requirētib⁹ ſpēale mādatū.vt in.l.pr̄i pre
alle.cū ſi. ¶ In glo.ij.ibi pater vō hꝫ vſufructuꝫ.
h̄ intellige in laicis.nā cleric⁹ nō acqrit pr̄i vſufru
ctū in bonis vndecūqꝫ ſibi ꝓuenientib⁹.Et h̄ habēt
clerici ex ꝑuilegio imꝑatoris.in auc.ꝑſ. ꝑteros.C.
de epi.⁊ cle.no.Hoſti.in.c.qꝛ nos.j.ꝺ teſta.⁊ h̄ in
dubitanter qn̄ clericatus aderat tꝑe delatōnis bo
noꝝ.ꝗd aūt ſi ſuꝑuenit poſtꝗ̄ pr̄i erat acqſit⁹ vſu-
fruct⁹.dicā alibi vbi meli⁹ cadet. ¶ In glo.pe.i fi.

no.bn̄ iſtā glo.iūcto tex.ex ꝗ vltra ꝑdicta collige ꝙ
ꝗntūcūqꝫ in alienatōe rei eccl'iaſtice vel minoꝛis in
teruenerit decretū ſuꝑioꝛis.⁊ ōis iuris ſolennitas
tn̄ ſi minoꝛ vel eccl'ia pōt ꝓbare ſe leſum ex illo con
tractu pōt petere reſtitutōneꝫ in integrū.vt in.l.ſi
ꝗdem.C.de ꝑdi.mino.decretuꝫ em̄ ſuꝑioꝛis indu
cit ꝑſumptōnē ꝙ oīa ſūt legitime acta.vt i.l.j.⁊ qꝺ
ibi no.Bar.C.ꝺ ꝑdi.decu.ſine decre.nō alie.li.x.
tn̄ nō inducit̃ ꝑſumptio iuris.⁊ de iure.vn̄ pōt pro
bari ꝯtrariū.vt h.⁊ in.d.l.ſi ꝗdē. ¶ Extra glo.op.
ꝯtra tex.in eo ꝙ admiſſus fuit h̄ libellus alternati
uus ⁊ intentatū remediū oꝛdinariū cū extraoꝛdina
rio.nā petebāt iſti venditionē ꝓnūciari nullā vl' ſe
reſtitui inꝗ̄tū venditio teneret.h̄ aūt fieri nō debe
bat.qꝛ libellus dꝫ ēē clarus ⁊ certus.vt in.c.fi.de li
bel.obl'.⁊ in.l.ꝑtoꝛ edixit.ff.de iniurijs.Sol'.dicit
Hoſti.ꝙ iſte tex.pōt ꝓcedere de iure canonico qꝺ
nō curat de iſtis ſubtilitatib⁹ legalib⁹.ar.in.c.dile
cti.de iudi.Hec ſol'.nō ē bona ꝑ no.in.c.ij.ꝺ libel.
obla.Inno.dat aliā ſolutōnē notabilē ad quā ꝗti
dic allegat̃ iſte tex.dicēs ꝙ vbicūqꝫ ꝗs ꝓbabilit̃ du
bitat de actōe ſibi cōpetēte pōt accumulare multa
remedia alternatiue qꝺ dicit ꝓcedere ſiue ꝗs dubi
tet ex facto alieno.ſiue ex facto ꝓprio.nā iſti erant
minores tꝑe ꝯtractus.vn̄ poterāt ꝓbabilit̃ dubita
re nūꝗd interueniſſet ōis ſolēnitas.Et ꝑ hac ꝯclu
ſione Inno.ē bon⁹ tex.in.l.j.ff.ꝗꝛ lega.vbi ſi ꝗs ē
certus de remedio cōpetēti tenet̃ eligere alterū ex
quo ſe ambo nō compatiunt̃.vt in.l.quod in he-
redē.§.eligere.ff.de tribut.⁊ in.c.vt ꝗs duas.de
elec.li.vj.⁊ ꝑ h̄ dicit Inno.ꝙ admittit̃ iſte libellus
dico rē ꝑtinere ad me iure dominij vl' ꝗſi.⁊ no.bn̄
hoc vltimū ꝙ libellus ꝓcedet de iure ꝓpter incerti
tudinē.nā aliꝗ voluerūt dicere ꝙ ſolū ꝓcedit ex cō
ſuetudine.de ꝗ vide qꝺ plene dixi in.c.ij.de libel.
obla.⁊ ꝑ glo.in.c.abbate ſane.de re iudi.li.vj.Et
ex his habes limitatōnē bonā ad iſtā regulā ꝙ vbi
cōpetit oꝛdinariū nō dat̃ extraoꝛdinariū.vt in.l.i
cāe.ff.de mino.ꝓcedit em̄ vbi certū ē de remedio
oꝛdinario.ſ̄ vbi ꝓbabiliter dubitat̃ pōt intentari
vtrūqꝫ diſiunctiue ſeu ſub cōditione.vt h̄ notāter
ꝓbat̃.⁊ eſt h̄ valde vtile. ¶ Ultimo h̄ querit̃ an ꝑ
reſtitutōnē in integrū aduerſus leſionē cōtingen-
teꝫ ex ꝯtractu debeat ipe ꝯ̃ct⁹ in totū reſcindi.So.
tex.videt̃ h̄ ꝙ ſic.ad idē.c.j.ꝺ.e.⁊.c.pe.j.de re.ec.
nō alie.⁊.l.pr̄i.in.§.ex diuerſo.ff.de mino.In con
trariū tn̄ facit tex.valde no.in.l.ſi res eſtimata.ff.
de iur.do.ꝗ videt̃ velle diſtinguere ꝙ aut leſio cō-
tingit reſpectu ꝯtract⁹.qꝛ eccl'ia vel minoꝛ nō erat
al's vēditurus.vt qꝛ nō expediebat rē eccl'ie vende
re.aut leſio cōtingit in ꝑcio.vt qꝛ eccl'ia vel minoꝛ
erat al's vēditurus illā rē.ſ̄ decept⁹ fuit in ꝑcio dū-
taxat.ꝑmo caſu dꝫ fieri reſtō aduerſus ꝯtractū per
quā reſcindet̃ ipe ꝯtract⁹.⁊ dic ꝙ hoc caſu etiā ſi cō
tigit leſio in ꝑcio nō audit̃ emptoꝛ volens ſupplere
iuſtū ꝑciū.ſ̄ dꝫ in totū reſcindi ꝯ̃ct⁹ ſicut qn̄ leſio cō
tingit ſolū reſpectu cōtract⁹.ad hoc bon⁹ tex.iūcta
gl.in.d.§.ex diuerſo. ¶ In ſcōo caſu nō dꝫ peti re
ſtitutio ꝯtra ꝯ̃ctū.ſ̄ reſpectu deceptōis ꝑcij.datur
tamen optio emptoꝛi an h̄ caſu velit ſupplere iuſtū
preciū an velit in totū reſcindere cōtractū qꝛ forte

nō emiſſet ꝑ maiori ꝓcio.ideo daꝛ ſibi optio.ꝛ hāc
diſtinctionē in minorib⁹ firmat gl.ꝛ poſt eā Bar.
in.l.ſi quidē.C.de ꝓdi.mino.ꝛ ꝓfecto videꝛ ſatis
equa diſtinctio.qꝛ reſtitutio nō debet plus afferre
ꝙ̄ abſtulerit leſio.vt in.l.qđ ſi minor.in.§.reſtitu-
tio.ff.de mino.no.Bar.in.d.l.ab hoſtib⁹.ff.ex q̄.
cau.ma.ergo ſi leſio fuit ſolū reſpectu ꝓcij non de
bet fieri reſtitutio niſi ad iuſtū ꝓciū.Ad.c.j.ſ.e.qđ
fortiꝰ videꝛ obſtare vbi leſio ponderaꝛ ſoluꝫ reſpe-
ctu ꝓcij.ꝛ reſcindiꝛ ꝯtus in totū pōt rn̄deri dupli-
citer.Primo ꝙ loquiꝛ qn̄ emptor vel cōductor no-
lebat ſupplere iuſtū ꝓciū quo caſu debet reſcindi cō
tractus vt.ſ.dixi.vel ſcđo pōt intelligi qn̄ eccleſia
fuit decepta etiā reſpectu ꝯtractus vt qꝛ credebat
illā alienatōnē ſeu locationē cedere i vtilitatē eccl'ie
ꝫ poſtea apparuit cōtrariū.Ad.l.pꝰ.in.§.ex diuiſo
ꝑalle.pōt rn̄deri vt proxime dixi.ꝛ ita ſentit gl.ibi.

C Auſa reſtitutiōis. Reſtitutōi integrū poſtulanda ē ab ordinario admi-
niſtratōnē hn̄te.vel a delegato ab eo ſiue h̄ cauſa
ſit ſpēaliter delegata ſiue incidat in cauſa generali
ter ſibi commiſſa.ab ordinario vero adminiſtrati-
onem non habente vel a delegato ab eo peti non
debet niſi veniat incidenter in cā.hoc primo.Arbi
ter de cā reſtitutionis nō cognoſcit nec poteſt aſſu-
mi in maiorib⁹ cauſis.et tria ſunt dicta ꝓncipalia.
ſcđm ibi delegati.tertiū ibi in matrimoniali. ¶ No
primo ꝙ ordinarioꝝ iudicum quidam hn̄t admi-
niſtritonem iuriū ſeu bonoꝝ vna cum iuriſditiōe.
quidā vero habent tm̄ iuriſditiōeꝫ ſeu facultatē iu-
dicandi.adminiſtrationem vero nulla habent.et
qui ſunt iſti inſtant in hoc glo.j.ꝛ.iij.ſed dic clari⁹
ꝙ ordinaria iuriſditō competit cum cōmittiꝛ alicui
certum territorium vel iuriſditio in territorio.Et
hoc contingere pōt duplr.nam ſi daꝛ iuriſditio cū
limitatione ſeu diſtributōne territorij ſeu cū admi
niſtratione bonoꝝ vel iuriū aliquoꝝ talis diciꝛ ha
bere ordinariā cū adminiſtratōne bonoꝝ.Exēplū
in epō in prāte ꝛ aliis ꝓlatis vl' ſecularib⁹.Si ve
ro daꝛ iuriſditio inter certas ꝑſonas dumtaxat iſti
dicūtꝛ ordinarij ſine adminiſtratione.Pone exē
plū in doctorib⁹ legētibus q̄ hn̄t iuriſditionē ordi
nariam in ſcholares ſine aliqua adminiſtratōe ter
ritorij vel iuriū ſeu bonoꝝ territorij.vt in auc.ha
bita.C.ne fi.ꝓ pa.Itē pone exemplū i deputatis
ſup appellatōib⁹.nā iſti ñ hn̄t aliquā adminiſtratio
nem ſed ſolū hn̄t facultatē cognoſcendi de cauſis
appellationū.qn̄ꝙ iuriſditio ñ daꝛ i territorio ꝫ ſo
lū fit ꝯmiſſio certaꝝ cāꝝ.ꝛ tales dicūtꝛ dlegati etiā
ſi ꝯmittāꝛ cāe alic⁹ municipij vt ē vidē i officiali ſuf
frageneo epi.vt no.gl.i cle.ꝛ ſi ꝓncipal.d reſcꝑ.Et
ad ꝓdicta vide Bar.i.l.fi.C.vbi ꝛ apđ quē ꝛ aliqđ
i.l.j.§.ſi plēs.ff.d exercito.ꝛ i.l.ꝛ qꝛ.ff.d iu.om.iu.
ꝛ ꝑ Inn.i.c.cū ab eccliaꝝ.d.of.or.vbi ꝯcludit inter
cetā ꝙ ordinariā iuriſditōeꝫ ſol⁹ ꝓnceps ſeu lex cō
fert ꝛ vide qđ ibi dixi.Cōſidera tm̄ circa ꝓdicta vnū
ꝙ inqſitores heretice prauitatꝭ deputati ꝑ papā in
aliq̄ ꝓuicia vl' dioceſi dicūꝛ hr̄e delegatā ꝛ ñ ordina
nariā.vt no.Io.an.i.c.ꝑ h̄.d herc.li.vj.videꝛ pro
bari ꝑ locum a ſimili in.c.ne aliqui.e.ti.li.vj. ¶ Se
cundo nō ꝙ cauſa reſtitutionis in integrum poteſt
delegari ꝑ ordinarium habentē adminiſtrationē.
ꝛ de iure canonico non eſt heſitandum.qꝛ omnes
cauſe hoc iure delegari poſſunt.vt plene dixi i.c.ꝙ
ſedes.de of.ordi.Sed de iure ciuili fit diſputatio.
qꝛ cauſa meri vel mixti impij non poteſt regulariꝛ
delegari.vt in.l.j.ff.de offi.ci⁹ cui mā.eſt iuriſ.ſed
cauſa reſtitutionis eſt mixti impij.qꝛ expediꝛ iudi-
cis officio nobili licet ad inſtantiam ptis.nulla ñ
actio ꝯpetit ad petenduꝫ reſtitutionem.vt.l.quod
ſi minor.in fi.ff.de mino.Hinc eſt ꝙ minor mgr̄atꝰ
non poteſt de hac cauſa cognoſcere.vt.in.l.ea q̄.ff
ad muni.Ideo videꝛ ꝙ de iure ciuili nō poſſit dele
gari.ꝯriū tm̄ ē deciſū i.l.fi.C.vbi ꝛ apud quē.ꝛ ſuꝑ
hāc ꝯcertatōe gl.ꝛ doc vtriuſꝙ iuri laborārt.ꝫ mihi
placet opi.Gof.h̄.ꝛ Bar.i.d.l.fi.ꝙ mero iuri inſpe
cto h̄ cā ñ pt delegari d iure ciuili.ꝫ fauore minori fu
it itroductū vt poſſet delegari.ꝛ ꝑ h̄ hēs expeditaꝫ
gl.ij. ¶ No.iij.ꝙ mādatū iuriſditōnale āpliaꝛ rōe īci
dētie.pt ꝫ delegat⁹ agnoſcē ñ ſolū d cā ſibi ſpālꝛ cō
miſſa.ꝫ etiā d alia cā q̄ icidēt veīt i cā ſibi ꝯmiſſa.vt
puta delegat⁹ ſuꝑ aliq̄ ꝯtru vēditōis i iudicio ꝓtu-
lit aliquā iterlocutoriā ꝑ quā mior vl' ecclia ē leſus.
pt em̄ petē ab eo reſtōeꝫ i itegꝝ.qꝛ ñ petiꝛ ꝓncipalr
ꝫ icidēt.nā incidit i cā ſibi ꝯmiſſa.ꝛ eadē rōe idē di-
cim⁹ i mādato ꝓcuratorio vt rōe incidētie extēdaꝛ
ad ſpēalr ñ ꝯmiſſa.vt hūiſtis bo.gl.i.c.ſuſcitata.ſ.
e.rō ꝫ icidētie āpliat iuriſditōeꝫ ñ ſolū ordinarij.vt
i.l.q̄ñēs.C.d iudi.ꝛ no.i.c.tuā.d ordi.cog.ꝫ etiam
āpliat iuriſditōeꝫ delegati vt h̄. ¶ Quarto no.ꝙ de
legati ab ordiarijs ñ hn̄tib⁹ adminiſtratōeꝫ ñ pn̄t co-
gnoſcē d cā reſtōis ꝓncipalr itētāda.h̄ ꝫ cā reſtōis
ñ ē delegabiꝛ ꝑ ordinariū adminiſtratōeꝫ ñ hn̄tē.rō
ē qꝛ nēo dat qđ ñ hꝫ.j.q.vij.daibertū.ꝛ i.c.ꝙ aūt.d
iurepa.Sꝫ iſte ordiari⁹ ñ hꝫ ptātē reſtituēdi ꝓnci-
palr.vt inui illa lr̄a i ꝓncipio a ꝯrio ſenſu.ꝛ tenēt
cōiꝛ doc.h̄.ꝛ i.d.l.fi.ꝫ ñ pt h̄ aliis demādare. ¶ No
ta vltio q̄ttuor cās ſuꝑ qb⁹ arbiꝛ aſſumi ñ pt.Prio i
cā reſtōis i itegꝝ.rō qꝛ reſtō ē mixti impij.ꝛ ipēdiꝛ
ex iudicꝭ officio nobili.vt.ſ.dixi.Arbiꝛ āt ñ hꝫ ea ꝙ̄
ſūt impij.nec etiā ſimplicē iuriſditōeꝫ ꝫ q̄ndā noto
nē.vt i.l.j.C.d arbi.ꝛ i.l.ait ꝓtor.ff.d re iudi.ꝛ i.l.
a diuo pio.e.ti.fac.c.ꝑ tuas.j.d arbi. ¶ Scđo nō pt
aſſumi i cā mrīmoniali itellige d mrīmonio carna-
li.illa em̄ ꝑ ſacrm̄ mrīmonij exigit maioreꝫ iudicē.
vn̄ d iure cōi ſol⁹ epūs ꝯgnoſcit.vt i.c.accedētib⁹.d
exceſ.ꝓla.ꝛ i.c.j.d ꝯſāg.ꝛ affi.ſec⁹ i mrīmonio ſpū
li.vn̄ i cā electōis ſeu alia bn̄ficiali pt arbiꝛ aſſumi.
vt i.c.ex pte.j.d arbi.ꝛ i.c.cū int.d ele.ꝛ i.c.niſi de
ꝓbē.cū ſi. ¶ Tertō nō aſſumiꝛ i cā liberali itellige i
cā liberali ſtricte ſūpta cū.ſ.diſputaꝛ an qs ſit ſer-
u⁹ vl' liber.vt i.l.ſi diſtiguem⁹.i.§.de liberali.ff.de
arbi.ſec⁹ cū agiꝛ de ſbiectōe alic⁹ eccl'ie.qꝛ illa vt di
cūt h̄ doc.ꝛ bn̄ ñ eſt ꝓprie cā liberalis.qꝛ oꝫ nēcio
ꝙ ecclia ſit alicui ſbiecta.qꝛ ñ pt eē azephala.i.ſine
capite.xciij.di.nulla.ꝛ.ix.q.iij.cūcta ꝑ mūdū.ꝫ ſo-
lū agiꝛ cui ſit ſbiecta.iō h̄ cā ñ ē ꝙuiſſimi ꝓiudicij.ſi-
cut ē cā mere liberaꝛ.iō ſuꝑ ſbiectōe eccl'ie pt fieri cō
promiſſū.c.cū oli.d ꝓſcꝑ.ꝛ.c.cū tpe.d arbi.cū ſilib⁹
Quarto ñ pt fieri ꝯpromiſſū i cā crimiali vt h̄.ꝛ i
l.ſi diſtiguem⁹.ꝛ i.§.iulian⁹.ꝓal.Et lꝫ gl.fi.ſuꝑ h̄ di
ſputet dic p⁹ Hoſti.ꝛ doc.ꝙ oꝫ tex.itelligi d cā cri-

miali crimľaľr intẽtata. nã illa exigit maiores iudices. ſec⁹ ĩ cã crimĩali ciuiľr itẽtata. nã ſup illa pt arbiter aſſumi. ſic pt itelligi. l. qd ğ. §. ex ɔpromiſſo. ff. ꝺ his q̃ no. iſa. ad idẽ adduco. c. venĩẽs. ⁊ c. q̃ntaualis. ꝺ iureiu. vbi videť tex. ⁊ lȝ iſta lĩa ñ numeret nĩ ſi q̃ttuor cãs tñ pȏdera rȏnẽ lĩe ĩ eo ꝙ dic ꝙ iſti cãe exigũt maiores iudices. ğ pt fieri regľa ꝙ ĩ oĩb⁹ cauſis exigẽtib⁹ maiores iudices arbiť aſſumi ñ pt. Et ex his iſerť ꝙ ĩ cauſis reſuati pape arbiť nȏ pt aſſumi q̃ntũcũqꜫ ptes ɔſẽtiãt. ꝺ qb⁹ cãis vide gl. ĩ. c. qȏ trãſlatȏeȝ. ꝺ of. leg. ⁊ ẽ tex. cũ gl. ĩ. c. maiores. ĩ pñ. ꝺ bap. ⁊ ĩ. c. qꜫuis. ꝺ. ele. li. vj. ❡ In gl. iij. ibi pñt agnoſcẽ ꝺ reſtȏe. ſẽtit ğ gl. ꝙ iſti ordinarij ñ hñtes adminiſtratȏeȝ pñt cognoſcẽ ꝺ reſtȏe ſi ptes ſpȏte ſe ſbijciũt eoꝝ iuriſditȏi. h̃ itellige tu incidẽter. nã pncipaliť ñ pñt cognoſcẽ. q꞉ ñ pñt ea q̃ ſũt meri vľ mixti impij. ⁊ h̃ ſentit glo. in. l. ñ. C. vbi ⁊ apud quẽ. et Inn. h̃. nec pdeſt ɔſẽſ⁹ ptiũ. q꞉ ptes ñ pñt dare hãc ptãtẽ ñ hñti. vt patet h̃ ĩ arbitro nec pt fieri progatio iuriſditȏis. q꞉ progatio ñ pt fieri ad ſpẽȝ ſepatã vt dixi ĩ. c. j. ꝺ mutu. pet. ⁊ no. ĩ. l. iuť litigãtes. ff. ad muni. fac qȏ no. Inn. ĩ. c. ꝺ cãis. ꝺ of. deľ. nã progare idẽ ẽ qȏ extẽdẽ iuriſditȏeȝ alteri⁹ ĩ ſe ſ iſti ñ hñt ea q̃ ſũt meri vel mixti imperij. ğ ĩ eis ñ hȝ locũ iſta progatio. ❡ In gl. pe. ibi nec or arbiť. no. bñ iſtã pticulã gl. vſqꜫ ad ñ. ex q̃ hẽs notare duo. Primo ꝙ arbiť pt agnoſcẽ ñ ſolũ de expſſis ĩ cȏpromiſſo. ſ etiã de eo qȏ oriť ex ɔpromiſſo ſeu icidit ĩ cã cȏpromiſſa. ⁊ idẽ no. p gl. ⁊ Inn. ĩ. c. cũ dilect⁹. j. ꝺ arbi. Et ex h̃ pt ſingulariť iſerri ꝙ ſi dubitatȏ oriť ex cȏpromiſſo ad q̃ bȏa extẽdať ptãs arbitri ꝙ arbiť poterit ꝺ h̃ icidẽter cognoſcẽ. ❡ Scȏo no. ex gl. ꝙ arbiť pt cognoſcẽ ꝺ reſtȏe cũ icidit ĩ cã ſibi ɔmiſſa. vtputa mior omiſit pbatȏeȝ ncĉiã ĩ termio ſibi dato. vľ ĩ dilatȏe ſibi ɔmiſſa vľ ñ pbauit ãn ɔcluſionẽ ĩ cã poterit petẽ reſtȏeȝ ab arbitro aduſ⁹ iſtaȝ leſionẽ. ⁊ pfecto h̃ videť pbare iſte tex. l. ꝺ. delegati. nã fcã mẽtȏe de delegati ⁊ arbitri ſbiecit ĩ ñ. clauſulam generalẽ vt icidẽter poſſit agnoſcẽ. ğ dȝ itelligi etiã ĩ arbitris. q꞉ clauſula ĩ fine poſita dȝ referri ad oĩa vt ĩ. c. inq̃ſitȏi. ⁊ ĩ. c. ſcȏo reqris. ꝺ ap. ſ tex. iuri ciuilis vñ ſũpta fuit iſta decretať. ſ. ĩ. l. ñ. pallť. ſimplr videť denegare iſtã ptãtẽ arbitris. nec fac aliquã mẽtȏnẽ ꝺ icidẽtia. ſ ſolũ de ea loqť reſpectu delegatorũ. vñ Goff. dixit h̃ ꝙ ꝺ eq̃tate pcedit dcm̃ hui⁹ gl. ſ ſm rigorẽ videť ꝙ arbiť nullo mȏ poſſit cognoſcẽ p illã. l. ñ. Inno. etiã h̃ nullo mȏ vult pati ꝙ arbiter poſſit cognoſcẽ de iſta cã cũ ſit mixti impij. vñ dicit ꝙ ſi ɔtigat leſio corã arbitro. puta q꞉ ps ñ pbauit ĩ termio ñ ſit reſtȏ. ſ pt arbiť puidẽ aduſ⁹ leſionẽ ſtatuẽdo aliũ ťminũ qȏ pt ſm hoſti. p iura alle. h̃ ĩ gl. Cȏtra dcm̃ Inn. fac iſte tex. nã ordinari⁹ ñ hñs adminiſtratȏeȝ vľ delegat⁹ ab eo ñ hȝ ea q̃ ſũt mixti iperij. ⁊ tñ rȏe icidẽtie pt reſtituẽ. vt h̃. ⁊ in. d. l. ñ. ğ idẽ dicẽdũ in arbitro. nã ⁊ delegat⁹ ñ pt cognoſcẽ vltra cãm ſibi cȏmiſſaȝ. ⁊ delegatio eſt ſtricti iuris. vt in. c. P. ⁊ G. ꝺ of. deľ. ⁊ nihilomin⁹ cognoſcit rȏne incidẽtie. ğ idẽ ĩ arbitro cũ arbitria ſint redacta ad inſtar iudicioꝝ. vt in. l. j. ff. ꝺ arbi. Itẽ tex. ẽ h̃ expſſus cui nȏ pt rũderi ſine maxĩa iproprietate verboꝝ. limiteť ğ tex. iuri ciuilis p iſtũ vt itelligať ꝙ arbiter nȏ pt agnoſcẽ de reſtȏe. ſ. pncipaľr. idẽ pt dici ꝙ iſta reſtȏ q̃ ſit incidẽter p arbitrũ ſapit pot⁹ factũ qꜫ iuri myſteriũ. ⁊ generaľr cũ q̃riť q̃s poſſit ꝺ cã reſtȏnis agnoſcẽ. colligẽdo dicta doc. vtriuſqꜫ iuris diſtinguo ſic. aut q̃riť de ordinarijs aut delegatis aut de arbitris. ordinari⁹ hñs adminiſtratȏeȝ pȏt ꝺ hac cã cognoſcẽ nȏ tñ pt reſtituẽ ɔ ſniam ſupioris ſed aduerſ⁹ pprĩã ſniam vľ iudicis minoris pt reſtituere tã minorẽ qꜫ eccliam maiorẽ ex iuſta cã. vt in. l. in cãe. in ñ. iũctis. l. pfecti. ⁊ l. minor añt. ff. ꝺ mio. et in. c. cũ bertold⁹. ꝺ re iudi. Ex q̃ inferť ꝙ nȏ pt ordinari⁹ reſtituẽ ɔ ſniam delegati pncipis. quia ille eſt maior ordinario ĩ cã ſibi cȏmiſſa. vt ĩ. c. paſtoraľ in. §. pterea. de of. dele. ⁊ ĩ. l. aduerſ⁹. C. ſi aduer. rẽ iudi. ⁊ ĩ. d. l. mior ãt. Uñ ſol⁹ pnceps reſtituit ɔ ſentẽtiã ſui delegati. vt ĩ iurib⁹ pal. Ordiari⁹ ãt adminiſtratȏeȝ ñ hñs ñ pt de hac cã cognoſcẽ niſi incidẽter. ⁊ lȝ h̃ clare iure ñ ſit cautũ tñ ſatl pbat h̃ lĩa. et d. l. ñ. a ɔrio ſẽſu. Delegat⁹ v̾o a pncipe vľ ab hñte adminiſtratȏeȝ pt cognoſcẽ dupľr. Prio ſi cȏmittať ſibi cã reſtȏis pncipaľr. Scȏo ſi venit incidẽter ĩ cã ſibi ɔmiſſa. aľr ñ pt. vt h̃. ⁊ ĩ. d. l. ñ. vñ delegat⁹ etiaȝ pncipis ñ pt reſtituẽ ɔ ſniaȝ ſuã diffinitiuã. vt ĩ. d. l. aduerſ⁹. ⁊ ibi h̃ firmat Bar. Pȏt addi ⁊ terti⁹ caſ⁹ ſcȝ ſi ẽ delegat⁹ ad vniuerſitatẽ cãꝝ. nã tũc pt reſtituere pncipaľr lȝ cã reſtȏis nȏ ſit ſibi ſpãľr ɔmiſſa. ad h̃ fac tex. ĩ. d. l. ñ. ĩ ñ. ⁊ h̃ firmat ibi Bar. qȏ tene mẽti. Ex h̃ inferť ꝙ vicari⁹ epi forane⁹ pt reſtituẽ cum ſit delegat⁹ ad vniuerſitatẽ cãꝝ. vt no. gl. ĩ. ꝺ. cle. ⁊ ſi pncipať. ꝺ reſcp. fac ad pdicta qȏ no. glo. ĩ. c. cum cãm. ꝺ ap. ⁊ qȏ no. Bar. ĩ. l. ſi vni. aľs incipit pȏponius. ff. ꝺ re iudi. Delegat⁹ v̾o a nȏ hñte adminiſtratȏnẽ nȏ pt niſi incidat ĩ cã ſibi ɔmiſſa vt h̃. In arbitris v̾o dic vt. ſ̃. dixi. dixit tñ gl. no. ĩ. l. ñ. pal. ꝙ licet arbiť ñ poſſet pncipaľr reſtituẽ pt tñ cȏpromitti vt pnũciet an ſit dãda reſtȏ. ſ Bar. h̃ oino ibi nȏ approbat. ſ dicit ſe putare ꝙ ĩ arbitratore pt compromitti cã reſtȏnis. q꞉ arbitrator ẽ amicabilis cȏpoſitor. ⁊ ẽ q̃dã ɔctus. vt no. in. c. q̃ntauaľ. de iureiur. et in auẽ. vt diffe. iudi. vñ ſic ptes pñt cȏponẽ ⁊ cȏtrahere ſup cã reſtȏis. ita debẽt p ſe cȏpromittere tanqꜫ in arbitratorẽ. ſ Bal. indiſtincte tenet ibi cȏtrariũ. q꞉ reſtȏ reqrit officiũ iudicis nobile qȏ ñ cadit ĩ arbitro vel in arbitratore. ⁊ h̃ dictũ pl⁹ mihi placet. pbo p iſtũ tex. ĩ ñ. ĩ eo ꝙ fũdat ſe. q꞉ iſte cãe exigũt maiores iudices. ğ etiã arbitrator ñ pt reſtituẽ. ad ar. Bar. rñdeo ꝙ ptes pñt paciſci ĩ cã reſtȏnis. q꞉ ñ reſtituũt ſ ſup eoꝝ iurib⁹ cȏpromittũt. ſed qñ volũt ɔpromittẽ dãt ptãtẽ reſtituẽdi. ſ dare nȏ pñt iſtud officiũ nobile. ar. ĩ. l. puatoꝝ. C. de iuriſdi. om. iu. Saluãdo tñ ĩ aliq̃ dictũ Bar. poſſet dici ꝙ ptes pñt cȏpromittere ĩ arbitratorẽ nȏ vt reſtituat ſ vt ɔponat inť ptes ſup cã reſtȏis. nȏ eñ exercebit arbitratror officiũ nobile ſ officiũ cȏpoſitoris. et ita puto itellexiſſe Bar. ⁊ p h̃ hẽs mãm iſtã expeditã. ❡ In gl. ñ. ibi ñ itelligiť ꝺ famoſo delicto. hec ſoľ. nȏ ẽ bona ad illũ tex. q꞉ ibi poniť ſpãlitas rȏne arbitri. vñ illud delictũ aľs erat famoſuȝ. ſ q꞉ ſnia aruitri nȏ ẽ vera ſnia vt ibi ꝺr. q꞉ nȏ hȝ iuriſditȏeȝ vñ nȏ parit actȏnẽ rei iudicate. vt ĩ. l. j. C. ꝺ arbi. iȏ ſnia lata ab arbitro ſup crimie etiã famoſo nȏ infa

mat. Rñde ꝙ ad ꝯriũ ꝑut. ſ. dixi. Sꝫ Hoſti. quem
cõiꝰ ſequũꝰ doc. h̃ dic ꝙ de crimie ꝑt cõpromitti in
arbitrũ ſi agiꝰ ciuiliꝰ. ⁊ ſic etiã ꝑt intelligi. c. lras. de
ꝓſump. Si at agiꝰ crimialiꝰ nõ ꝑt cõpromitti vt h̃.
et i. §. iulianꝰ. alꝰ. i gl. Et ex ꝓdictꝭ nõ puto Gof. bñ
dixiſſe q̃ ꝑ rõnẽ huiꝰ gl. dixit ꝙ ſup actiõe iniuriaꝝ
nõ ꝑt cõpromitti. qꝛ illa infamat ſiue agaꝰ ciuiliꝰ ſi-
ue crimialiꝰ. nã h̃ dictũ nõ ꝓcedit. qꝛ vt dixi ſnia ar
bitri nullo mõ infamat q̃ntũcũqꝫ delictuꝫ ſit famo-
ſũ. vt i. d. §. ex cõpromiſſo. Dicit tñ Bar. ibi nota-
bile xbũ ꝙ ſi ex forma ſtatuti haberet ſnia arbitri
executionem paratam ꝙ tunc ſententia arbitrij in-
famaret ſi delictũ eſſet alꝭ famoſũ qḋ mihi placet
qꝛ tũc ꝑt dici xa ſnia. fac qḋ ipe no. in. l. ij. C. vbi ⁊
apḋ quẽ. ⁊ forte h̃ caſu poſſet ꝓcedi dictũ Gof. nã
cã videꝰ tũc ꝗuis ex q̃ reſultat infamia. no. tñ dictũ
Gof. i alio ꝙ actio iiuriaꝝ iſamat ſiue agaꝰ ciuilr ſi
ue crimialr. ꝺ q̃ viḋ qḋ latiꝰ dixi i. c. cũ ꝺ te. ꝺ re iudi

Beneficio Breue ẽ ⁊ ſatꝭ i effectu ſũmaꝰ i gl. j. ſ ꝑ alia x-
ba ꝑt clariꝰ ſũmari ſic. Reſtõ denegata ec-
cle vlteriꝰ ſibi nõ ꝯcediꝰ niſi ex noua cã reſtituiꝰ tñ
ad appellãdũ a ſnia denegatõis. ¶ No. ꝑmo ꝙ re-
ſtitutio i integꝝ appellaꝰ bñficiũ vꝫ h̃ i ꝑn. ⁊ i fi. Eſt
eñ bñficiũ qꝛ ad illud obtinẽdũ nulla cõpetit actio
ſ expediꝰ officio iudicis nobili. vt in. l. qḋ ſi miori.
in. §. fi. ff. de mino. ⁊ capiꝰ h̃ bñficiũ largo mõ ꝓut ẽ
beniuola actio gaudiũ tribuẽs capiẽti. h̃ ẽ eñ diffi
nitio iſtius xbi bñficiũ late ſumpti. vt in. c. j. q. mo.
feu. amit. ⁊. colla. ¶ Scḋo no. ꝙ ſnia lata ſup reſti-
tutõe in integrũ trãſit in rẽ iudicatã. vñ ſi ſemel fu
it denegata nõ audiꝰ q̃s ampliꝰ. ⁊ dꝫ īfra decẽniũ
appellare niſi ex noua cã petaꝰ. ⁊ ẽ tũc rõ. nã ex no-
ua cã põt vna res iterũ peti nõ obſtãte exceptõe rei
iudicate. vt in. l. cũ q̃riꝰ. cũ. l. ſe. ff. ꝺ excep. rei iudi.
et no. i. c. pe. de excep. eadẽ rõe põt iteꝝ peti reſtõ i
integꝝ ex noua cã ñ allegata i priori iudicio. ¶ No.
ꝙ tꝑs decẽniũ ꝓfixũ ad appellãdũ currit etiaꝫ eccle.
vñ pꝰ decẽniũ nõ audiꝰ eccl̃ia volẽs appellare ſ dꝫ
ꝙ ꝑ reſtõnẽ i integrũ admittaꝰ ad appellãdũ ⁊ idẽ
eſt in miore. vt ꝓbaꝰ i. l. j. C. ſi ſepius i inte. reſtit.
fue. poſtu. ¶ Cõtra h̃ opp. de. l. fi. C. i q. cau. reſti. i
inte. nõ ẽ neceſ. vbi ꝺr ꝙ ꝯ minorẽ nõ currit ꝓſcꝑtõ
tꝑalis. ⁊ eodẽ mõ videreꝰ dicẽdũ i eccl̃ia. ſ iſtud de
cẽniũ videꝰ q̃dã ꝓſcꝑtio tꝑalꝭ ⁊c. So. dixerũt q̃dã ꝙ
iſta. l. j. ſit hodie correcta ꝑ illã. l. fi. ſ Hoſt. h̃ ⁊ Bar.
in. d. l. j. tenẽt ꝯriũ ⁊ bñ. dicũt eñ ꝙ. l. fi. nõ hꝫ locũ
in ꝓſcriptõnibꝰ iudicialibꝰ. iſte eñ iudiciales ꝓſcri
ptiones currũt ꝯ oẽs. vt h̃. ⁊ i. c. corã. ⁊ i. c. auditis
ſ. e. ⁊ i. c. cũ inter. ꝺ re iudi. ⁊ i. l. ꝓperãdũ. C. de iu-
di. reſtituũꝰ tñ miores ⁊ eccle iure ſinglari vt h̃. ⁊ i
d. c. auditꝭ. ⁊. c. corã. ⁊ i. d. l. j. ¶ In gl. ij. ibi ſ q̃dã i
telligũt de omiſſis. aduerte gl. h̃ ponit duas opini
ones ſup illo dubio q̃ dicaꝰ diſcẽſiones noue ad h̃
vt eccl̃ia iteꝝ audiaꝰ. q̃dã dixerũt ꝙ noue dicũꝰ no
uiꝰ allegate i iſto iudicio ſiue ꝓus ꝯpeterẽt ſiue po
ſtea emerſerint. ¶ Scḋa opi. quã videꝰ ſeq̃ gl. ẽ vt
intelligaꝰ ꝺ his q̃ ꝑmo cõpetebãt ſ ñ fuerũt allega
ta. ſecꝰ ſi nouiꝰ emerſerũt doc. h̃ ⁊ i. l. ij. C. ſi ſepius
reſti. i inte. peta. cõiꝰ tenẽt ꝑmã opinionẽ. ⁊ ponũt
exẽplũ. pone ꝙ ſnia reſtõis fuit denegata eccle. qꝛ

debebat agẽ ꝓus ꝯ ꝓcuratorẽ ad emẽdãdũ dãnuꝫ
eccl̃ia xo ſic excluſa volẽs agẽ ꝯ ꝓcuratorem reꝑit
eũ ñ ſoluẽdo vlꝰ factꝰ fuit nõ ſoluẽdo pꝰ ſniaꝫ dene
gatõis. dꝫ eñ eccl̃ia audiri petẽs reſtitutõeꝫ de no
uo. ⁊ q̃tenꝰ allegat ꝙ ꝓcurator ẽ reꝑtꝰ nõ ſoluẽdo
allegat cãm antiquã q̃tenꝰ allegat ꝙ poſtea eſt effe
ctus nõ ſoluẽdo allegat cãm nouiꝰ ortã. ⁊ no. h̃ di-
ctũ ꝙ eccl̃ia ñ hꝫ optionẽ petẽdi reſtitutõeꝫ vlꝰ agẽ-
di ꝯ ꝓcuratorẽ. ⁊ h̃ dictũ allegaui i. c. ij. ſ. c. vbi vi-
de. Pone aliud exẽplũ eccl̃ia petijt reſtõnẽ ꝯ ſniaꝫ
qꝛ nõ ꝓduxit ꝓuilegia fuit ſibi denegata reſtitutio
nũc iterũ petit allegãdo ꝙ omiſit ꝓbare ꝓſcꝑtõneꝫ
dꝫ audiri. qꝛ ſe fũdat ſup noua cã. ⁊ ꝯcordãdo iſtas
duas opi. ꝯrias. de qbꝰ in gl. arbitror poſſe dici ꝙ
aut cã nouiꝰ orta iducit grauamẽ qḋ nõ erat ꝓus ⁊
nõ dꝫ audiri ex tali cã. ⁊ h̃ caſu ꝓcedat ſcḋa opinio
Pone exẽplũ minor vlꝰ eccl̃ia adiuit hereditatẽ lo-
cupletẽ quã adiuiſſet q̃libet diligẽtiſſimꝰ hõ petijt
reſtõnẽ fuit ſibi denegata. qꝛ nõ ꝓbauit leſionẽ de
mũ bona hereditaria ꝑ maiori pte caſmate perierũt
petit eccl̃ia ſe reſtitui ex hac cã nouiꝰ orta. dico ꝙ ñ
dꝫ dari reſtitutio. qꝛ tꝑe adite hereditatis non fuit
leſa. nec dꝫ ꝯſiderari id qḋ ſupuenit. qꝛ iſta acciden
tia fecerũt eſſe grauamẽ nõ aũt declarãt grauamẽ
fuiſſe ꝑ ꝓus. ⁊ de h̃ vltio ẽ caſꝰ in. l. vex. i. §. ſi locu-
pleti. ff. ꝺ mio. Aut cã nouiꝰ orta ñ inducit ꝗuamẽ
de nouo. ſ grauamẽ erat ꝑ ꝓus. ⁊ tũc ꝓcedit opi. ꝑ
ma vt audiaꝰ etiã ex tali cã. Exẽplũ qñ eccl̃ia fuit
dãnificata ex dolo ꝓcuratoris. nã lꝫ ꝓcurator effi-
ciꝰ poſtea nõ ſoluẽdo nihilominꝰ nõ oriꝰ nũc gra-
uamẽ. ſ ꝑ ꝓus eccl̃ia fuerat grauata. ¶ Ultra gl.
ſcias ꝙ Jo. an. cõmẽtauit iſtũ tex. ⁊ mlta dicit mo-
re ꝯmẽtãtiũ. Sꝫ aſſumẽdo vtiliora q̃ro q̃ fuit rõ
decidẽdi i iſto tex. nã ꝯſidera duo ad iſtũ tex. Prio
in eo ꝙ dic ꝙ reſtõ ſelꝰ denegata nõ dꝫ ꝯcedi niſi ex
noua cã. ¶ Scḋo ꝙ eccl̃ia q̃ ſuccubuit i cã reſtõnis
nõ dꝫ audiri petẽs reſtõnẽ ꝑterq̃ ad appellatõneꝫ
omiſſam. ⁊ ſic innuit excipiẽdo vnũ caſũ tñ ꝙ ec-
cleſia nõ ꝑt petere reſtõnẽ ꝯ ſniam denegatõis. ⁊ ꝑ
ꝯñs cõiũgendo iſta duo ſilꝰ innuit tex. ꝙ denegata
ſemel reſtõne eccl̃ia nõ audiꝰ. ſiue petat reſtõnẽ ꝯ
leſionẽ. ſiue petat ꝯ ſniaꝫ denegatõis. Hoſti. dicit
ꝙ rõ decidẽdi fuit vt eẽt litiũ finis. nã ſi audireꝰ ſe-
cũdo eodẽ mõ dꝫ audiri tertio. ⁊ i infinitũ. Jo. an.
ſpẽalius rñdet. dic eñ ꝙ nõ dꝫ dari reſtitutio ꝯtra
ꝑmã leſionẽ. qꝛ ſnia denegatõnis eſſet deluſoria.
nec dꝫ dari ꝯ ſniam denegatõis. qꝛ indirecte iudex
ſnueret ⁊ daret facultatẽ petẽdi reſtitutõnẽ q̃ iã fu-
erat denegata ꝑ ꝑmã ſniam. vñ ſic ꝯ q̃driẽniũ ꝓfi-
xũ ad petẽdã reſtitutõem nõ audiꝰ eccl̃ia volẽs pe
tere reſtitutõnẽ. vt in. c. j. e. ti. li. vj. Eodẽ mõ ñ de-
bet dari reſtitutio ꝯ ſniam denegatõis. nã alꝭ eẽt
ꝓceſſꝰ infinitꝰ. nã ſi iterũ denegareꝰ. iteꝝ poſſet pe
ti reſtõ. qḋ nõ ẽ dicẽdũ. ſ ſi ad appellandũ reſtituiꝰ
ꝑ hanc reſtitutõnem nõ tolliꝰ ſnia denegatõnis. ſ
ꝑ appellatõnẽ ſtat ꝑma ſnia in ſuſpenſo. vt i. c. veni
entes. de iureiur. Si aũt reſtitueꝛeꝰ ꝯtra ſniaꝫ tol-
leꝛeꝰ in totũ ꝑma ſnia. Item qñ reſtituiꝰ ad appel-
landũ oportet ꝙ eccl̃ia appellet infra decẽniuꝫ. ⁊ ꝙ
ꝓſequaꝰ appellatõeꝫ infra terminũ iuri. Itẽ iſta ap
pellatõ reputabiꝰ ſibi ꝑ ꝑma. vt etiã no. i. d. l. fi. C.

ſi ſepi' i integ. reſti. poſt q̃ oĩa ceſſarẽt ſi reſtitueret
ↄtra ſniaʒ denegatõis. vñ pingui' ſuccurrit h̃ ſecũ
do caſu q̃ꝫ i p̃ore. Et lʒ he rõnes decidẽdi ſint bone
in ſe. mihi tñ multũ placet rõ quã poſui. ſ. in p̃nci.
Quis aũt indulgebit hãc reſtitutõem ad appellan
dũ. ⁊ h̃ q̃ſtio ẽ generaľ vbicũqꝫ eccľia vľ minor pe
tit ſe reſtitui ad appellãdũ. Jo. an. ↄcludit q̃ iudex
a q̃. ñ ãt iudex ad quẽ. q2 ex q̃ ñ fuit appellatũ cã ñ ẽ
ad eũ deuoluta. ⁊ iõ ñ p̃t dare hãc reſtitutõeʒ. ſ iu
dex a q̃ h̃ faciet vľ ali' ↄpetẽs. ſec' ſi appellaſſet. ⁊ ñ
potuiſſet ꝓſeq̃. q2 tũc iudex ad quẽ reſtituet. q2 le
ſio ↄtingit i ſuo auditorio. ⁊ h̃ caſu p̃t itelligi ſm eũ
l. p̃ſes. C. ð ap. ¶ Aduẽte q2 fuit h̃ opi. Ja. de are. lʒ
Jo. an. non alleget vt recitat Bar. i. d. l. p̃ſes. ſ ipe
Bar. tʒ ibi ↄ̃riũ. dicẽs q̃ etiã iudex ſupior p̃t hãc re
ſtõnẽ ↄcedẽ p̃ pal. l. j. Sed tu ↄcordando dic q̃ aut
ẽ taľ ſupior q̃ p̃t adire ſine remedio appellatõis. ⁊ p
cedit opi. Bar. aut ẽ taľ ſupior q̃ ñ p̃t adiri ſine ap
pellatõe. vt archiep̃s reſpectu ſbditoꝝ epi. ⁊ ꝓcedit
opi. ↄ̃. q2 ex q̃ ñ fuit appellatũ ñ hʒ iuriſditõeʒ i reſti
tuẽdo ad appellãdũ. ad h̃. c. venerabilib'. in prin.
de ſen. exco. li. vj. ⁊ hec eſt veritas.

¶ De alienatiõe mutandi iudicij cã facta. Rũica

¶ Cõtinuaƭ h̃ rubrica ad p̃cedentẽ h̃ ordine. Su
pra viſum eſt de beneficio ſeu remedio reſtitutõis
p̃ q̃d ꝓuideƭ leſis tam minorib' q̃ꝫ eccleſijs ⁊ maio
ribus ex cauſa. nũc cõpetẽti ordine annectit aliud
remediũ p̃ q̃d ꝓuideƭ illis in quoꝝ p̃iudicio ẽ facta
rei alienatio cauſa iudicij futuri mutandi.

EX quorundã. Js in quem
facta eſt alienatio rei cauſa mutan
di iudicij conueniƭ p̃ reſcriptũ im
petratum ↄtra alienantem. Et eſt
caſ' ſingularis. vt. j. dicetur. Pri
ma ps narrat factuʒ cõtra q̃d. Secũdo ꝓuidet. ibi
nos igiƭ. ¶ No. p̃mo duos modos p̃ quos fit alie
natio cauſa mutandi iudicij. Primus ẽ q̃ñ directe
ↄueniẽd' trãſtulit rẽ ð q̃ erat ↄtẽtio i aliũ. Scd̃us
mod' q̃ñ fraudulẽt recessit ð poſſeſſiõe rei vt alius
puta amic' igredereƭ. q̃ꝫq̃ꝫ eñi iſte apte ⁊ directe ñ
trãſtulerit rẽ i aliũ. tñ i effectu ex q̃ fraudulẽt h̃ fec
videƭ trãſtuliſſe. vñ hẽbit locũ edictũ ð alienatõne
mutãdi iudicij. ar. h̃. Ex q̃ puto q̃ ſicut ↄ̃ directe alie
nãtẽ cã mutãdi iudicij p̃t agi ad intereſſe ⁊ ad oẽm
incõmoditatẽ ꝓueniẽtẽ cã illi' trãſlatõis. vt i. l. j. ⁊ i
l. iij. ff. e. ita poterit agi ↄ̃ iſtũ q̃ ñ directe alienauit.
ſ idirecte recedẽdo a poſſeſſiõe vt amic' illã itraret
⁊ poſſideret noie ꝓp̃o. Nã iſte hãc fraudẽ fec vt cir
cũueniret legẽ puniẽtẽ alienantẽ. dʒ eñi ↄſiderari
mẽs legꝭ ⁊ fraus iſtius. ſatꝭ eñi ðr aliẽaſſe hãc frau
dẽ exhibẽdo. ad h̃. l. ñ dubiũ. C. ð legi. ⁊ regꝉa ñ. ð
re. iur. li. vj. facit q̃d le. ⁊ no. i. c. q̃nto. j. ð puiƭ. ¶ Se
cũdo no. ibi ð q̃ ↄtrouſia ⁊c. q̃ ↄtẽtõ ex iudiciũ ſup
aliq̃ re p̃t appellari ↄtrouſia. nã h̃ ñ erat mota ↄtro
uerſia i iudico. q2 tũc p̃ alienatõeʒ hũiſſet locũ vitiũ
litigioſi. ex q̃ iponiƭ q̃uis pena. vt le. ⁊ no. i. c. eccľia
vt lit. pen. ⁊ no. i. l. ñ. C. ð litig. p̃t tñ tex. exponi aliƭ
ꝑut ibi no. i gl. iij. ⁊ vterqꝫ itellect' ẽ bon' i ſe. Ter
tio ⁊ vltio no. caſũ no. i q̃ extẽdiƭ reſcp̃tũ ad ſingu

larẽ ſucceſſorẽ. nã regulariƭ reſcriptũ ñ extẽdiƭ ad
p̃ſonã i eo nõ exp̃ſſã. vt i. c. P. ⁊ G. ð of. dele. ſ h̃ic
fit extẽſio ꝓpƭ fraudẽ ſeu in odiũ volẽtiũ elidẽ vi
res reſcp̃ti p̃ alienatõeʒ rei i aliũ factã. Sʒ opponiƭ
ↄ̃ tex. videƭ eñi q̃ de nihilo ꝓuideat iſte tex. nã ð iu
re ciuili clarũ ẽ q̃ is i quẽ facta ẽ alienatõ cã mutãdi
iudicij poſſit ↄueniri rei vẽdicatõe. ſicut p̃m' alienãs
vt in. l. j. in. ñ. C. e. ti. ⁊ no. h̃ gl. iiij. ſ iſte tex. ſolũ ꝓ
uidet vt poſſit ↄueniri iſte ſucceſſor. q̃ h̃ ꝓuiſio fuit
inutilis. ⁊ poti' iurꝭ antiq̃ declaratoria q̃ꝫ noui iurꝭ
editoria. cui' ↄ̃riũ innuit iſte tex. i ṽ. nos igiƭ. vbi vi
deƭ innuere q̃ iſta fuit noua ꝓuiſio. So. doc. forma
liƭ nõ tãgũt ↄ̃riũ ſ tacite Jnno. videƭ ſoluẽ. dic eñi
q̃ p̃ remediũ iſtius. c. p̃t ꝓcedi ↄ̃ iſtos alienãtes ab
ſentes ſine noua citatõe. ⁊ in h̃ req̃riƭ fraus iſtius
alienãtis. h̃ dictũ nõ placet Hoſti. ⁊ credo q̃ bñ q̃a
h̃ nihil diciƭ de ꝓcedẽdo ↄ̃ abſẽtẽ ſine citatõe. Alij
ṽo vt refert Jnn. dixerũt q̃ iſtud. c. nõ tãgit edictũ
de alienatõe mutãdi iudicij. q2 ibi req̃riƭ dolus. vt
nõ. in gl. iiij. ſ ſolũ diſponit vt iſte ſucceſſor ſingula
ris poſſit ↄueniri. ⁊ in h̃ nõ req̃riƭ fraus. vñ lʒ is in
quẽ facta ẽ alienatio ſit ſine fraude. tñ poterit ↄue
niri. Sʒ Hoſti. h̃ impugnat. q2 tex. h̃ fundat ſe ſup
fraude. vt patet ibi ꝓ euacuãdo mãdato. ⁊ ibi mali
cioſe ⁊c. Sʒ do. Car. q̃ ſeq̃tur p̃cedẽs dictũ dicebat
q̃ iſta ṽba tex. referũtur ad alienantẽ. nam ex p̃te
ſua requiriƭ fraus. ſ ex p̃te ſingularis ſucceſſoris
nihil h̃ ðr ð fraude. Nec ob. ṽbũ ſe igeſſerint. ð q̃
in littera. q2 ſm eũ dicũtur iſti ſucceſſores ſe ingere
re. ex q̃ alienãs fecit i fraudẽ. vñ in odiuʒ alienãtis
fraudulenter p̃ot ↄueniri ſucceſſor ſingularis lʒ ſit
ſine fraude. Sʒ p̃ ↄcordia haꝝ opi. ego dicerẽ ſic.
q̃ ad h̃ vt ſucceſſor ſingularis ↄueniaƭ rei vendica
tione corã ſuo iudice nõ req̃riƭ in eo aliq̃ fraus. q̃a
ſola poſſeſſio ex p̃te ↄueniẽdi ꝓducit actõnẽ rei vẽ
dicatõis. nã dñs p̃t agẽ ↄ̃ quẽcũqꝫ poſſeſſorẽ q̃ntũ
cũqꝫ bone fidei vẽdicãdo rẽ ſuã. ad h̃. l. in rem. ff. ð
rei vendi. ⁊ l. officiũ. eo. ti. ⁊ h̃ voluit tex. ſi bñ pon
dereƭ in p̃nci. cũ. ñ. in. d. l. vna. facit. l. in ciuilẽ. C.
de furtis. Sʒ q̃ ad h̃ vt ſingularis ſucceſſor ↄuenia
tur p̃ reſcriptũ impetratũ ↄ̃ alienãtẽ req̃ro fraudeʒ
etiã in ſingulari ſucceſſore. q2 odiũ alienantis non
debet nocere ſucceſſori qui in nulla reperiƭ culpa.
et h̃ extenſio reſcripti ſit ↄ̃ regꝉas iuris. vt. ſ. dixi.
iõ nõ dʒ extẽdi. ſ reſtringi. ⁊ h̃ iudicio meo voluit
iſta lr̃a dũ dicit ſe ingeſſerint ⁊c. naʒ h̃ ṽba ex ꝓp̃o
ſignificato ſonãt in vitiũ. nã ſi ego bona fide emi ñ
dicor me ingerere. ⁊ h̃ no. Ad ↄ̃riuʒ q̃ formaliƭ rñ
dẽdo dic q̃ iſta ẽ noua ꝓuiſio nõ cogitata a iure ci
uili p̃ quã extẽdiƭ reſcp̃tũ i ſingularẽ ſucceſſorẽ q̃ñ
alienatio fuit facta fraudulẽter cã mutandi iudicij
l. aũt. vnica. p̃alle. loq̃tur q̃ñ ↄueniƭ ſinglari ſucceſ
ſor corã iudice ſuo. h̃ aũt ↄueniƭ corã delegato ipe
trato nõ ↄ̃ eũ. ſed ↄ̃ ſuũ actorẽ. ¶ Jn glo. penƭ. ibi
datur actio in factũ. ꝓ intellectu clariori totius ti
tuli debes ſcire q̃ edictũ ð alienatõe mutãdi iudicij
de q̃. ff. eo. ti. fuit inductũ ad ꝓuidendũ dãnificatꝭ
ex dolo alienãtꝭ rẽ cauſa iudicij futuri mutãdi. nã
ex q̃ iudiciũ nõ erat inchoatũ libere q̃ꝫs poterat reʒ
ſuã in aliũ trãſferre. ſ p̃tor ſeq̃ndo equitatẽ ⁊ volẽ
do obuiare fraudi induxit q̃ ſiquis malicioſe i ia
cturã illius q̃ volebat eum cõuenire illã rẽ de qua